

ಚಂದ್ರಮಾಮು

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯು ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st May '58

50

PAISE

8

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಸಿರ್ಸಿಕೆ

ಕಾಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಎದ್ದುನಿಂತು ಅಡಬಿಲ್ಲವು!

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಕೆ. ಟಿ. ಅನಂತರಾಜ್

ಸೌಂದರ್ಯ
ಸಾಧಕಗಳು

ರಮಿ ಸ್ನೋ ಓಫ್
ಪೌಡರ್

ಗಿರಿಜ

ಚಂದಮಾಮ

ಏಪ್ರಿಲ್ '58

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮುಖಚಿತ್ರ	... 2	ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿ	... 44
ಮಿತ್ರಲಾಭ	... 3	ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿ	... 47
ಭೈರವಶಾಸ್ತ್ರಿ	... 6	ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರಿಗಳು	... 49
ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು	... 9	ವಿಧಿತಂದ ವರ	... 58
ಅಲೀ ನೂರ್	... 17	ಫೋಟೋಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ	67
ಅದ್ಭುತದೀಪ	... 25	ವಿಚಿತ್ರಪಕ್ಷಿ	... 68
ಉಹಾಸುಂದರಿ	... 33	ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ನ್ಯಾಯ	70
ಮೂರ್ಖರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖರು	43	ಒಗಟುಗಳು, ಪದ್ಯ	... 71

ಅಲ್ಲದೆ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಎಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಚಂದಮಾಮ (ಹೊರಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ)

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 50 ಸಯೇ ಪ್ರೈಸೇ; ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 6-00

1936

20 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಗಂಗಾಧರನು ಕನ್ನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೇ ಅತಿ
ಆತ್ಮನು — ಈತನು, ಹೆಂಡತಿ, ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಲಿಸ್
ಸೈಕಲ್ ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಕರುಣನು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಬೇಕು?

ಲೋಕ ನಿಮ್ಮ ಬದಲಾಗಿದೆ! ಗಂಗಾಧರನನ್ನು ಆತನ ಕಚೇರಿಗೆ ಒಯ್ಯು
ಇಂದು ಶ್ರೀ ಪತಿಯ ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥ ಹಕ್ಕುಲಿಸ್ ಈಗ ಆತನ 20 ವರ್ಷ
ಪ್ರಾಯದ ಮಗನನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಿದೆ!

ಹಕ್ಕುಲಿಸ್ ಸೈಕಲ್ ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಅದು ಜೀವಮಾನದ ಸಂಗಾತಿ

ಹಕ್ಕುಲಿಸ್ ಪಡೆದವನನ್ನು ಕೇಳಿ. ಇದು ಜೀವಮಾನದ ಸರಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ತಾನೇ
ಆತ. ಸುಮಾರು 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸೈಕಲ್ ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುವ ಜನರ
ಅನುಭವದ ಬೆಂಬಲದಿಂದ, ಈಗ ಈ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾದ ಹಕ್ಕುಲಿಸ್ ಸೈಕಲ್ ನ್ನು
ಪಿ. ಐ. ಸೈಕಲ್ ನ ಆತ್ಮಾಧುನಿಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ
ಉಜ್ವಲ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು, ಇದರ ನಯನಾದ, ಸುಲಭವಾದ ಸವಾರಿಯನ್ನು, ನೀವು
ಮೆಚ್ಚುವಿರಿ. ಹಕ್ಕುಲಿಸ್ ನೀವು ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಸೈಕಲ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಆದರೂ
ಇದರ ಬೆಲೆ ಮಿತವಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಸೈಕಲ್ ಬಂಡವಾಳದ ಒಂದು ಹೂಡಿಕೆ - ಹಕ್ಕುಲಿಸ್ ನಿಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರತಿಫಲ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದುದು: ಪಿ. ಐ. ಸೈಕಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಮದ್ರಾಸು

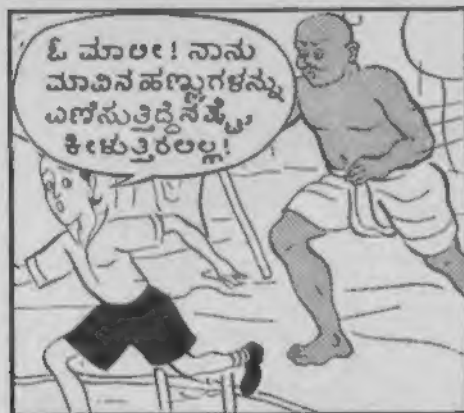
DL. 324A-90 KN

ನೀನು
ಬೇಕಾದ್ರೆ
ಓದು!
ಸಾನು
ಯಾರಿಗೂ
ಹೆದರೋ
ನಲ್ಲ!

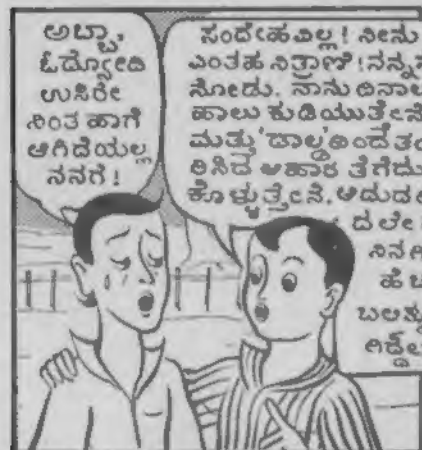
ಅಯ್ಯೋ!
ಈ ಕತ್ತಡಿಂದ
ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೋದು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಓ ಮಾಲೇ! ನಾನು
ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು
ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನೆಷ್ಟೆ
ಕೀಳುತ್ತಿರಲಲ್ಲ!

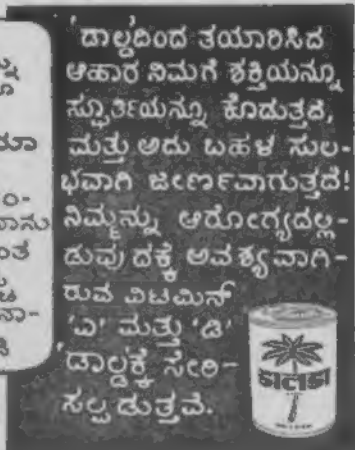

ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ
ನಿನ್ನೆ ಮಾವಿನ
ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು
ಮುಟ್ಟೋದಿ-
ಲಾಂತೆ ಅಣಿ
ಹಾಕೋನೆ!

ಅಬ್ಬಾ,
ಓದೋದಿ
ಉಸಿರೇ
ಸಂತ ಹಾಗೆ
ಆಗಿದೆಯಲ್ಲ
ನನಗೆ!

ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ! ನೀನು
ಎಂತಹ ನಿತ್ರಾಣ! ನನ್ನನ್ನು
ನೋಡು. ನಾನು ಡಿನಾಟಾ
ಹಾಲು ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆ
ಮತ್ತು 'ದಾಲ್ಚಿಂಡಿ' ತಯಾ-
ರಿಸಿದ ಅಹಾರ ತೆಗೆದು
ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂ-
ದಲೇ ನಾನು
ಸಿನಗಿಂತ
ಹೆಚ್ಚು
ಬಲಶ್ವಸಾ-
ದಿಷ್ಟೇನೆ

'ದಾಲ್ಚಿಂಡಿ' ತಯಾರಿಸಿದ
ಅಹಾರ ನಿಮಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು
ಸ್ಫುರ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ,
ಮತ್ತು ಅದು ಬಹಳ ಸುಲ-
ಭವಾಗಿ ಜೀರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ!
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲ-
ದುವು ದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ-
ರುವ ಎಟಮಿನ್
'ಎ' ಮತ್ತು 'ಡಿ'
'ದಾಲ್ಚಿಂಡಿ' ಸೇರಿ-
ಸರಬರಾಜು.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

DL 3248-50 KN

ಈ

ಚಿಹ್ನೆಗಳು...

- ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರೆ
  - ಹಸಿವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ
  - ಸಿದುಕುತನ
  - ಅದ್ಭವಸ್ಥಿತ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ
  - ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಗಿರುವುದು
- ಮುಂತಾದವು

ಲಿವರ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪ್ಲೀನ್ ರೋಗವು ನಿಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ಹೀಡಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಜಝಿಯವರ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯಿರಿ, ಅವರ ನುರಿತ ಅನುಭವದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಿರಿ.

ಜಝಿಯವರ

ಲಿವರ್ ಕ್ಯೂರ್

ಮಕ್ಕಳ ಲಿವರ್ ಮತ್ತು ಸ್ಪ್ಲೀನ್ ರೋಗಗಳಿಗೆ

ಜಝಿಯವರ ಡಾಕ್ಟರರು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಜಝಿಯವರ ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಗಳಿಗೆ:

ಜಝಿಯವರ ಡಾಕ್ಟರರು ೩ ಸನ್ಸ್

ಹೆಡ್ ಅಫೀಸು:

ಮೈಲಾಪುರ, ಮಹಾಸಿಂಧು

ಕಾರ್ಖಾನೆ:

ಬೆಂಗಳೂರು, ವಿಜಯವಾಡ,

ವಿಜಯನಗರ, ತಿರುಚಿರಪಳ್ಳಿ,

ಕುಂಬಳಕೋಟೆ.

[VZ-16 KN]

ಇದು ಸತ್ಯ...

ವಿಜಯದ ೬೦ನೇ ವಾರ್ಷಿಕವು ಹಾಗೆ
೬೦ನೇ ವರ್ಷದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ನೀರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅದೇ ರೀತಿ
ರೋಗವಾದ ಹಾಗೆ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ಇತರ
ವಾಧನಗಳು
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ

ಕೊಡಲನ್ನು ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ
ಇತರ ವಾಧನಗಳೂ
ಕೊಡಲನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ
ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದು ಅದರ
ರೋಗವೂ ಮೂಲಕ, ಕೊಡಲನ್ನು
ವ್ಯಾಧಾವಿವಾಗಿ ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ವೈದ್ಯಕೀಕವಾಗಿ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ
ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾಧನ.

ಸೋಲರ ಡಿಪ್ಲಿಟ್ಯೂಟರ್ಸ್:

ಎಮರ್. ಎಮರ್. ಖಾಂಭಟವಾಲಾ
ಅಹಮದಾಬಾದ್

★

ವಿಜಯದ:

ಸಿ. ನರೇಂದ್ರಮ್ ಹಿ ಕೊ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2.

ಜೆ. ಬಾಲಾಭಾಯ್ ಹಿ ಕೊ,

ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ರೋಡ್, ಮದರಾಸು - 1.

ಸಾ ಬಾನಿ ಹಿ ಕೊ,

ರಾಧಾಬಜಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ.

ಡಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಹಾಂಪ್ಲಿಹೌಸ್ - ಡಿಲ್ಲಿ.

ಶೀಘ್ರದಲಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ

ವಿಠಲ್ ರವರ..

ಮುನ ತುಂಬಿದ ಹೆಣ್ಣು (ಕನ್ನಡ)

ಸಂಭಾಷಣೆ: ಇಂದಿರಾತನಯಿ
ಗೀತೆಗಳು: ಸಾರೋಬ್ ಅಶ್ವಥ್
ಸಂಗೀತ: ರಾಜನ್-ನಾಗೇಂದ್ರ

ಸ್ನೋಡಿಯೋ ಲಿ
ವಿಜಯ-ವಾಹಿನಿ

ನಿರ್ಮಾಪಕ: ನಿರ್ದೇಶಕ: ಬಿ.ವಿಠಲ ಅಚಾರ್ಯ

: ನೆಗೆಟಿವ್ ರೈಟ್ಸ್ ಕಂಪ್ರೀಸ್ :

ವಿಜಯಾ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್ ಸಕ್ಯೂಟರ್, ಮದರಾಸು - 26

ಮೈಸೂರು, ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಗಾರರು :

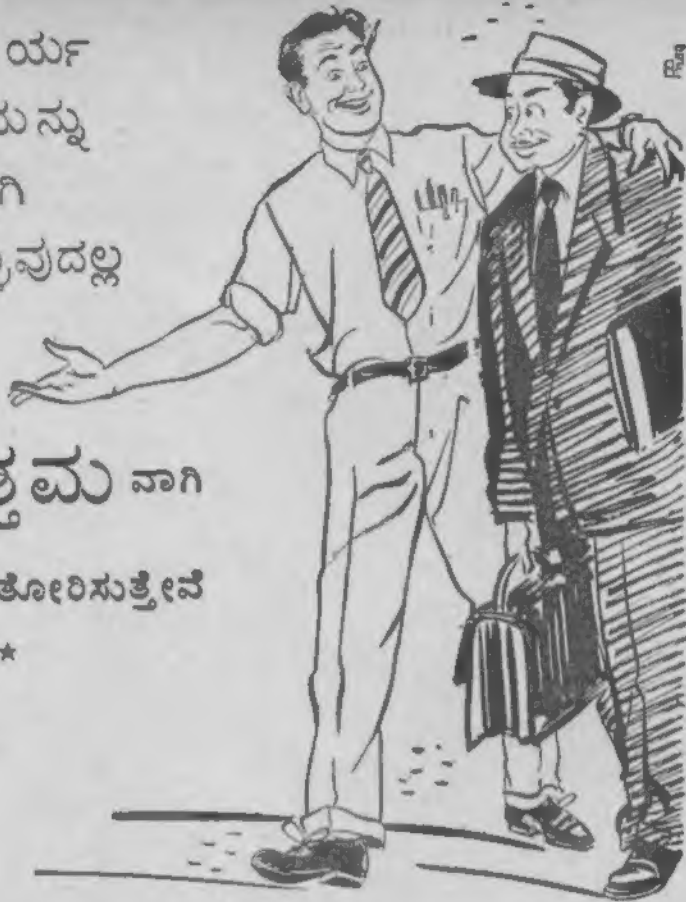
ವಿಜಯಾ ಟಾಕೀ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 9

ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ : ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್, ಗದಗ.

ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ : ಜಗತ್ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್, ಸಿಕಂದರಾಬಾದು.

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ
ಕುಶಲತೆಯನ್ನು
ದೊಡ್ಡದಾಗಿ
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ

ಸಿ.ಎ.ಎ.

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಾಗಿ

ನಾಡಿಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ

★

ಪೋಸ್ಟರ್ಸ್
ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ಸ್
ಕಾರ್ಟಿನ್ಸ್
ಲೇಬಲ್ಸ್
ಬುಕ್ಸ್
ಫೋಲ್ಡರ್ಸ್

ಅರ್ಥ್ ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಸರಿ

ಮೇಲ್ವರದ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಗುರ್ತು

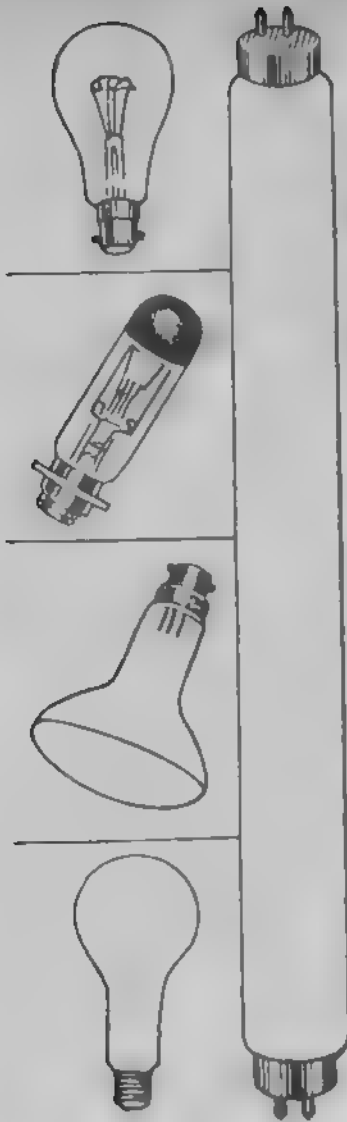

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರೋಸೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ. ಮದರಾಸು - 26

ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯಗಳು:

ಬೊಂಬಾಯಿ - 1: ಲೋಟಸ್ ಹೌಸ್ ಮೇರೀನ್ ಲೈನ್ಸ್, (ಫೋನ್: 241162)

ಬೆಂಗಳೂರು: 2/11, 5 ಮೆಯಿನ್ ರೋಡ್, ಗಾಂಧಿನಗರ್, (ಫೋನ್: 6206)

ಮೂಜ್‌ಡಾ ಲ್ಯಾಂಪುಗಳು

ಹೆಚ್ಚು

ಪ್ರಕಾಶಮಾನ

ವಾಗಿಯೂ

ಬಹು ದೀರ್ಘಕಾಲವೂ

ಬಾಳಿಕೆಬರುವುವು

AIC 195 KM

: ಅಧಿಕೃತ ಮಾರಾಟಗಾರರು :

ರಘುನಾಥ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್
ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್

ಮೇನ್ ರೋಡ್ : ಗುಂಟೂರು.

ಓ. ಕೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

ಮೇನ್ ರೋಡ್ : ಕಾಕಿನಾಡ.

ಮಜ್‌ಕುಂಡ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್
ಸ್ಟೋರ್ಸ್

ಬೆಸಂಟ್ ರೋಡ್,

ಗವರ್ಧನ್ ಪೇಟೆ,

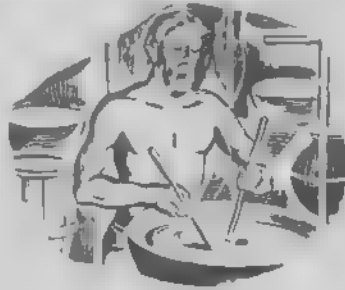
ವಿಜಯವಾಡ - 2.

ಇದನ್ನು ಓದಿ ನೀವು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಿರಿ...

ದ್ವೀಪದ ಜನರ. ಆ ನೋಡುವುದೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪಯೋಗಪಡುತ್ತದೆ.

ಶರೀರವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸಲೂ ಸಾಬೂನಿ ನಂತಹ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹೊಸತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆಳದ 2500 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂತಹ ವಸ್ತುಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬೊದಲು ಸಾಬೂನನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ 'ವಿಮ್ಬಲ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅವನು 1813 ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲಿನ ಸಾಬೂನನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದನು. 'ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್' ಬೋನಿನ್ ಜನ್ಮವಾದದ್ದು 1894 ರಲ್ಲಿ. ಈಗ ಅದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ-ಗೈ ಮತ್ತೂ ನಿರ್ಮಲತೆಗಳ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಾಗಿದೆ.

ಪಾವು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾದರೂ - ಅದು ಆಟವೇ ಇರಲಿ, ಅಥವಾ ಪಾಕವೇ ಇರಲಿ - ನಮ್ಮ ಮೈಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೊಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿ ದೋಸದ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದ್ರವ್ಯ ಯಂತ್ರದಿಂದ ನೋಡುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. 'ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್' ಬೋನಿನ್ ಈ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ಹೊಳೆದು ತೆಗೆದು ನಿಮ್ಮ ಅದೋಗ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಗುಣ. ನೀತಿ ಕೂಡ 'ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್' ಬೋನಿನ್ ನಿಂದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಆಪ್ತಗೊಳಿಸುವುದು ಬೃಹದಾಶೀರ್ವಚನ. ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಅದೋಗ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಆಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾಸ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ವೈಸ್ಕೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್

ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ

ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಅಶೋಕಾ ಫ್ಲವರ್ ಆಫ್ ಹೆನೆನ್ ಟಾಲ್ಕಿಂ

ಪೌಡರ ಅಂಡ್ ಸ್ಟೋ

ಗೆಗನೆ ಕುಸುಮದಂತಹ ಈ ಅಪೂರ್ವ
ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ಏಷ್ಯಾ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ರವರ ದೀರ್ಘ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ನಿಮಗೆ
ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಸವಿನವಾದ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿಂದ
ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ
ತಯಾರಾದುವು. ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗದಿಂದ
ನಿಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವು ಮೂವಿಸರ್ವಸ್ವ ಇವು
ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ
ಇವುಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲರಿ.
ಇಂದೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ವಿಜಯಾ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್,

ಮದರಾಸು - 7.

ವೆಜೆಂಟರು: ಗುಡ್‌ವಿಲ್ ಏಜೆನ್ಸೀಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

“ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ”

ವಿಶಾಲವಾಗಿರುವ ಈ ನಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಜನರು ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಭಿರುಚಿ ದಟ್ಟವಾದ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಒಂಟೆ ಕುಳಿ ರಾಗಿತ್ತು ವಾಸಿಸಲು ನಿಶ್ಚಿತ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಕಾಡು ಹುಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ, ಅರಣ್ಯದ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವುದೇ ಇವರ ಕಸಬು.

ಭಾರತದಲ್ಲೂ ನಿಬಿಡವಾದ ಕಾಡುಗಳಿವೆ. ಅದರೂ ಇಲ್ಲಿವಾಸಿಸುವ ಜನರು ಮಾತ್ರ, ಹಿಗ್ಗಿಗಳ ಹಾಗಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶದ ಕಾಡುಜನರು ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮರ ಕಡಿಯುವುದು, ಕೃಷಿ ಮಾಡುವುದು, ದನಕರು ಮತ್ತು ಮೇಕೆಗಳನ್ನು ಕಾಯುವುದು ಮತ್ತು ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದು ಇವೇ ಇವರ ವೃತ್ತಿ. ಇವರು ಕಷ್ಟ ಸುಖವನ್ನುಗಳು. ಅವರ ಸಂಪೋಷಣೆತ್ತರೂ ಚಿಂತಾರಹಿತರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸರಳ ಜೀವಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿನೋದಗಳನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನೂ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉಲ್ಲಾಸಪಡಿಸಲು ಇವರು ಗಾಯನ, ನೃತ್ಯ, ಹುಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ವಿನೋದಕರ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಸುಖಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಹವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಕೆಲಸದ ಮೊದಲು ಮತ್ತು ನಂತರವೂ ಉತ್ಸಾಹದ ಕೊಡುವ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಚಹವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಇವರಿಗೆ ಒಹಳ ಇಷ್ಟ. ಆದರಲ್ಲೂ ಬೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹ ಕಂಡರೆ ಒಹು ಹೀಗಿ.

ಬೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಮನ್ಸನು ಈ ಕಾಡಿನ ಸರಪಳಿವಲ್ಲಿರುವ ದಿವ್ಯವಿನಿಂದ ತಾಜಾ ಬೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಈ ಸೇಲ್ಸ್ ಮನ್ಸನು ಬಂದಾಗ ಲೆಲ್ಲಾ, ಈ ಸರಳ ಜೀವಿಗಳು ಒಹಳ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆತನು ತರುವ ತಾಜಾ ಬೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹವು ಅವರಿಗೆ ಅಹ್ಲಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಬೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರಾ.ವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವರಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಜಯ
ವಿಜಯರುಕೂಡಾ ಮುಷಿಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ
ಮಾಡಿದುದರಿಂದ, ಕಠಿನರಾಜಕ್ಕೆ ಗುರಿ
ಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ದೊಡ್ಡವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ
ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಪರಿವಾರವನ್ನು
ಸಹಾ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಲೂ ಯಥೇಚ್ಛ
ವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಲೂ ಇರುವುದೇ
ವಿವೇಕಿಗಳ ಲಕ್ಷಣ. ದೊಡ್ಡವರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ
ತನ್ನ ಮೇಲಿದೆ ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರವಿದ್ದರೆ,
ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕಥೆಯ
'ಚೈರವಶಾಸ್ತ್ರಿ'ಯ ಹಾಗೆ ಆಗುವ
ದೇನೂ ಅಶ್ವರ್ಯವಲ್ಲ. ನೋಡೋಡಿ!

ಸಂಪುಟ ೨೦] ಮೇ ೧೯೫೮ [ಸಂಚಿಕೆ ೫

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಉತ್ತರಕುಮಾರನು ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹಿಂಜರಿತನಾದನು. ತಂದೆಗೂ ಧರ್ಮ-
ಯಾನಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ವಿರಾಟನು ಮಗನನ್ನು ಕೂರಿತು. "ಕಂದಾ,
ಜಿಕ್ಕನನಾದ ನೀನು ಈ ಮಹಾಯೋಧರನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಯಿಸಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ತಂದೆಯೇ, ಅವರನ್ನು ಜಯಿಸಿದವನು ನಾನಲ್ಲ; ನಾನು ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ
ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ವೇಷಪುರುಷನು ಬಂದು ರಥವನ್ನೇರಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಾರಥಿ
ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೌರವಯೋಧರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿಡಿಸಿಟ್ಟನು.
ಇನ್ನೆರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ನನಗೆ ರತ್ನನವೀಯುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು
ಉತ್ತರನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಿತ್ತನು.

ತದನಂತರ ಮೂರನೇ ದಿನ ಪಂಚಪಾಂಡವರು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟೆ
ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು, ವಿರಾಟನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ
ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಕುಟುಂಬದ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಸ್ವಲ್ಪ
ಕೊತ್ತಿಗೆ ವಿರಾಟರಾಜನು ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟನು. ನಂತರ
ಕೋಪದಿಂದ ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕೂರಿತು. "ವಿರೋಧ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ನೆಕ್ಕುವುದಿಗೆ
ಬಂದಿರುವ ಜೀತಗಾರನಾದ ನೀನು ನನಗೆ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು."
ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಒಡನೇ ಆರ್ಜುನನು, "ಓ ರಾಜಾ, ಈತ ಪಾಂಡವರಾದುದರಿಂದ
ಧರ್ಮರಾಯ, ಇವನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೂ ಸಾಲದು." ಎಂದು.

ವಿರಾಟರಾಜನು ಬಿರಗಾಗಿ, "ಹಾಗಾದರೆ ಉಳಿದ ಪಾಂಡವರನ್ನು?" ಎಂದು
ಕೇಳಿದ. "ಇನ್ನೇ ಸಿನ್ನ ಅಡಿಗೆಗಾರ ಭೀಮನೇ ಈತ. ಇವನೇ ಕೀಚಕನನ್ನು
ಕೊಂದನು. ಸಿನ್ನ ಅರ್ಜುನನು ನಕುಲ; ಗೋಪಾಲಕನು ಸಹದೇವ.
ಸಿ ರಂಭಯೇ ದ್ರೌಪದಿ." ಎಂದು ಆರ್ಜುನನು ಹೇಳಿದ. ಉತ್ತರಕುಮಾರನು
ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಪರಿಚಯಮಾಡಿದನು. ವಿರಾಟರಾಜನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪರಾಕ್ರಮ-
ಶಾಲಿಯಾದನು. ತಾನು ಪಂಚಪಾಂಡವರಿಂದ ಸೇವೆಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡುದಾಗಿ, ಯುದ್ಧ
ದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದುದಾಗಿ ಮರೆಯಲಾಗದ ವಿಷಯಗಳು. ಅವಕ್ಕೆ
ಗುರುತಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಕುಮಾರಿ ಉತ್ತರೆಯನ್ನು ಆರ್ಜುನನ ಕುಮಾರನಾದ
ಅಭಿನವನಿಗೆ ವಿವಾಹಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ದ್ವಾರಕೆಯಿಂದ ಅಭಿನವ, ಕೃಷ್ಣ, ಬಲರನು, ಸಾತಕಿ ಮೊದಲಾದವರು
ಬಂದರು. ಉತ್ತರಾಭಿನವನುಗಳ ವಿವಾಹವು ಸ್ವರ್ಣವದಿಂದ ಜರುಗಿತು.

ಮೊನ್ನೆ, ಈಗಾಗ್ಗೆ

ಸೋಮಲಕನ್ಠ
 ತುಂಬಾ ಕಾಲದುದಿದು,
 ಬಲುಬನ್ನದಿಂ ನೂರು
 ವರಹಗಳ ಪಡೆದು,
 ಅದನು ಮೂಟೆಯ ಕಟ್ಟಿ
 ತನ್ನೂರ ಕಡೆಗೆ
 ಮುದದಿ ಹೊರಟನು, ತೋರಿ
 ಸಲಿಕೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ.
 ಕಾನನದ ಬಳಿತಲುಪಿ
 ದನು ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ.
 ಮುಂದೆ ಇರುಳಲಿ ನಡೆಯ
 ಲಾಗದೆಂದಲ್ಲಿ
 ಒಂದು ಮರವೇರಿ ಟೊಂ
 ಗೆಗೆ ಮೂಟೆ ಸಿಗಿಸಿ,
 ಮೈ ಬಿಗಿದು ಮಲಗಿದನು
 ಮೂಟೆ ಕೈಗಳಿಸಿ.

ಆಗ ಕೇಳಿತವಗೆ.
 ಕರ್ತ - ಕರ್ಮಗಳು
 ತನ್ನೊಳಗೆ ಅಡುತಹ
 ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು;
 “ಓ ಕರ್ತ! ಧನಕನಾ
 ದೀಜಾಡನಿಗೆ
 ಏಕಿತ್ತೆ ಧನವಿನಿತು,
 ಪಾತ್ರವಲ್ಲದಗೆ?”
 ಕರ್ಮವಂತೆನೆ, ಕರ್ತ
 ನುಡಿಯಿತದಕಿಂತು;
 “ಕೆಲಸ ಗೈದವಗೆ ಫಲ
 ಏಕಿತ್ತೆ ನಾನಂತು.
 ಅವನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಅಳತೆ
 ಬಲ್ಲವನು ನೀನು.
 ನಿನ್ನದೇ ಆ ಗೊಡವೆ;
 ನೋಡಿಕೋ ನೀನು”

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚೆತ್ತು
ಕಂಡ ಸೋಮಿಲಕ;
ಮೂಟೆ ಹಗುರಾಗಿತ್ತು!
ಹೊಂದಿಬಲು ತವಕ,
ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಲು, ಬರಿಯ
ಅವಲಕ್ಕಿಯಿತ್ತು!
ಹೊನ್ನವರಹಗಳೆಲ್ಲ
ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು!
ಮರಳಿ ಹಿಂದೇ ಬಂದು
ಕಷ್ಟಾರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ
ಮತ್ತೆ ನೂರನು ಗಳಿಸಿ
ಹೊರಡೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ.

ಮೊದಲಿನಂತೇ ಮಾಯ
ವಾಯ್ತು ಅದುಕೂಡಾ!
ಮೂರನೇ ಬಾರಿಯೂ
ಅದೆ ಹಾಡು - ನೋಡಾ!
ಇನ್ನೇಕೆ ಬದುಕೆಂದು
ಕೊಂಡಡವಿಯಲ್ಲೇ,
ಕೊರಲಿಗುರುಲಿಕ್ಕಿಕೊಂ
ಡನು ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲೇ.
“ನಿಲ್ಲು ತಡೆ!” ಯೆಂದು ಗೋ
ಚರಿಸಿತಾ ಕರ್ತ;
“ಕರ್ಮವೀರನೆ! ಏಕೆ
ಸಾಯುವಿಯೋ ವೃಥಾ?
ನಿನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ
ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನಲ್ಲಾ?
ವೈಯಗೊಳಿಸಲಾಗದಾ
ಹಣದಾಕೆ ಸಲ್ಲ!
ನಿನಗೆಷ್ಟು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೋ
ಅಷ್ಟು ನಾ ಕೊಡುವೆ.
ಸಾಯಲೇತಕೆ ಪಾಪ,
ಕೇಳು, ವರ ಕೊಡುವೆ!”
ಅಗೆಂದ ಸೋಮಿಲಕ;
“ಎನಗೆ ಧನನೀಡು.
ವೈಯಸುವದು, ಬಿಡುವು
ದೆನ್ನಿಚ್ಛೆ; ದಯಮಾಡು!

ಧನ ಬಹಳ ಬೇಕನಗೆ,
 ಲೋಭಿಯೋ ವೈಯೋ,
 ಹಣದ ಪಸೆಯಿದ್ದರೇ
 ನರಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯೋ!"
 ನುಡಿಯಿತಾ ಕರ್ತ: " ಸರಿ,
 ನಡೆ, ನಗರದಲ್ಲಿ
 ಗುಪ್ತಧನ ಮತ್ತು ಉಪ
 ಭುಕ್ತರಿಹರಲ್ಲಿ;
 ಅವರನೊಮ್ಮಡಿ ಕಂಡು
 ಬಾ, ಮತ್ತೆ ನಿನಗೆ
 ಕೊಡುವೆ' ಎನೆ ಸೋಮಿಲಕ
 ಹೊರಟನಾ ಕಡೆಗೆ.
 ಪುರದೊಳಗೆ ಶೋಧಿಸುತ .
 ಗುಪ್ತಧನನಿರವ,
 ಸಂಜೆಯಲಿ ಸೇರಿದನು
 ಅವನ ಮನೆ ಕದವ.
 ಹೋಗೆಂದು ಗುಪ್ತಧನ
 ಬೈದರೂ, ನಿಂದ.
 ಹಿಡಿಕೊಳಿಸಿಕ್ಕಿ 'ಇದ
 ತಿಂದು ಹೋಗಿ'ಂದ.
 ಅದನುಂಡು ಸೋಮಿಲಕ
 ನೊಂದು ಮೂಲೆಯಲಿ
 ನಿದ್ರಿಸಲು, ಕರ್ತ ಕ
 ಮಗಲು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ

ಪೋರಿ ಕರ್ಮವು ನುಡಿಯಿ
 "ತಾ ಗುಪ್ತಧನನ
 ಧನ ಕರಗುತಿದೆ, ಇವನಿ
 ಗಿಕ್ಕಿದುದೆ ನೆನನ!"
 ಕರ್ತನೆಂದಿತು: "ನರರ
 ಲಾಭನಷ್ಟಗಳ
 ಸರಿಗೊಳಿಸೆ ಹೀಗೆ ನೀ
 ನೋಡುಳಿದುವುಗಳ"
 ತಟ್ಟಿಸಿ ಎಚ್ಚಿತ್ತು
 ನೋಡೆ ಸೋಮಿಲಕ
 ಮುಂಜಾವು ಮೂಡುತ್ತ;
 ಮಾಡಿದನು ಜಳಕ.

ಭೀಷ್ಮವಿವರಣೆ

ಪ್ರವೀಣ-ಕಾವ್ಯ ಕಲಂಗದೇವನನ್ನು ಮನ
ಭವನಿಂದ ಅರಮನೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಲು. ಅವನ
ಮೂಲಕವಾಗಿ ವೇದವು ಇಂದ್ರನಿಗೆ. ತತನು
ತುಂಬಾ ಮೇಧಾವಿ. ಅರಮನೆಯ ನೌಕರ
ಯಾದ ಬಿಳಿಯ ರಾಜ ಬಂಧುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ
ಇಂದ್ರನು ನ ನೂತನವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಡೆಯು
ತ್ತಿರುವುದಿಂದ ರಾಜಕೀಯಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸಿ
ವಾಗಿ, ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮರಾಷ್ಟ್ರಿಯಿಂದ
ವಿರೋಧಿಸುವುದು. ಅರಮನೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಕಷ್ಟ
ವಾಯಿತು. ವಿರೋಧವು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಪ್ರಹಾಸನ
ಗೊಂಡ ಅತೃಪ್ತಿ ವಿಸ್ಮಯಕರವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ
ವೃದ್ಧ ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಭೀಷ್ಮರಾಷ್ಟ್ರಿಯವನೊಂದಿಗೂ ಬೇರೆ
ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸುಸೂತ್ರ ಕೊಂಡು ಬಂದು.
ಅವನು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತ
ಇದ್ದನು. ಇಂದ್ರನಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿ ಅನುಗ್ರಹ
ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ಕಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇವಲ
ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ್ದನು.

ಅವನ ಘೋರವಾದ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ.
ಭೀಷ್ಮರಾಷ್ಟ್ರಿಗೆ ಬುಲಿ ಕಲಿಸಲು ಅವನು
ವಿರೋಧಿಸಿದನು. ಅರಮನೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರದ
ಕಾನಲುಗಾರನನ್ನು ಕರೆದು "ಲೋ, ಸಾಳೆ
ಯಿಂದ ಭೀಷ್ಮರಾಷ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡ
ಬೇಡ". ಎಂದು ಮಹಾಮುಕ್ತಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ
ದನು. ಮೂವನೆಯ ದಿನ ಯಥಾವ್ಯಕ್ತಿಯ
ಭೀಷ್ಮರಾಷ್ಟ್ರಿಯವನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು
ವಿರೋಧ. ಮಾರಾಟಕನು "ಸ್ವಾಮಿ,
ತಾವು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ.
ಇನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ
ಯಾಗಿದೆ" ಎಂದನು.

ರಾಷ್ಟ್ರಿಗೆ ಅಕ್ಷಯವಾಯಿತು. ಮನೋ
ಅಹಾತವು. ನನಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹಿಡಿಸಿದ.
ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ರಾಜನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಗು
ನಗುತ್ತಾ ಬಹು ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತ
ನಾಡಿದ್ದಾನೆ! ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಏನು ನಡೆದಿರ
ಬಹುದು? ಅವನಿಗೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.
"ಮಹಾಪ್ರಭು, ನನಗೇಕೆ ಉತ್ಸಾಹಿಸೆ"

***

ನನ್ನಿಂದ ನನಗದ ಅನುಭವವೇನೂ ತಿಳಿಸಿದರ
ತಿಳಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು " ಎಂದು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟ
ಬಂದರು " ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ
ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಎಂದು ದಿವ್ಯ ದಾಸಿ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದ
ದಿವ್ಯ ದಾಸಿ " ಎಂದು " ಎಂದು " ಎಂದು
ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು " ಎಂದು
ನಂದು ತನ್ನ ಸರವರವನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಯಾವನು ಕೇಳಿದರೂ ತನಗೆ ತಿಳಿಯ
ದೆಂದರು. ಮಹಾಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಬಂದುವರು
ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ಆತನು " ಮಹಾವೃಕ್ಷ, ಭೈರವ
ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಖತ್ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ನಿನ್ನರಾಷ್ಟ್ರ
ಮರಣಹೊಂದಿದನು. ನಾನು ಕೂಡ ಆತನ

ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಬಂದು. ಈ ಶಾಸನ
ಬರೆಯಿಸಿದೆ " ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕೇಳಿದವನಿಂದ ಯಾವ ಉತ್ತರವೂ
ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. " ಎಂದು " ಎಂದು " ಎಂದು
ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ " ಎಂದು " ಎಂದು " ಎಂದು
ಗೃಹಿಸಿದನು. ನನಗೆ ಅರಮನೆಯ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯ
ಯಾವುದು. " ಎಂದು " ಎಂದು " ಎಂದು
ಬಂದಾಗ ಅರಮನೆಯ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯು
ವರು ಉತ್ತರ " ಎಂದು ಸದಾಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ
ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಂದಾಗ ಅರಮನೆಯ
ರಾಜ. ಮಂತ್ರಿ ಸತ್ವರ ಸುವಾರ ಕುದುರೆ
ಗೇಳಿಸಲು " ಎಂದು " ಎಂದು " ಎಂದು
ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಆಸ್ಥೆ ದೊಂದಿರಿ ರಾಷ್ಟ್ರ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆತನಿಗೆ ಆಸ್ಥೆಯು

ನಾಯಕರು. ರಾಜನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾ
 "ಅಮ್ಮಾ ರೇ, ಆದೋ ಆರೆ ಇನ್ನೆ ರವವಾಪ್ಪಿ
 ಹಂತಿದು. ನೆ. ಆತನು ಮರಣವನ್ನು ನೋಡು
 ಹೇಳಿದಿರಿ?" ಎಂದ ರಾಜ.

ಮಂತ್ರಿ ಕೂಡಲೇ "ಹೌದು ಮಹಾ
 ಸ್ವಾಮಿ. ಭೈರವರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂತನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ
 ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರ
 ಪತ್ತನು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತೇ ವೇದ
 ವಾಕ್ಯ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ "ಮಹಾವ್ರಭು,
 ಭೈರವರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂತನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಆಲೆವಾಡು
 ತಿರುತ್ತಾನೆ! ಆರೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು
 ರಾಷ್ಟ್ರಿಯಭೂತ" ಎಂದರು.

ಭೈರವರಾಷ್ಟ್ರನೇ ಈ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ
 ಸಿದನು. ಆಮನೆಗೆ ತನ್ನ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯಿತು.
 ಆನನು ಒಂದು ಶೋಕವನ್ನು ಬರೆದು,
 ರಾಜನು ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಆತನ
 ಕೈಗೆ ಹಿಡಿಸಿದನು. ರಾಜನು ಬೇಸಿಟ್ಟಿ
 ನೋಡಲು ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವಿತ್ತು:

ರಾಷ್ಟ್ರ ಸೇವೋ, ನೃಪಃ ಸೇವ್ಯಃ
 ನ ಸೇವ್ಯಃ ಕೇವಲೋ ನೃಪ

ರಾಷ್ಟ್ರ ವಕ್ರ ಪ್ರಭಾವೇನ
 ಭೈರವೋ ಭೂತತಾಂಗತಃ

[ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಸರಿವಾರವನ್ನೂ ಸೇವಿಸ
 ಬೇಕು. ಕೇವಲ ರಾಜನನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಸೇವಿಸ
 ಬಾರದು. ಸರಿವಾರದ ಅನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲವಾದ
 ಕಾರಣ ಭೈರವನು ಜೀವಿಸಿರುವಾಗಲೇ
 ಭೂತನಾದನು.]

ರಾಜನಿಗೆ ನಡೆದ ವಿಷಯ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.
 ಆತನು ಸಚಿವನೊಂದಿಗೆ "ಭೈರವರಾಷ್ಟ್ರ
 ಮರಣಿಸಿ ಭೂತನಾದನಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದ
 ರೇಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಮಂತ್ರಿ ನಡೆದಿದ್ದು ನಡೆದ ಹಾಗೆ ರಾಜನಿಗೆ
 ತಿಳಿಸಿದನು. ಒಬ್ಬ ವಿಮೂಢಕನಿಗಾಗಿ ಸಮರ್ಥ
 ನಾದ ಸಚಿವನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟೇ!
 ಅದುದರಿಂದ ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಯ ವರ್ತನೆ
 ಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಹುಡುಕದೆ. ಭೈರವರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಕ್ತೆ
 ಅರಮನೆಗೆ ಬರಲು ಆನಕಾರ ಕೊಡುವಂತೆ
 ಸವಿನೂತಿನಲ್ಲಿ ಸಚಿವನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಭೈರವರಾಷ್ಟ್ರ ಅಂದಿನಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿ
 ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸವಿನಯದಿದ್ದನು.

16

[ಹಸನ್‌ಗೋರಿಯೊಂದಿಗೆ ಪಿಂಗಲನು ಇಪ್ಪದಾರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲು ಕಳ್ಳರು ಅದರ ಹಿಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಕಲ್ಲು, ಸಿಡಿಲು, ಕೆಲವು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದುಪ್ಪು ತಲುಪುವರು. ಕಳೆದ ನಾಯಕರಾದವರು, ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಕೊಡುವರು ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡುವರು ನಡೆಯುವಾಗ ಪಿಂಗಲನಿಗೆ ಕುರುತ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಣಿಯವನು, ಕುಣಿಯವನು—]

ಮುಕಾಮಾಂತ್ರಿಕನಾದ ಪದ ಕಾದನನ್ನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ದಾಸ್ಯದ ಸ್ವಾಮ್ಯವೆಂದು ಪಿಂಗಲನು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪದ ಕಾದನಿಂದ ಹಣ್ಣಿನ ಅನಂತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾವಿರಾರು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕುಣಿಯವನು ಪಿಂಗಲನಿಗೆ ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಅಶ್ವರ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿತ್ತು ಮಾತ್ರ. ಮರು ಕೆಲವು ಅನಂತ ಅಚ್ಚರಿಯು ಅನುಮಾನವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಸನ್‌ಗೋರಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದನು.

ಹಸನ್‌ಗೋರಿಯ ಮುಖದಲ್ಲೂ ಅನುಮಾನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಮೂಡಿದವು. ಅತನು ಪಿಂಗಲನ ಭಜನವನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಂಗವೆಂದು ನಿಯಮದ "ಪಿಂಗಲ" ಈ ಪದ ಕಾದನೆಂದರೆ ಯಾರು? ದತ್ತವಾಗಿ ಇವನನ್ನು ಮರುಭೂಮಿಕಳೆ ಕೊಡುವ ಅಂಗವೆಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳಿದ.

ಪಿಂಗಲನು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗಲೇ ಪದ ಕಾದನು ಅವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು. ಅತನು ಹಸನ್‌ಗೋರಿಯ ಕಡೆ ಬಿಡುವ ಮಾತಿ ನಿಂಗಲನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ "ಪಿಂಗಲ,

***

ಯದು. ಆದರೆ..." ಎಂದೇನೋ ಹೇಳ
ಪೋಗಿ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾದ.

ಈಸಾರಿ ಪದ್ಮಸಾದನು ಗಹಗಹಿಸಿ
ನಕ್ಕನು. ಆತನು ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ
ಅವನ ಭುಜವನ್ನು ಸ್ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೇವರಿಸುತ್ತಾ
"ಪಿಂಗಲಾ, ಇನ್ನೂ ಯೋಚಿಸುವೆಯಲ್ಲಾ!
ಈಗ, ಈ ಪರ್ವತಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಂದ ಪರಾರಿ
ಯಾದ ಮರುಭೂಮಿ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು
ನಾನೆಂದು ನೀವು ಅನುಮಾನಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ
ವಲ್ಲೇ?" ಎಂದು, ಕೇಳಿದನು.

"ಇಲ್ಲ ಪದ್ಮಸಾದ" ಎಂದು ಪಿಂಗಳನು
ಹಸನು ಗೋರಿಯುಕಡೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ
"ಈತನು ನವಾಬರ ಒಂಟೆಪಡೆಯ ನಾಯಕ.
ಕೆಲವು ಹಸನು ಗೋರಿ. ರಣಹದ್ದು ಎಂಬ
ಬಳು ಕ್ರೂರನಾದ ದರೋಡೆಕಾರನಿಗಾಗಿ
ಇವರು ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶೋಧಿಸು
ತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದ.

ಪದ್ಮಸಾದನು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ
ಕೂಡಲೇ, ಹಸನು ಗೋರಿಕಡೆ ತಿರುಗಿ
"ಅಯ್ಯೋ, ನೀವು ಮರುಭೂಮಿ ರಕ್ಷಕ
ಭಟರ ನಾಯಕರಾದರೆ, ನೀವು ರಕ್ಷಣೆಬೇಕಾದ
ಕೆಲವಾರು ವರ್ತಕರು, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ
ಗಿ.ಹೆಬ್ಬಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ
ಕೂಡಲೇ ಸಹಾಯನೀಡಿ. ಬೇಗನೇ
ಪೂರಡಿ" ಎಂದನು.

ಹಸನು ಗೋರಿಗೆ ಪದ್ಮಸಾದನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ
ಯುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಪಿಂ

ಗನ್ನೊಂಬಿಗಿರ.ನ ಈತನು ಯಾರು?"
ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ
ಪಿಂಗಳನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಪೇಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಲುಕಿದನು.

ಅವನು ತಡಬಡಿಸುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು
ಪದ್ಮಸಾದನು ಕಿರುನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ
"ಪಿಂಗಲಾ, ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಕೂಡಾ ನೋಡ
ಬಂದುದಿಲ್ಲ. ಸಂತಯ ವಿರುವಂತೆ ತೋರು
ವುದು" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಹೇಳಲೂ
ತೋರದಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ
ಯನ್ನು ಪದ್ಮಸಾದನಿಂದ ಹಸನು ಗೋರಿಯ
ಕಡೆ ಮೊರಕಿಸಿದನು.

ಆಗ ಹಸನು ಗೋರಿ ಪದ್ಮಸಾದನತ್ತ ಒಂದು
"ಆಯಾ, ತಾವು ಯಾರೋ ನನಗೆ ತಿಳಿ

*** ತಂದಮಾತು ***

ಕೂಲಿಗಾರರು ಮಹಾಶಯವನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದು
ಅದರ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಿಸಿದ ಮಂತ್ರ ಪಾಠ ಮಾಡಿ
ಮಾತನನ್ನೂ ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಂದಿಸಲು
ಅದು ನೋಡಿದ ಮಹಾಯಜ್ಞವನ್ನು ಪವ್ಯಪಾದನು
ಸದಾ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವನು.

ನಾನು ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಕನನ್ನೂ
ಜಯಿಸಲು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾಮಾಯನ
ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕಲ್ಪವೃ
ಕ್ಷದಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಹಿಮೆ ಕಾಣ
ುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಿಕನ ಗೌರವವನ್ನು ನನಗೆ
ಮಾನ್ಯತೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ನಾನು
ಯಾವುದೂ ಭಯಪಡ ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.
ಈಗ ನಾನು ಕೊಡ ಕೊಡ ಮೊರೆಗಳನ್ನು
ನೋಡಲು, ಯಾವಾ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸಂಪ

• • • • •

ತಿ ಸುಖ ಹೊರಬರುವೆನು. ಅದುದರಿಂದಲೇ
ನಾನೊಬ್ಬ ಯಾತ್ರಿಕನ ವೇಷ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು,
ವರ್ತಕರ ತಂಡದೊಂದಿಗೆ ಈ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು
ವೇರಿದೆ. ಇಂದು ನಾಯಂಕಾಲ್ ಹವಾರ್ತವೆ
ನಮ್ಮ ತಂಡದವೇಳೆ ಕಳ್ಳರು ಬಿಟ್ಟು, ಸುಲಿಗೆ
ಮಾಡಿ, ಆ ವರ್ತಕರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ
ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ್ದಾರೆ "

ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಿಂಗಳನು
ಆತನು ಮುಖವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತೂಗಿಸಿ
ನೋಡಿದನು. "ಎದ್ದು ಬಂದ, ಆ ಕೂಡ
ಮುಖವಾಂತಿ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದರೂ ಈ
ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತೆಂದರೆ ನಂಬಲಸಾಧ್ಯ.
ವಾಗಿದೆ. ಕಳ್ಳರು ವಶಕರನೊಬ್ಬರ ಬಿಟ್ಟು
ಆತ್ಮಾಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಮನುಷ್ಯ
ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಿರಾದರೂ ಹೇಗೆ?"

ಪದ್ಮಪಾದನು ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತಾ
 "ಹಿಂಗಳಾ, ನಾನು ಆ ವರ್ತಕರ ತಂದೆ
 ಮೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಿಟ್ಟ ಯಾವತ್ತಿಕ್ಕ
 ನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು, ನಾನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಹೇಳಿಲ್ಲ.
 ಹಿಂದೂಗಳೇ ನನ್ನ ವಿಜಯಗಾತ್ರಿಯನ್ನು ತಿಳಿ
 ಸಿದರೇ ನನ್ನನ್ನು ವಿಂಚಿತ ಕೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು
 ಹೋರಾಡಿಲ್ಲ ಆದರೂ ಅವಕಾಶವೇ ಇತ್ತುರಬೇಕು.
 ಆ ಕಾರಣವಿಂದ ದರೋಡೆಕಾರರು ಮೊದಲಿ
 ಕೆಲ್ಲ ತಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನಾನು ನನ್ನ ರಹಸ್ಯ
 ಹೊರಹಿಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮಂತ್ರತಂತ್ರ
 ಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗಿಸದೆ, ಹೀಗೆ

ಚಂದ್ರಮಾಮ

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿

*****

ಬಂದು ಈ ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ" ಎಂದು ನಿದ್ರಿಸಿದ.

"ನಿಮ್ಮ ವರ್ತನೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹೀಗೆಯೇ ನಾಗಿದೆ. ಪದ್ಮಸಾದ" ಎಂದು ಹಿಂಗಲ.

"ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಿರುವ ಅದ್ಭುತ ವಸ್ತುಗಳಾದ ಗೋಳ, ಉಂಗುರ, ವಜ್ರದ ಹಿಡಿಯುಳ್ಳ ಕತ್ತಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೀವು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಮೂಗುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತಿವೆ. ಈ ವರ್ತಕರ ತಂಡದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಜಾಸಮಾಜ ಲೇಕಿ? ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ, ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಅವಸ್ಥೆ ನಿಂತಿತ್ತು" ಎಂದು ಪದ್ಮಸಾದನನ್ನು ಕೇಳಿದ ಹಿಂಗಲ.

"ಹಿಂಗಲಾ, ನಾನು ಆ ಕತ್ತಿರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸುವೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಅದು ಮಾನಸವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಿದ್ರಿಸಿದ ನಾನು ಮಿಂಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ಕತ್ತಿರನ್ನು ಹಿಡ್ಡಿಸಿ ನೋಡಿದೆ" ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದಾದ ಸತ್ಯ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿಂಗಲಾ, ಹೊಸ ಹೊಸ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುತಕ್ಕಾತು, ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಬೇಕಾದರೆ, ಎಲ್ಲರಂತೆ ನಾನೂ ಸಾಧಾರಣ ಯೋಗಿ ಕೋಗಿಲ್ಲೇಕು. ನನ್ನ ಅದೇ ವಶದಿಂದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕತ್ತಿರನ್ನು ಹಿಡ್ಡಿಸಿ ನೋಡಿದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಯಾತ್ರಿಕನು ಅಳು ಸುರಿಸಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಯಿತು" ಎಂದು.

ಜನರಿಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲು ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಸನ್ ಗೋರಿಯ ಭಟರ ಕೋಲಾಹಲವೊಂದಿಗೆ ವರ್ತಕರ ಗೋಳಾಟ, ಅರ ಜಾತಿಗಳು ಕೇಳಿಬಂದುವು. ಆ ರಣಗೋಲಾಹಲವಿರುವ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಡುಬಿಡು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಹಿಂಗಲ ಮುಕ್ತ ಪದ್ಮಸಾದನು ಸಮಾಧಾಪನೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅತ್ತಕಡೆ ನೋಡಿದರು.

ಆಗ ಎಲ್ಲ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡುಕುತ್ತಾ ಹಿಂಗಲನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಕೂಗುವುದನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಿರಿಯರು ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಹುಡುಗಗೋರಿ ಸರದಾರರು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ನೀವು ತಡಮಾಡದೆ ಕೂಡಲೇ ಬರಬೇಕಂತೆ" ಎಂದು.

***** ಚಂದಮಾಮು *****

ಹಿಂಗಳನ್ನು ಸದ್ವಿವಾಹವಕವೆ ನೋಡಿ
 "ವಿವಾಹವಾಸ್ತವವಲ್ಲ" "ಸದ್ವಿವಾಹ, ಈ
 ಹಸಿವೆಗೋರಿ ನಾನು ಮರೆಯಬೇಕಾದ
 ಹಸಿವು ಬಾಳುವಿಕೆಗೋರಿ ಸಾಯುವಂತೆ
 ನನಗೆ ತಿಳಿತು ತೀರಿದ ಗಂಭೀರ ಕೊಡಿಸಿ
 ಕಾಣಿಸಿದಾ ನೆ. ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ
 ಆತನಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಹಾಯಮಾಡಲು
 ಸಿದ್ಧಿಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಳ್ಳ
 ನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಮಾನವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ
 ವಲ್ಲ. ಆ ಕಳ್ಳರೂ, ಅವರ ಸಾಯಕನಾದ
 ರಾಗುರೂ ತುಂಬಾ ಕ್ರೂರಿಗಳು. ಇವರಿಗೆ
 ಸವಿವಾಹದಲ್ಲಿರುವ ದುಃಖ ಭವಿಸ್ತೆಲ್ಲಾ
 ಕೊಲೆಮಾಡಿ. ಕನಡೋಗಾಯಿಂದ
 ನಮ್ಮನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು.

ಎಂದೊಂದ ಈ ಕುಡುಗರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ
 ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ನಿಮಗೆ ಆದ್ಯತೆ ರಕ್ಷಿ
 ಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ
 ಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ
 ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಗೆ
 ಅಪ್ಪತ್ತಕ್ಷವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ
 ದುಕ್ಕಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪುಗ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರು
 ತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

"ಹಿಂಗಳ, ನೀನು ತುಂಬಾ ಕೇಳುತ್ತಿರುವೆ
 ಯಾವುದರಿಂದ ನಾನು ಸಹಾಯಮಾಡು
 ವೆನು. ಆಗ ಆದಿ ಬಂಧಿತರಾಗಿರುವ ವರಗಲ
 ಗೆಲ್ಲಾ ನಾನೊಬ್ಬ ಮಾಂತ್ರಿಕನೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾನು
 ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವುದು ಅಸಂಭವ. ಸರಿ,

ಅದು ಮತ್ತೆ ಸೋಡುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ನನಗೆ ಯಾತ್ರಿಕರಾಗಿದ್ದಾಗ ಸೋಡು ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡುವಾಗಲೇ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ತೆಗೆದು, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮಡದಿಯ ಜೊತೆ ಜೊತೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಹೋದನು.

ಹಿಂದಿನಂತೆ ಅತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೂಡ ಸೋಡು ಅಕ್ಕಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು "ಕದ, ಕದ, ಇದ್ದೇಕೆ" ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವೇನು" ಅತ್ತೆ ಕಳ್ಳರು ವರ್ತಕರನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿ ಇದ್ದವರು ದಿಂದ ತರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೊಲ್ಲುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ಸುಧಾಕರ ಮಾಡುವಾರದು" ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಪಡಿಸಿದನು. ಪದ ಕಾದನು ಅಲ್ಲದೆ, ಹಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಹಿಂದೂ ಹಿರಿ ಕುಟು

ಮಾರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಿಂಗಡಿಸಬಹುದೆ ಹೀಗೆಂದು "ಈ ಕತ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ನೀನೇ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕತ್ತರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತೆಗೆದು, ಹುಡುಗರನ್ನು ಈ ಕಳ್ಳರ ಮೇಲೆ ದಿವಾಳಿ ನೀಡು. ಈ ಕಳ್ಳರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹುಡುಗರು, ಸುಧಾಕರ ಜೊತೆಗಿನ ತೋಳಗಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮುಕ್ತಿಸಿ, ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ದಿವಾಳಿ ನೀಡಿ ಕಡಗೂ ಎಳೆದನು.

ಕೂಡಲೇ ಅತ್ತೆ ದೇವದತ್ತ ಭೀಕರವಾಗಿ ಜರಾಕವ ತೋಳಗಳು. ಅದರ ಮುಖ ಕುಲಿ ಗಳು, ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಾ ಧುಮು ಕುಟ್ಟಾ ಎಲ್ಲಿ ದಿವಾಳಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು.

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನಿರ್ಗಲನು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದನು. ಅವರು ಮೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹುಳುಗೋರಿ, ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದುತರುವ ವರ್ತಕರ ತಂಡವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪದ್ಮಸಾದನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಹುಳುಗೋರಿ ತೋರುತ್ತಾ ಸುತ್ತಲೂ ಕೈಬೀಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಮೆಚ್ಚುಯ್ಯದಿಂದ “ಮಿಂಗಳಾ, ನೀಡು ಮೋಜಿಗಿ” ಎಂದು ಬೆರಗುಗಟ್ಟಿ ಕೂಗಿದ ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

“ಪದ್ಮಸಾದ, ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ರಕ್ತಸ್ರಾವ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು ಪ್ರಯೋಗವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ನೀ ಹೇಳಿಬಿಡಲೇ?” ಎಂದು ಪಿಂಗಳನು ಕೇಳಿದ.

ಕವಿ ಕಾವನು ಕನ್ನಡ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ಅನಿರುದ್ಧನಾದ ಪದ್ಮಸಾದನು ಮೂಯಿನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಕೇಳಿದನು. ಎತ್ತರವಾಗಿರುವ ಬಂದು ಮೂರು ಗೋರಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಂಠದ ಅಂಚಿನಿಂದ ತೂಗುತ್ತಾ ಅವನು ಬಂದನು. ಅವನು ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯಲು ಬೆಳಗುವ ಬೆಳಗುವ ಬೆಳಗುವ.

ಪಿಂಗಳನು ಬಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಸಾದನು ನಿರಾಶನಾದನು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾತಿ ಕೊಡು. ಮಾತು ಕನ್ನಡ ಅನಿರುದ್ಧನಿಗೆ “ಮಿಂಗಳಾ, ಮುದುಳುಮಿಯ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಇನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಡಿ. ಮಂತ್ರ ಪ್ರವರನಾದ ಪದ್ಮಸಾದನು ಅಟ್ಟಿದ ತೋಳ ಮುಟ್ಟು ಹುರಿಗಳು ಅವರಿಲ್ಲರನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿ ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ನೋಡು ಕುರಿ” ಎಂದು.

ಪಿಂಗಳನು ಮಾತು ಮುಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಟ್ಟಿಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರ ಕೇಳಿಸಿತು. ತೋಳಗಳ ಕೂಗಾಟ. ಹುರಿಗಳ ಅಪ್ಪಾಟ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ದೀನಧ್ವನಿಗಳೂ ಕೇಳಿಸಿದುವು.

ನೋಡನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಎಲ್ಲಕಡೆ ಬಂದ ಸುತ್ತವರಿದ ಕ್ರೂರಮೃಗಗಳ ದನಡೆ ಬಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ವಿಫಲರಾಗಿ ಪದ್ಮಸಾದ ಪಿಂಗಳರಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮರಳಿರು ಜನ ಕನ್ನಡ ಭೀತಿಯಿಂದ ಆರ ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. [ಕನ್ನಡ ಇದೆ]

ಅಲೀನೂರ್

[ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದು]
 ಸುಲ್ತಾನನು ವಜೀರನನ್ನು ನೋಡಿ “ನಿನ್ನನ್ನು
 ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು?” ಎಂದು
 ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

“ಮಹಾಪ್ರಭು, ಅಡಿಗೆಯವಳೊಬ್ಬಳನ್ನು
 ಕೊಳ್ಳಲು ಪೇಜಿಯಕಡೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ
 ಸುಂದರಳಾದ ಗುಲಾಮಳೊಬ್ಬಳನ್ನು ನಮ್ಮ
 ಆಲಫದಲನ ಮಗನಾದ ಅಲೀನೂರ್
 ಮಾರುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ತಾವು
 ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳ
 ನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಸುಂದರಿಯಾದ ಗುಲಾಮ
 ಳನ್ನು ತರುವಂತೆ ಆಲಫದಲನಿಗೆ ಹೇಳಿರಿ.
 ಇವಳೇ ಆ ಗುಲಾಮಳಂತೆ; ಆಲಫದಲನ
 ಅವಳನ್ನು ನಮಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸದೆ, ತನ್ನ ಮಗ
 ನಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅಲೀ
 ನೂರ್ ಹಣವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಪೋಲುಮಾಡಿ
 ಈಗ ಭಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತಲೇ ಈ
 ಗುಲಾಮಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದನು. ಸರಕು

ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳಿಗೆ
 ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವಳನ್ನು ಕೊಂಡು
 ತಂದು ನಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಬೆಲೆ
 ಮಾಡಿದೆ. ಆಗ ಆ ಉದ್ಧಟನು ನನ್ನಬಳಿಗೆ
 ಬಂದು “ಯಹೂದಿಗಳಿಗೆ ಮಾರುವೆನೇ
 ಹೊರತು ನಿನಗೆ ಮಾರುವುದಿಲ್ಲ, ನಡಿ” ಎಂದು
 ಗುಡುಗಿದ. ನಾನು ವಿನಯದಿಂದ “ಇವಳನ್ನು
 ನನ್ನ ಸ್ವಂತಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ.
 ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲು ಬೆಲೆ
 ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು,” ಎಂದ. ಆಗ ಅಲೀನೂರ್
 ಮತ್ತಷ್ಟು ರೋಷದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕುದುರೆ
 ಯಿಂದ ಕೆಳಗೆಳೆದು, ಎಲ್ಲರದರಿಗೆ ಕಾಲಿನಿಂದ
 ಒದ್ದನು. ಎಷ್ಟು ಅಹಂಕಾರ ಆ ಪೋರನಿಗೆ!”
 ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ವಜೀರ.

ಸುಲ್ತಾನನೂ ರೊಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ತನ್ನ ಭಟ
 ರನ್ನು ಕರೆದು “ನಲವತ್ತು ಜನರು ಕೂಡಲೇ
 ಹೋಗಿ ಅಲೀನೂರನ ಮನೆಯನ್ನು ಧ್ವಂಸ
 ಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನೂ ಅವನ ದಾಸಿಯನ್ನೂ

ಎಸ್. ಪಿ. ಕುಮಾರ

ಹೆಡೆಮುರಿಕಟ್ಟು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಕಠಿನವಾಗಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಲ್ಲಿ ಭಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ನ ಬಳಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನೂ, ಅಲೀ ನೂರ್ ಸಮನುಷ್ಯರು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದವರು. ಅದುದರಿಂದ ಆ ಭಟ್ಟನು ತಕ್ಷಣ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಗೆಬಂದು, ಅಡ್ಡದಾರಿ ಯಿಂದ ಅಲೀನೂರನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ “ನ್ಯಾಮಿ, ತಾವು ಕೂಡಲೇ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಸರಾರಿಯಾಗಬೇಕು. ತಡಮಾಡಿದರೆ ಮಾನ ಪ್ರಾಣಗಳು ಉಳಿಯಲಾರವು” ಎಂದು ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ತಡಮಾಡದೆ ಅಲೀನೂರ್ ಪ್ರಿಯಸವಿಯನ್ನು ಪ್ರಯಾ

ಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. ರಾಜಭಟ್ಟನು ಅಲೀ ನೂರ್ ಕೈಗೆ ನಲವತ್ತು ದೀವಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು “ಅಪ್ಪಾ, ಸದ್ಯ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇದ ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವಿಲ್ಲ. ಇವನ್ನು ಸ್ವೀಕ ರಿಸು. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಕಂಪಿತ ಸ್ವರದಿಂದ.

ಅಲೀನೂರ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯಸವಿಯರು ಒತ್ತಲ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಹೊರಟು, ಸಂದು ಗೊಂದುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಸಮುದ್ರತೀರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಒಂದು ಹಡಗು ಬಾಗದಾದ ಸಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. “ಪ್ರಯಾಣಕರಣ ಬರಬೇಕು, ಸಮಯವಾಯಿತು” ಎಂದು ಸರಂಗ್ ಕೂಗಿದನು. ಸಂದೇಹಿಸದೆ ಆಸರಿಬ್ಬರೂ ಹಡಗನ್ನೇರಿಬಿಟ್ಟರು. ಲಂಗರು ಎತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಹಡಗು ಬಾಗದಾದಿಗೆ ಹೊರಟಿತು.

ಅಲೀನೂರ್ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಸುಲ್ತಾನನ ಭಟ್ಟರು ಆತನ ಮನೆಯಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡಿ, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಿದರು. ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮನೆ ನೆಲಸಮವಾಯಿತು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಕೆರಳಿ ಅಲೀನೂರ್ ಗಾಗಿ ಬಸ್ತಾನಗರದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿಸಿದನು. ಆತನು ಮರೀಚಿ ಸಾವಿರೊಂದಿಗೆ “ವಜೀರಾ, ನೀನು ಚಿಂತಿಸದಿರು. ಆವರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕಿಸಿ ನಿನಗಾದ ಅಸಮಾನಕ್ಕೆ, ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟನು. ವಜೀರಾ ಸಾವಿ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಪುತ್ರ

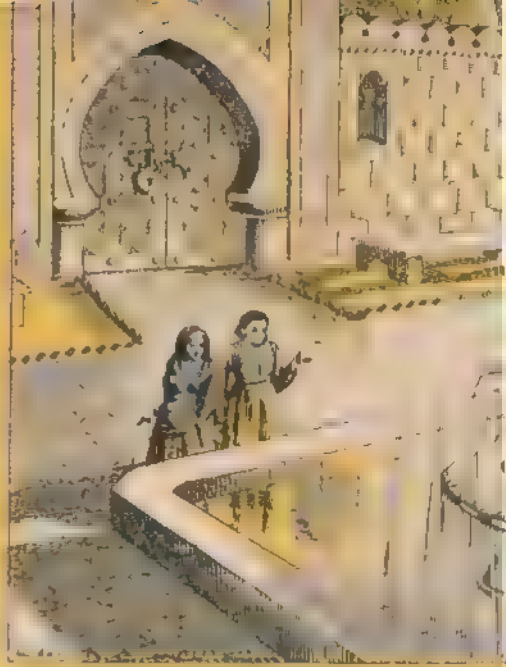
ಚಂದಮಾಮ

ಪೌತ್ರಾದಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲೆಂದು ಅಲೀನೂರನಿಗೆ
ದನು. ಅಲೀನೂರನಿಗೆ ಅತ್ತೆಯಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ
ಶಿರಚ್ಛೇದ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ, ಅವನನ್ನು
ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನು
ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ
ನಗರದಲಿಲ್ಲಾಡಂಗುರ ಹೊಯಿಸಿದರು. ಅದರ
ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವಿಫಲವಾದುವು. ಅಲೀ
ನೂರನ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಅಲೀನೂರ ಹತ್ತಿರದಹಡಗು ಬಾಗದಾದ
ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿತು. ಹಡಗಿನ ಸರಂಗ
ಅಲೀನೂರನೊಂದಿಗೆ “ಆಯಾ, ಇದುವೇ
ಬಾಗದಾದ ನಗರ, ಭೂಲೋಕ
ಸ್ವರ್ಗ. ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇಳಿದುಬಿಡ
ಬೇಕು” ಎಂದನು.

ಪ್ರಯಾಣದ ವೇಳೆ ಇದು ದೀನಾರಗಳನ್ನು
ಹಡಗಿನ ಸರಂಗಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಲೀನೂರ
ಪ್ರಿಯಸಖೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಡಗಿನಿಂದ ಇಳಿದನು.
ದೈವವಶಾತ್ ಅವರು ಬಾಗದಾದ ನಗರಕ್ಕೆ
ರಾಜವೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗದೆ ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡ
ಿದರು. ಆ ದಾರಿ ಅವರನ್ನು ಬಾಗದಾದ
ನಗರದ ಕೊರಗಿಪ್ಪ ಉದ್ಯಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ
ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿತು. ಅವರು ಆ ಉದ್ಯಾನ
ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಅದು ಖುಷ್‌ಫಾರವರ ಉದ್ಯಾನ. ಅವರ
ಸುತ್ತಲೂ ಎತ್ತರವಾದ ಪ್ರಾಕಾರವಿತ್ತು.
ಮುಖದ್ವಾರದಮೇಲೆ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ದೀಪ
ಗಳಿದ್ದುವು. ದ್ವಾರದಕೊರಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು

ಅಸನಗಳಿದ್ದುವು. ದ್ವಾರದ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ
ವಿತ್ತು. ಬಾಗಿಲ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಜಲಯಂತ್ರವಿತ್ತು.
“ಆಹಾ, ಈ ಸ್ಥಳ ರಮಣೀಯವಾಗಿದೆ.
ಕೊಂಡಕೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸುಧಾರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದ ಅಲೀನೂರ ಪ್ರಿಯಸಖಿ
ಯೊಂದಿಗೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಜಲಯಂತ್ರದಬಳಿಗೆ
ಹೋಗಿ, ಮುಖಮಾರ್ಜನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಜಗಲಿಯಮೇಲೆ ಹಾಗೇ ಮಲಗಿಕೊಂಡರು.
ತಂಗಾಳಿ ಅವರಿಗೆ ಜೋಗುಳವಾಡಿತು. ಅವರು
ಬಚ್ಚಿಯನ್ನು ಮುಂದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ನಿದ್ರೆಹೋದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಲುಪಿಪ್ಪ
ಉದ್ಯಾನವನದ ಹೆಸರು ಅನಂದೋದ್ಯಾನ.
ಅದರಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಮಹಲು ಇತ್ತು. ಆ
ಮಹಲಿನ ಹೆಸರು ಚಿತ್ರಮಹಲು. ಖುಷ್‌ಫ

ಚಂದಮಾಮ

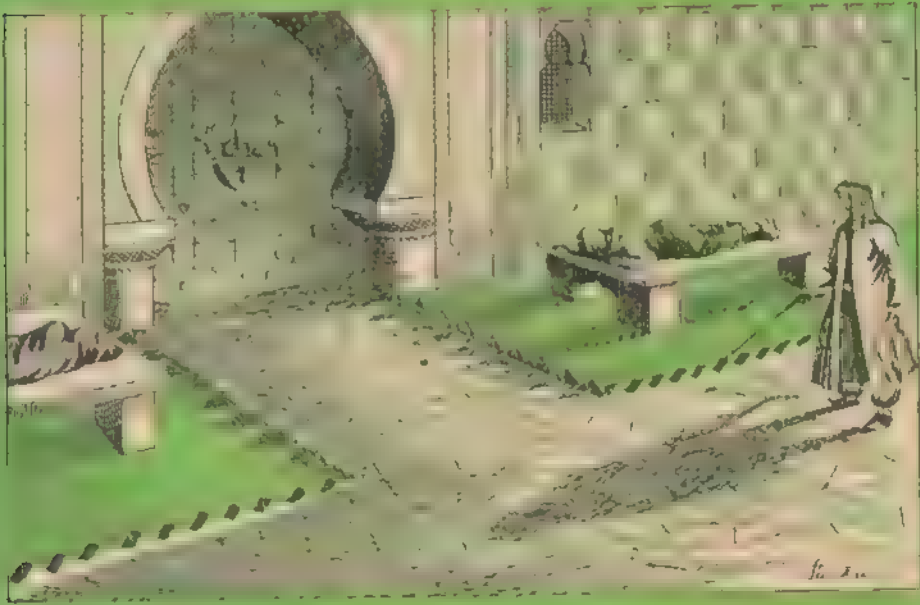
ನಿಗೆ ಬೇಕಾದವಾದಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದುಂಟು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಡುವೆಬಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯ ಬಂದು ಬಾಗಿ ಕೊಂಡು. ಆ ಮಹಿಳೆಯು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎಂದೊಂದು ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದೊಂದು ಮೀಸ ನೇರಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮಹಿಳೆಯು ಮುಕ್ತ ಚಿನ್ನದ ದೀಪವೊಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡುಕೊಂಡು. ಬೀಳು ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಮಹಿಳೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯುವರು. ಆಗ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆರದು, ಮೀಸಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸುವರು. ಮಹಿಳೆಯ ನಡುವೆ ಬಂದು ಮೀಸವನ್ನು ಹಾಕುವರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಖಾಸೀನವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಬೀಳು ಸಂಗೀತ ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದವೊಂದೊಂದುವನು. ಬೀಳು ಆಸಾನ ಗಾಯನಾದ ಇಸಾಕ್

ತನ್ನ ಅದ್ಭುತ ಸಂಗೀತದಿಂದ ಆತನ ಬೆಂಕಿ ದೂರವಾಗಿ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದುಂಟು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಯಲು ಬೀಳುಗಳು ಇದ್ದರಿಂದ ಎಂಬ ವೃದ್ಧನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದನು. ಹಾಗೆಗರು ತೋಟದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಿಷ್ಟವೆಂದಂತೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವಂತೆ ಇದ್ದರಿಂದ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಆವನು ತನ್ನ ಪದ್ಧತಿಯವರ ಕಾರಣ ತೋಟದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಮುಖದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವವರನ್ನು ಕಂಡನು.

“ ಏನಿವರಸಾಹಸ? ಬೀಳುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದೇಕೆ! ಬೀಳುಗಳ ಸಂವಾರದ

ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆಂದು ಮೊಸಲಾಗಿರುವ ಅಸಹ
ಗಮ್ಯೇತಿ ಭಯಭೀತಿಗಳಿಂದ ಮುಳಿದಾಳೆ.
ಎಂದು ಕೋಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅತ್ತಿಗೆ
ಬಂದನು. ಅದರ ಅಸಹ ಅಂತರಾತ್ಮ ಹೀಗೆಂ
ದಿತು: "ಎನುಹುಚ್ಚು ಕೆಲಸನಾದಾತ್ತಿರುವೆ
ಇದ್ದಾಳೆ?" ಅಪರಾಯಾಣೋ ನಿನಗೆ ತಂದಿ
ದೆಯೆ" ಅಲ್ಲಾ ಕಳುಹಿಸಿದ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿರ
ಬಾರದೇಕೆ" ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರ
ಬಹುದು" ಇದ್ದಾಳೆ ಒಹ್ ದೈವಭಕ್ತ
ಯ್ಯನನು. ಅದುದರಿಂದ ಅವನು ಅಪರಾಧಿ
ಗಳನ್ನು ದಂಡಿಸುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಮುಳಿದಿದ್ದವರ ಮುಂದೆ ಮೇಲಿನ ಮುಸುಕನ್ನು
ಸರಿಸಿನೋಡಿ, ಅವರ ಅಂದಚಂದಗಳಿಗೆ
ಬೆರಗಾದನು. ಅವನ ಕೋಪ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕ

ವಾಗಿ ಮಂಟಪಿಸಿತು. ಅವನು ಅತ್ತಿಗನವನ
ಬಳಿ ಕುಳಿತ. ಕಾಲು ಒತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದನು.
ಸ್ವರ್ಣವಾದ ಕೂಡಲೇ ಅಲಗೂರ ತಗಲಿಸಿ
ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು. ತನ್ನ ಕಾಲು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತಿ
ದ್ದಾ ರನು ವೃದ್ಧನೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು
ಇದ್ದಾಳೆ ಮನ ಕೆ ಬಿಡಿದು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿ
ಕೊಂಡನು. "ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಎಷ್ಟೆ ದುರುತ್ತಿರು
ವಿರ, ಮಗು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ತೋಟನಾಳಿ.

"ಪರದೇಶಿಗಳು ನಾವು" ಎಂದು
ಹೇಳಿದ ಅಲಿಗೂರ.

"ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಅದು ಸಬೇಕೆಂದು
ಅಲ್ಲಾಸ ಅಪ್ಪಕೆ. ನನ್ನ ತೋಟ ಮತ್ತು
ಮಹಲುಗಳನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಬನ್ನಿ"
ಎಂದು ಇದ್ದಾಳೆ ಅವರಿಗೆ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತನು.

“ಇದೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಸೊತ್ತೇ?” ಅಲೀನೂರ್ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಅಲೀಫರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಆತರಾಜನು ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಬಿಡುವನೋ ಎಂದು ಇಬ್ರಾಹಿಂ “ಹೌದು, ತಮ್ಮಾ, ಇದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನವೇ. ನೋಡು” ಎಂದನು.

ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ನಹ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಳಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಮೂಲಿಯ ಸಂಗಡ ಒಳಗೆ ಹೋದರು. ಅಲೀನೂರ್ ಬಸ್ತಾನಗರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ರಮ್ಯವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ಅವನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದ ಕಮಾನುಗಳಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳ

ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಕೃತಬಳ್ಳಿಗಳು ಹಬ್ಬಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಪ್ರಾಕೃತಗೊಂಬೆಲು ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ವಿವಿಧ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮಂಜುಳ ಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿವ ಹೂಗಿಡಗಳ ವಿಷಯ ಹೇಳುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲತರಹದ ವೃಕ್ಷಗಳಿದ್ದುವು.

ಇಬ್ರಾಹಿಂ ತನ್ನ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ತೋಟವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮಹಲಿನೊಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಒಳಗೆ ಇಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಬ್ಬರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೋರೆ ಸಿದುವು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಅಂದವಾಗಿ ಆಳವಡಿಸಿರುವ ಮಹಲು ಬೇರೊಂದು ಇರಲಾರದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಲೀನೂರ್ ಒಂದು ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಹೊರಗಿನ ತೋಟವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಹೊರಗಡೆ ಬೆಳವಿಂಗಳು ಚೆಲ್ಲತ್ತು. ಅವನು ತುಂಬಾ ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆಹಾರವನ್ನು ತಂದು ಅವರಮುಂದಿಟ್ಟನು. ಅಲೀನೂರ್ ಅವನೊಂದಿಗೆ “ಇಬ್ರಾಹಿಂ, ಆಹಾರದೊಂದಿಗೆ ಪಾಸೀಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಾಸೀಯವೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಒಂದು ಲೋಟ ಸಿಟಿಸೀರು ತಂದನು. ಅಲೀನೂರ್ ಅದನ್ನು

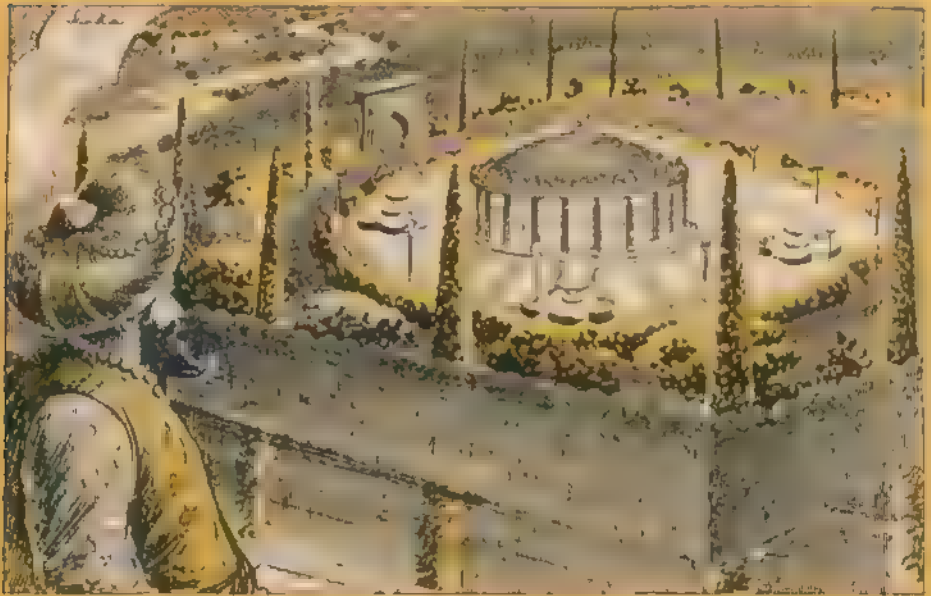
ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾ "ನಾನು ಕೇಳಿದ ಪಾಸೀಯ ಇದಲ್ಲ," ಎಂದು ತಲೆಯನ್ನಾಡಿಸಿದನು.

"ನಿನಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಬೇಕೆಂದು ತೋರುವುದು. ನಾನು ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಮಕ್ಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮದ್ಯವಾನಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ತಂದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಮದ್ಯತಂದು ಅವರಮುಂದಿಟ್ಟನು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೂ ಕುಡಿಯಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಸಾರಾಯಿ ಪಾಕಿಕೊಂಡು ತಾನೂ ಕುಡಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

"ದೀಪಗಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೊಗಸು ಕಾಣಿಸದು. ಇಬ್ರಾಹಿಂ, ದೀಪಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಲೇ"

ಎಂದಳು ಸ್ತ್ರಿಯಸಹಿ. ಕುಡಿತದ ಅನುಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೀಪವನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರ ಅಲೀನೂರ ಮಹಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆರೆದು ದೀಪಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇಸಮಯಕ್ಕೆ ಪಿಲೀಫನು ತನ್ನ ಭವನದ ಕಿಟಕಿಯಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಅನಂದೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಲು ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ವಜೀರ ಬಾಫರನನ್ನು ಕರೆದು "ಅಸಮರ್ಪನೇ, ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ? ಶತ್ರುಗಳು ಬಾಗದಾದನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೂ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯು

ಮಂತ್ರ, ನೋಡು, ಚಿತ್ರಮಹಾಲಿಂಗವು ಬಿಡಿ
ಯುತ್ತಿರುವ ದೀಪಗಳನ್ನು! ನಾನು ಖಲೀಫ
ನಾಗಿರಲು ಇದು ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು" ಎಂದು
ಕೋಪದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

ವಜೀರಾ ಚಾಫರ್ ರೋಘಾ ಮುಮಾನನಾಗಿ
ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ರಮಹಾಲಿಂಗ ಕಂಡು ಚಕಿತ
ನಾದ. ಆದರೆ ಆಗಿನ ಮರಸ್ತಿ ತಿರುಳು
ಯಾವದೋ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ
ಖಲೀಫನನ್ನು ಶಾಂತಿಗೊಳಿಸಬೇಕು.
"ಹುಜೂರಾ, ಹೋದವರ ತೋಟವಾಲಿ
ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕೊನು ಗನ ಮುಂಜಿ
ಯನ್ನು ಚಿತ್ರಮಹಾಲಿಂಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು
ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದ. ತನು ಬಳನಂತರ ಅನು
ಮತಿ ಸವಾನೋದನೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಪೆ.
ತನೂ ಒಂದಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮರೆತು
ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ಚಾಫರ್.

"ಅದು ಎರಡನೇ ತಪ್ಪು. ನಾವು ಯಾವ
ದಾದರೂ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವೆವೆಂಬ
ಅಲೆಯಿಂದ ಆ ಮುಮಕೆ ಇಬ್ರಾಹಿಂ ತನ್ನ
ನೋಮ್ಮ ಗನ ಮುಂಜಿಯನ್ನು ಕುಂತು ಪ್ರಸ್ತಾಪ

ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ತಪ್ಪಿ ಸಿ
ಬಿಟ್ಟೆ" ಎಂದ ಖಲೀಫ. "ಮುಮಾನಾ ಮಿ
ಯನರು ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು"
ಎಂದ ಚಾಫರ್ ವಿಸಯವಿಂದು.

"ಮಂ, ಕ್ಷಮಿಸಿನ್ನೇನೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ
ವಾಸ್ತಿ ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಸಂಗಡ ಕಳೆಯಲು ನಿಶ್ಚಿ
ಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅನನು ತುಂಬಾ ಬೋಗ್ಸ, ದೈವ
ಭಕ್ತಿ. ಈಗ ಅವನು ತಪ್ಪುಚ್ಚಾಟಿಗನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುಣ ಕಿಛಗನ್ನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರ
ಬಹುದು. ನಾವು ಈಗ ಹೋದರೆ ಮುಂದು
ಕನು ತುಂಬಾ ಸಂಕೋಷವಡುತ್ತಾನೆ"
ಎಂದ ಖಲೀಫ.

ಚಾಫರ್ ನ ಎದೆ ತ್ಲನೆಸಿತು. ಈಗಾಗಲೇ
ಬಹಳ ಸಮಯವಾಯಿತೆಂದೂ, ಮುಂಜಿ
ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದು, ಎಲ್ಲರೂ ತಪ್ಪುತಪ್ಪು
ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೊರಟಿರಬಹುದೆಂದೂ ಖಲೀಫ
ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಖಲೀಫ ಹರ
ಹಿಡಿದನು. ಖಲೀಫ ಚಾಫರ್ ಮತ್ತು ವಂಜ
ನಾಯಕ ಮಸ್ತು ನಾ ನಾರಪ್ಪರ ವೇಷಧರಿಸಿ
ಚಿತ್ರಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಅದ್ಭುತ ದೀಪ

8

ದೀಪದಭೂತದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಾವೀನ ತನ್ನ ಬಡತನವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು, ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ, ರಾಜವಂಶವದೆಯಾಗಿ ಅದು ತ ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಡನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತ, ಸಹಸಮಾನವಾದ ಕ್ರೀಡಾಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದನು ತರುನಾಯ .]

ಅಂದು ಅಲ್ಲಾವೀನನನ್ನು ಪಾತಾಳಗೃಹದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿ ತನ್ನ ದೈರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಮೊರಾರೋದೇತದ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಅಲ್ಲಾವೀನನು ತಿಂಪಿತ್ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿದೆ ಸತ್ತು ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದನು. ಆದ್ದು ತದ್ವಿವಸ್ತು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಿರಲು ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ವಿನಾ ಆ ದೀಪ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಾವೀನನ ಮೇಲೆ ಕೋಪದಿಂದ ಕಿಟಕಿಡಿಯಾಗುವನು. ಒಂದು ದಿನ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಆ ದೀಪ

ವನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಾವೀನನ ರವನನ್ನೂ ನೋಡುವ ಆಸೆ ಕೈಯಿಂದಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕಿ ಕೂತು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ಅಂದನಹಾಕಿ ನೋಡಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಗುಹೆ ಕಾಣಿಸಿತಾದರೂ ದೀಪವಾಗಲೀ, ಅಲ್ಲಾವೀನನಾಗಲೀ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಮು ಮೇಲೆ ಪಾಪಿರಾರು ಜೇಳುಗಳು ಹರಿವಂತಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಾವೀನನು ಆ ದೀಪದೊಂದಿಗೆ ಗುಹೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದನೆಂದು ಅವನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಅವನು

ಬಿಡುಹೋಯಿತು. “ನೋಡುತ್ತಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೋರು ವಿ” ಎಂದುಕೊಂಡ ಮಾಂತ್ರಿಕ. ನಗರ ದಕ್ಷಿಣಾ ಅಡ್ಡಾಡಿ ಅವನು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಭವನದ ಬಳಿ ಬಂದು ನಿಂತ. “ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಿಪ್ಪಿಗನ ಮಗನಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಘಾಸ್ಯ ಬಂತೆ? ಭಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪರ್ದಯವಂತನಾದನೆ! ಲೋ, ಅಲ್ಲಾದೀನ್! ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ನೂಲು ತೆಗೆಸುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಿಮಾಡಲು ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಹಳ್ಳ ತೋಡುತ್ತೇನೆ!” ಎಂದು ಪಂಥತೊಟ್ಟನು. ಮನೆಯಮುಂದಿದ್ದ ವ್ಯಾರ ಪಾಲಕರನ್ನು ಕೇಳಲು ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಜೀಜಿಗೆ ಹೋಗಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂತು. ಮಾಂತ್ರಿಕ ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಗೈರುಹಾಜರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಂಚಿಕೆ ನಿರಾತಂಕ ವಾಗಿ ಫಲಿಸುವುದು ಎಂದಿತ. ಆದರೆ ಅವನಿ ಗೊಂದು ಅನುಮಾನವಾಯಿತು. ವೀಪ ಮನೆ ಯಲ್ಲೇ ಇದೆಯೋ, ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾದೀನನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನೋ ಎಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು.

ಅದುದರಿಂದ ಅವನು ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಂಜನ ಹಾಕಿ ನೋಡಲು ವೀಪ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಅವನು ಒಡನೆಯೇ ತಾವುದ ಕೆಲಸಗಾರರಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ವೀಪಗಳನ್ನು ಮೀದುವನಾಡಿ

ಕಟಕಟನೆ ಹಬ್ಬು ಕಡಿಯುತ್ತಾ “ಎಲೈ ದೌರ್ಭಾಗಿನೇ, ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ವೀಪ ನನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದೆಯಾ? ಇರಲಿ, ನೋಡು ತ್ತೀರು ನನ್ನ ಕೈವಾಡ” ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ. ಅವನು ಅಂದೇ ಪ್ರಯಾಣಮೊರಟು, ನೇರವಾಗಿ ಚೀನಾದೇಶದ ಮುಖ್ಯಪಟ್ಟಣ ವನ್ನು ಸೇರಿ, ಒಂದು ಭತ್ತದಲ್ಲೆ ತಂಗಿದನು. ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಮಾರನೇಯದಿನ ಮುಂ ಬಾನೆ ನಗರವನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟನು. ಮಾರನೆಯದ್ದೆ ಕೇಳಿದರೂ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಪ್ರಶಂಸೆಯುಮಾತು. ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಎಂತಹ ಅಂದಗಾರ; ಎಂತಹ ಉದಾರ ಹೃದಯ; ಎಂತಹ ಸಂಪನ್ನ! ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕಿವಿ ತೂತು

ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು “ಹೊಸ ದೀಪಗಳು
ನೋಸ ದೀಪಗಳು. ಹಳೆ ದೀಪಗಳಿಗೆ ಹೊಸ
ದೀಪಗಳು” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಾ ದೀಪನ
ಮನೆಯಬಳಿಗೆ ಹೊರಬಿಡು. ಮಾಂತ್ರಿಕನು
ತಲೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ ದೊಡ್ಡರುಮಾಲು, ಅವನ
ವಿಚಿತ್ರವನಹಾರ ವಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು.
ಅವರು ಅಬ್ಬ ನಿಸ್ತಿಸಿ ಅವನೊಂದೆ ಬಿದ್ದರು.

ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಅಲ್ಲಾ ದೀಪನ ಭವನದಬಳಿಗೆ
ಬಂದು “ಹಳೇ ದೀಪಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ದೀಪ
ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಕೂಗಲಾರಂಭಿಸಿ
ದನು. ತೊಂಬತ್ತು ಕಿಟಕಿಗಳ ಬುರುಜಿನಲ್ಲಿವ್ವ
ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಕೂಗು, ಹುಡು
ಗರ ಗಲಾಟೆ ಕೇಳಿಸಲು ಅಕೆ ಹೊರಗೆ ಇನಕಿ
ನೋಡಿದಳು. ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು
ನೋಡಿ ಅಕೆ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕಳು. ವಾಸಿ
ಯರೂ ಕಿಲಕಿಲ ನಕ್ಕರು.

ಅವರ ಧ್ವನಿ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಯಜಮಾನ
ಳೊಂದಿಗೆ “ತಾಯಿ, ನಾನು ಯಜಮಾನರ
ಕೋಣೆಯನ್ನು ಗುಡಿಸುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೊಂದು
ಮಹೆಯಮೇಲೆ ಹಳೆಯ ತಾನ್ರದ ದೀಪ
ವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ ಆ ಮಾರಾಟಗಾರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ
ಹೊಸ ದೀಪವನ್ನು ತರಲೇ?” ಎಂದು
ಕೇಳಿದಳು. ಅದು ಅದ್ರು ತದೀಪವೇ ಹೊರತು
ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾ ದೀಪನು ಬೇಟೆಗೆ
ಹೋಗುವಮುನ್ನ ಅದನ್ನು ಜೋಪಾನವಾದ

ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಡಲು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಏಥಿ
ಯನ್ನು ತನ್ನ ಸಲುವಾರಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯ? ಪಾಪ,
ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಆ ದೀಪದ ವಿಷಯವಾಗಲಿ,
ಅದರ ಮಹಿಮೆಯಾಗಲೀ, ತಿಳಿಯದು. ಅಕೆ
ವಾಸಿಯೊಂದಿಗೆ “ಹೌದು, ಹಾಗೇಯೇ
ಮಾಡೋಣ. ಆ ಹಳೇ ದೀಪವನ್ನು ಸೇವಕನ
ಕೂಡಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸು. ಹೊಸದೀಪ
ತರಲಿ. ನೋಡೋಣ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಹುಚ್ಚ
ನಿಜವಾಗಿ ಹೊಸದೀಪ ಕೊಟ್ಟನೋ, ನಾವು
ಸದಾ ಅವನನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಿರ
ಬಹುದು” ಎಂದಳು.

ವಾಸಿ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಾ ದೀಪನ ಕೋಣೆಗೆ
ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿವ್ವ ದೀಪವನ್ನು ತಂದು ಸೇವಕ
ನೊಂದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಅವನು

ಮಿರುಗುವ ಒಂದು ಹೊಸದೀಪವನ್ನು ಆರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಲಗುಬಗನೆ ಹೊರಟನು.

ಇನ್ನಾರ್ಲಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ತನ್ನ ಬುಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಹೊಸದೀಪವನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಬಂದಿದ್ದ ಹುಡುಗರ ಗುಂಪಿನಕಡೆ ಎಸೆದು, ಅದು ತದೀಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ದೀಪವನ್ನು ಉಜ್ಜಿದನು. ಕೂಡಲೇ ದೀಪದಭೂತ ಪ್ರತಿ ಕ್ರವಾಗಿ “ಜೀಯ, ಏನವ್ವಳೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

“ಅಲ್ಲಾ ದೀಪನ ಭವನವನ್ನು ಮೊರಾಕೋ ನಗರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸು. ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಆ ಭವನದಲ್ಲೇ ಸೇರಿಸು” ಎಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

ಅವನು ಕ್ಯಾನುಡ್ತಿ ಕೆರೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾ ದೀಪನ ಭವನ, ಅದರ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳೂ, ಮೊರಾಕೋದಿಂದ ತೋರಿ ಪೂಂದರ ಮುಳ್ಳು ಇತ್ತು. ಮಾಂತ್ರಿಕನುಕೂಡ **ಆ ಭವನದೊಳಗಿದ್ದ!**

ಮಾರಕೇಯವನ ರಾಜನು ತನ್ನ ಕೋಣೆಯ ಕುಕ್ಕಿಯಿಂದ ಮಗಳ ಮನೆಯಕಡೆ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾ ದೀಪನ ಭವನ ಕಾಣಿಸಿರಲು ವಿಗ್ರಾಭವಾದನು. ಅಲ್ಲಾ ದೀಪನ ಭವನವಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಮೈದಾನ ಮತ್ತು ಗುಂಡಿಗಳುಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿದುವು.

“ಏನಿದು ಆಶ್ಚರ್ಯ? ಏನಾಯಿತು?” ಎಂದು ರಾಜನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆತ ನನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು

ಅವನ್ನು ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಒಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ “ಯಜಮಾನನು ನವರು ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸದೀಪ ತರುವಂತೆ ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದನು. ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಕೂಡಲೇ ಅದ ತ ದೀಪವನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ ಅನಂದದಿಂದ ಪುಲಕಿತ ನಾದನು. ಅವನ ಕೈಗಳು ಕಂಪಿಸಿದುವು.

“ಯಾಕಯಾ ಹಾಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿರುವೆ?” ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸದೀಪ ಕೊಡುವ ವಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಜಬರಿಸಿ ಕೇಳಿದ ಸೇವಕ.

ಮಾಂತ್ರಿಕನು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಡೆ ಹಿಡಿದು ಸೇವಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೀಪವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬುಟ್ಟಿ ಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಒಂದದೀಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು” ಎಂದನು. ಸೇವಕನು ಫಳಫಳನೆ

ಮಂತ್ರಿ ಬಂದನು. ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು “ಮಂತ್ರಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಭವನ ವೇನಾಯಿತು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ರಾಜನಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ ಕೇಳಿದನು “ಎಂಥಾ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಮಹಾಪ್ರಭು” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು?” ಎಂದ ರಾಜ.

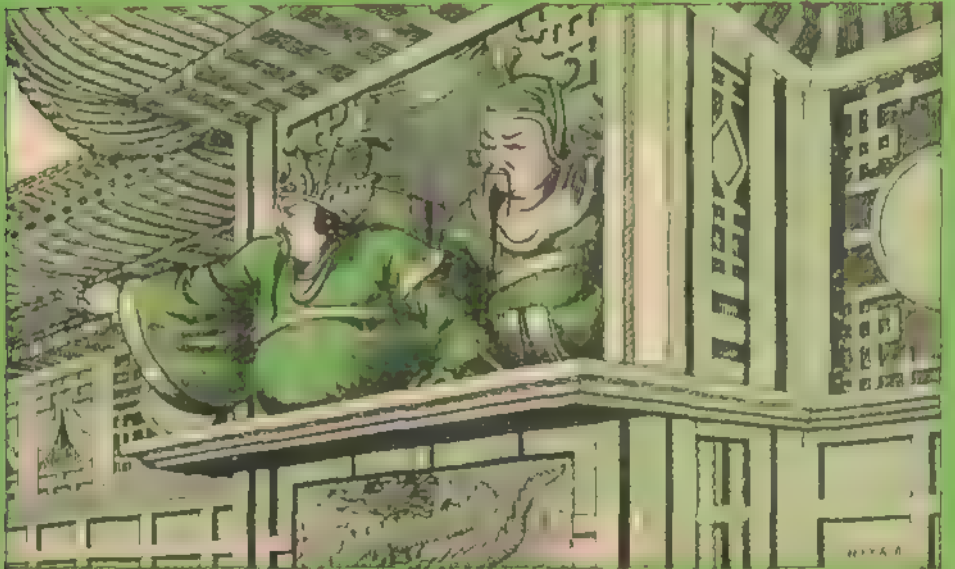
“ಇಲ್ಲಿ ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದು, ಮಹಾಪ್ರಭು,” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ ನಿಚ್ಚರಗಾಗಿ.

“ನೀನಿಂದು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಭವನವನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ಬಾ, ನೋಡುವಿ ಯಂತೆ” ಎಂದು ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕಿಟಕಿಯಬಳಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

“ಆರೆ ಅಂತ. ಇದೇನು ಭವನ ಮಾಯ ವಾಗಿವೆ! ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಮಾಂತ್ರಿಕನೆಂದು ನಾನು ಆಗಲೇ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಕೊಳ್ಳುವರಷ್ಟೇ?” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

ರಾಜನು ರೌದ್ರಾಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ “ಆ ನೋಡಿ, ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕ, ಆ ಪಂಚಕನೇ?” ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಎಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ.

“ಮಹಾಪ್ರಭು, ಆತನು ಜೀವಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಂದು ಹಿಂತಿರುಗುವ ಸಿಂಹಾಸನ ಯಿದೆ. ನಾನು ಆತನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಆ ಭವನದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಆಪ್ತನೆ ಕೊಡಿ” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ. ಇಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ನೋಡು ತಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿ

ತೆಂದು ಅವನು ತುಂಬಾ ಹರ್ಷಿತನಾದನು. "ಅದರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ದುರುಳನ ಹೆಡ ಮುರಿಕಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆದು ತರುವಂತೆ ಸರದಾರನಿಗೆ ಹೇಳು" ಎಂದ ರಾಜ.

ಮಂತ್ರಿ ರಾಣಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸರದಾರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಸರದಾರನು ನೂರು ಜನ ಭಟರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆಲ್ಪಾದೀನನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ನಗರ ವ್ಯಾಪ್ತವನ್ನುವಾಟಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಮೋಗಲು ಅವನಿಗೆ ಆಲ್ಪಾದೀನನು ಎದುರಾದನು. ಕೂಡಲೇ ಸರದಾರನು ಆತನ ವಿನಯದಿಂದ ಆಲ್ಪಾದೀನನೊಂದಿಗೆ "ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಪೌತ್ರ. ಅವರ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ.

ತನುಗೆ ಸಂಕೋಲೆಹಾಕಿ ಎಳೆದುತರುವಂತೆ ಅಜ್ಜಿಯಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ನೀವು ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವಿರಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಚಿರಯುತ. ಈಗ ಕರ್ತವ್ಯ ಪಾಲಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ, ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು" ಎಂದ.

ಆಲ್ಪಾದೀನನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮೂಕನಾದನು. ಕೆಲಕ್ಷಣಾಂತರ "ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವೇನೆಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳಿದರೇ? ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಯಾವ ದ್ರೋಹವನ್ನೂ ಬಗೆಯಲಿಲ್ಲ" ಎಂದ.

"ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ," ಎಂದ ಸರದಾರ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿ," ಎಂದು ಆಲ್ಪಾದೀನನು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಳಿದನು. ಸರದಾರನು ಅವನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಸಂಕೋಲೆತೊಡಿಸಿ, ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆಬಿಗಿದು, ಒಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಸವಾರಿಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಆಲ್ಪಾದೀನನು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ಸರದಾರನೂ, ರಾಜಭಟರೂ ಆಲ್ಪಾದೀನನನ್ನು ಹಿಡಿದುತರುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ನೋಡಿದರು. ಯಾವಕಾರಣದಿಂದಲೋ ರಾಜನು ಆಲ್ಪಾದೀನನ ತಿರುಚ್ಚೇದನಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಅವರು ಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಅವನಿಗೆ ಆಲ್ಪಾದೀನನಲ್ಲಿ ಆಪಾರ ಪ್ರೇಮ; ವಿಶ್ವಾಸ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ವಿವಿಧ

ಚಂದಮಾಮ

ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸರದಾರನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಅರಮನೆಯಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈ ಗುಂಪು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲಿತ್ತು. ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಜನರ ಉದ್ದೇಶ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನೂರುಜನ ಭಟರಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಾವೀನ ನನ್ನು ಅರಮನೆಯ ಪ್ರಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಸರದಾರನಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಹಸಿದ ಶೋಕಗಳಂತೆ ಕೆರಳಿದ್ದರು. ಸರದಾರನು ಅಲ್ಲಾವೀನ ನೊಂದಿಗೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಅವರು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಅರಚುತ್ತಾ "ಅಲ್ಲಾವೀನನ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲಿ" ಎಂದು ಉದ್ಘಾಟನಾಡಿದರು. ರಾಜನು ಮಿತಿಮೀರಿ ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಾವೀನನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಕೂಡಲೇ ನಡೆದ ವಿಷಯವೇನೆಂದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ "ಈ ದುಷ್ಟನ ತಲೆ ಕಡಿದುಹಾಕಿ" ಎಂದು ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ತಳವಾರನು ಬಂದು ಅಲ್ಲಾವೀನನ ಕೈ ಕೋಳಗಳನ್ನು ಕತ್ತಿ, ಅವನ ಕ್ಲಗ್ಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತಿ ವಧಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. "ಅಲ್ಲಾಗೆ ಸಿನ್ನ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸು" ಎಂದ. ಅಲ್ಲಾವೀನನು ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ವಧಿಕನ ಖಡ್ಗ ಅಲ್ಲಾವೀನನ ಕತ್ತಿನಮೇಲೆ ಬೀಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೊರಗಿದ್ದ ಪ್ರಜಾಸಮುದಾಯ ಪ್ರಹರಿಗೋಡೆಯನ್ನು

ಹತ್ತಿ ಒಕ್ಕಿಹಾರಿದರು. ಕೆಲವರು ರಾಜ ದ್ವಾರವನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನು ತಳವಾರನೊಂದಿಗೆ "ಸಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರದಾರನಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ಅಲ್ಲಾವೀನನ ತಲೆ ಕಡಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಹೇಳು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಸರದಾರನು ರೋಚಿಗಿದ್ದ ಜನಾಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಅವರು ಶಾಂತರಾದರು. ಅವರು ಮುಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಮತ್ತು ಗೋಡೆಹಾರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಅಲ್ಲಾವೀನನ ಕ್ಲಗ್ಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲಾಯಿತು. ಅವನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಗದ್ದವಸ್ಥರದಲ್ಲಿ "ಮಹಾವಿಭೂ

ಚಂದಮಾಮ

ನನಗಿಂತಹ ಅವಮಾನಮಾಡಲು ಕಾರಣ
ವೇನಂದ. ತೀರ್ಮಾನವೇ? ನನ್ನಿಂದ ನನಗಿಂತ
ಅಪರಾಧವೇನು?" ಎಂದು ರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿ-
ದನು. "ನನು ಅಪರಾಧವಾಯಿತೋ ನಿನಗೆ
ಅವನು?" ಬಾ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಾ, ತೋರಿ
ನುಡ್ಡೇನೆ" ಎಂದು ರಾಜನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ
ನನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಒಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆದು
ಕೊಂಡುಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭವನ ಕಾಣ-
ದಿರುವ ಅಲ್ಲಾಡಿಸನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡನು.
ಮಾತೇ ಹೊರಡದಾಯಿತು.

ರಾಜನು "ಎಲವೋ ನೀತಿ, ನನ್ನಮಗ
ಳಲ್ಲಿ? ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಪ್ರವಾದ ಮಗಳಲ್ಲಿ?
ನನ್ನ ವಿಕೃತಪುತ್ರಿ, ಅಯ್ಯೋ" ಎಂದು
ಉದ್ಗಾರಮಾಡಿದನು.

"ಮಹಾರಾಜ, ನಾನೇನೂ ಅರಿಯೆ,"
ಎಂದ ಅಲ್ಲಾಡಿಸ.

"ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳು. ನನ್ನ ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟ ಭವನ
ನನಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು
ನನಗೆ ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಹಾರಿ-
ಸುವೆನು" ಎಂದ ರಾಜ.

"ಮಹಾಶ್ವಭು, ವಿಧಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸ
ಲಾದೀತೇ? ನಾನು ಮಾಡದ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ
ನನ್ನ ತಲೆಯು ಸಜ್ಜೆಯೇನು ವಿಧಿ ಲಿಖಿತ
ವಾಗಿರುವ ಅರ್ಪಿಸಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ನನ್ನ
ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಳನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು. ನನಗೆ
ನಂಬವತ್ತಿನ ಆವಧಿ ಕೊಡ" ಎಂದು ಅಲ್ಲಾ-
ಡಿಸನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

"ಹುಂ, ಗಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಆ
ಆವಧಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ
ನೀನಿದ್ದರೂ ಓಡಿಹುಡುಕ ತರಿಸಿ ಕಿತ್ತಿಸುವೆನು. ಈ
ಮಾತು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿರಲಿ" ಎಂದ.

ಅಲ್ಲಾಡಿಸನು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು
ಹೊರಗೆಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಈಗ ಗುರ್ತಿ
ಸೂಅಸಾಧವಾಗಿತ್ತು. ದುರದಿಂದ ಅವನ
ರೂಪವೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಅವನು ತನಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನು "ನನ್ನ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ? ಮಡದಿ
ಎಲ್ಲಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಾ-
ಡಿಸನ ಮತಿ ಕೆಟ್ಟಿತು ಪಾಪ" ಎಂದು
ಕೊಂಡರು ಜನ. ಅಲ್ಲಾಡಿಸನು ನಗರವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಹೋದನು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಲೋದಾಸುರಿಧರಿ

ಬೇಸರಹೊಂದದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಶವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೌನವಾಗಿ ರಣಾಸದೃಶ ಸಡಯತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ರವದಲ್ಲಿದ್ದ ಜೇತಾಳ “ರಾಜನೇ, ನೀನು ಈ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಡುತ್ತಿರುವ ಪಾಡು ಕಂಡು ನನಗೆ ಇಂದ್ರಸೇನನ ಪ್ರಣಯಕಥೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆತನು ಬಹಳ ದೀಕ್ಷೆಯಿಡದ ಹುಡುಕಿಯೂ ತಾನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಗುರುತುಹಿಡಿಯಲಾರದೆ ಹೋದನು. ಕೇಳು” ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿತು.

“ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಸೇನನೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಮಾರನಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಸುಸ್ತು ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ತುಂಬಾ ಮೇಧಾವಿಯೆಂದು ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದ್ದನು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಲ್ಪಮತಿಗಳು. ಆತನಿಗೆ ಒಡನೆ, ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳಮೇಲಿರುವ ಅಸತ್ತಿ ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ರಲಾರವು.

ಶಿವಶಂಕರ ಸಾಧು ಸಾಧು

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗಳಿದ್ದುವು. ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಒಂದ ಕೂದಿಂದ ಇಂದ್ರಸೇನನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಿತ್ತು. ಆತನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ
ತುಂಬಾ ಸ್ನೇಹಿ ಅಭಿಸಿತು. ಒಂದ ದಿನದಂವೇ
ಆತನು ಇಂದ್ರವರ್ಮನ ಬಳಗದವರಲ್ಲಿರ ಪರಿ
ಚಯನಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು
ಕಸೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಸುರೂಪಿಗಳೂ
ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯು
ವಿಷಯ ಇಂದ್ರ ಸೇನನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಇಂದ್ರವರ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಅಕ್ಕಿಯಾಗಿ
ಒಂದ ಮಾಂಸವೂ ವಿಸಸೇ ಇಂದ್ರ ಸೇನನಿಗೆ
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ ಮೇಲೆ
ಬಿಡ್ಡಿಂಟುಗನಾಗಿ ವಿವಾಹವ ಆಶೀರ್ವಯಂ
ವಾಯಿತು. ಬೆಟ್ಟದತೀರದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು
ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ, ನಿರ್ಮಲ ಗಾಳಿ
ಸೇವಿಸುವುದು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಆತನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ
ಮೋಗಲು ಸ್ವಲ್ಪದೂರವಿತ್ತ ಕಾರಾದಾರಿ
ಯಿತ್ತು. ತಿರುರನನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂದರೆ
ಮೆಟ್ಟನೆ ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಗಳಮೇಲೆ ತೆರಳಿಕೊಂಡು
ಮೋಗಬೇಕು. ಆದು ತುಂಬಾ ಅಪಾಯ
ಕರ. ಅದುದರಿಂದ ಯಾರೂ ಆ ತಿರುರನ್ನು
ತಲುಪಿದ ಗುರುತು ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ.

“ಯಾರೂ ಹತ್ತದ ಈ ತಿರುರನ್ನು
ನನ್ನ ಸೊತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಇಲ್ಲಿರುವ
ತನಕ ವಿನಾ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದುಕೊಂಡು
ಇಂದ್ರಸೇನನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಆ ತಿರುರ

ವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸೋಲಿದಾಗ
ಆ ತಿರುರದಮೇಲೆ ನುಸುಳುವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ
ವಿತ್ತು. ಆದರಮುಘೆ ಸುಖವೆಂದು ಕೂಡ
ವಿತ್ತು. ಆದರಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದು, ಆ
ಕೊಳವ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು
ನುಗ್ಗನೆಯ ಬಂಡೆಗಳಿದ್ದವು. ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು
ಸೋಲಿದ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಅನಂದಪರವ
ನಾದನು. ಆದರೆ ಆತನು ಆ ಕೊಳವ ವ್ಯಕ್ತಿ
ದಲ್ಲಿ ಏನು ಬಂಡೆ ಮೇಲೆ ಮುಳುಕುವ
ತ್ತಿರಲು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿ ಸಲುವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ
ಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು.

ಅವನ್ನು ಕಂಡು ಇಂದ್ರ ಸೇನನಿಗೆ ಅಕ್ಕಯ
ವಾಯಿತು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಗಿಡಗಳ
ವೃಕ್ಷ. ಯಾರೋ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮುಡಿಯಿಂದ

తారిబియ్యబోకు. ఆ స్త్రీ ఇద్దరికీ ఒక్కొక్క
బంగళాగి బండు కుట్టుకొట్టువంతిదే.
ఆకే ఇతర స్త్రీయంతా. ఇంద్రశేషునగే
ఆకే గూడొక తిలయిదెదరా ఆకేయ
మీలీ ఒందు రితి గోరవభావ జుసితు.

ఆ స్త్రీయ విషయమున్న తాళులు
ఇంద్రశేషునగే కుత్తుకులవ్వంబాయుతు.
ఆకే ఆర్థి యాచుదన్నాచుచు మరెతు
మోగిరెమిదేనో ఒందు సుత్తముత్త
నోడెదను. ఒందు తిలయ సక్తదల్ల
ఒందు తాళి ఎలీ కానితు. ఆదన్న కృగే
తగేదుకొందు నోడలు ఆదరమీలీ
ఈ రితి బరీయలాగితు : "స్త్రీగే
లుత్తమనాద పతి లభిస్తుదొందు

మహా పుణ్యవాగిదే. సామాన్యవాగి పురు
షురు స్వాధ్యాయరరు. అంతరీ ఆనరు
స్త్రీయర తిలగేడితననన్న సుమివరు.
ననగే ఎంతయ గండ సిగువనో నోడ
బోకు. నన్ను ఆధామూడికొల్లారదవ
నన్ను పినాకరాగుచ్చదక్కింతలూ ఆ జన్మ
శన్మేయాగిరువుదే లుత్తమ "

ఇంతయ తాళి పరిగలు ఇన్నా ఎరడు
మూరు సిక్కిదుచ్చ. ఆవు గళమేలూ
ఇదే రితియ భావనన్న సూచిస్తెలు.
ఆకే ఆగాగ్గి ఒక్కొక్కగళాగి బండు
తన్న మనవల్లుదప్పిమిమ ఆభిప్రాయ
గళన్న తాళిగలియమీలీ ఒరదు చిట్టు
బోగెగునకేందు ఇంద్రశేషును గుడిసిదను.

ಯೋಚಿಸಿದಷ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀ ತನಗೆ ಸತ್ವಿಯಾಗಲು ಆಹ್ವೇಷವೆಂದು ತೋರಿತು. ಆಕೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸಿನವಳೋ ಸುರೂಪಿಣೀ ಅಲ್ಲವೋ ಇಂದ್ರಸೇನನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆಕೆ ತನ್ನ ಚೆಲುವನ್ನಾಗಲೀ, ತನ್ನ ಭಾವಿ ಸತಿಯ ಸೊಗಸನ್ನಾಗಲೀ ಕುರಿತು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೇಗಾದರೂ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಫೀಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಂದ್ರಸೇನನು ಬಿಟ್ಟು ವನ್ನಿಡಿದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಮುಖ, ವಾಸಂತಿ, ಭಾರತಿ, ಪದ್ಮಿನಿ, ಚಂದ್ರಕಳಾ ಮುಂತಾದವರು ಅನೇಕರಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ಸ್ನೇಹಜ್ವಲನಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿವರು.

ಯಾರು ಯಾವ ಕಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಂಬೋ ತಿಳಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಭೋಜನವೇಳೆಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರೂ ಬಿಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಬಿಡುವಾದಾಗ, ಇಷ್ಟಬಂದಾಗ ಉಟಿನಾಡಿಕೊಂಡು ಕೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಂದ್ರಸೇನನು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ವಿರೇಷ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಇತರ ಸ್ತ್ರೀಯರಂತೆ ಅವಚೇದಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, ಬಿಡಗುವನ್ನಾಗಲನ್ನು ಕುರಿತು, ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿ ತನ್ನ ಉಪಾಸೂಂಧರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಇಂದ್ರಸೇನನು ಆಶಕ್ತನಾದನು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ

ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಉಪಾಸುಂದರಿ ಈ ಸಮೂಹ ವಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವುದು. ಆಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಸಿಯಾದರೂ ಆಕೆಯನ್ನೇ ಮದುವೆಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದನು.

ಆಕೆ ಬೆಳ್ಳಿವನೇಲಿ ಕೋಗುವ ಸಮಯ ಕಾದು, ತಾನೂ ಅಗಲಿ ಕೋದರೆ ಆಕೆ ಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದೆಂದು ಇಂದ್ರಸೇನನು ಮನಗೊಂಡನು. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಒಂದು ವಾರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ವನ್ನು ಹತ್ತಿದನು. ಒಂದು ದಿನ ಬಂಡೆ ಯೊಂದರಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕ ತಾಳೆಗರಿಯತ್ತು. "ನನ್ನ ಸತ್ತೆಹಳ್ಳಿಲು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸ ಬೇಡಿ. ದೇವರು ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಗುರು

ತಿಸಿರಿ" ಎಂದು ತಾಳೆಗರಿಯಮೇಲೆ ಬರೆದಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಇಂದ್ರಸೇನನು ಆಚ್ಚರಿ ಮೊಂದಿದನು. ತಾನು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಆಕೆ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ನನ್ನವಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ಆಕೆಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಗೌರವಾಭಿಮಾನಗಳಿವೆ ಎಂದು ಊಹಿಸುವಾಯಿತು. ಆಕೆ ನನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು ವಳೋ ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಯತ್ನವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿದ ಮೇಲೆ ಕೋಗಿ, ಸುಂದರವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಒಂದು ಅಸನದಮೇಲಿಟ್ಟು ಬರಲಾರಂಭಿಸಿ ದನು. ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ತಾನಿದ್ದ ಪುಷ್ಪಗಳಿರು ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬೇರೆ ಒಗೆಯ ಪುಷ್ಪಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಒಂದು ದಿನ ಇಂದ್ರಸೇನನು ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಂದನು. 'ನನ್ನನ್ನು ಸತ್ತೆ ಹಳ್ಳಿಲು ಯಾವ ಆಧಾರವೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ತುಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಾರದೇ?' ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

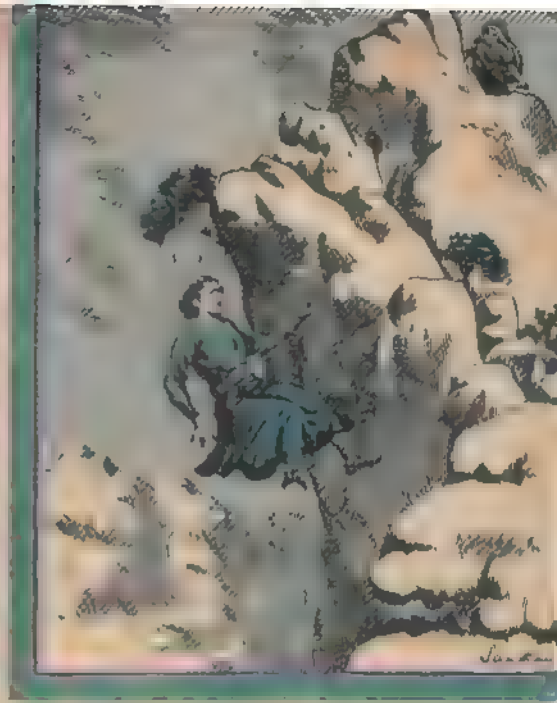
"ಸಹಾಯಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಸುಲಭ ವಾಗಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿದುಬಿಡುವಿರಿ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಾನೇ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಉತ್ತಮವಲ್ಲವೇ? ಅದರೆ ನನಗದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಸತ್ತೆಹಳ್ಳಿವಾಗಲೇ ನೀವು ನನಗೆ ತಕ್ಕ

ಪತಮೆಂದು ರುಜುವಾತಾಗುವುದು" ಎಂದು ಆಕೆ ಸಮಾಧಾನಕೊಟ್ಟು ಪತ್ತೆಬರೆದಳು.

ಹೀಗೆ ಮೂರು ವಾರಗಳು ಕಳೆದುವು. ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಮುಟಮುಟ ಮುಢಾ ಹೃದಯೋ, ಎಲ್ಲರೂ ಉಪಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರೂ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವ ಎಂದು ಇಂದ್ರಸೇನನು ಮೊದಲೇ ಊಹಿಸಿದ್ದನು. ಇನ್ನು ತನಗೆ ಒಂದು ವಾರಮಾತ್ರ ವಸಥಿಸುತ್ತಾ, ಅದುದರಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮುಢಾ ಹೃದಯ ಬೆಳ್ಳಿದ ಮೇಲೆ ಭೇಟಿಸುವಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ಆತನು ಬೆಳ್ಳಿದಮೇಲೆ ಹೋಗುವವಳಿಗೆ ಕೈ (ಕಾಂಬರ) ಧರಿಸಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀರೊಡನೆ ತಂದು ಶಿವರತ್ನ ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಇಂದ್ರಸೇನನು ಆತನಾಕುರ ಒಂದ ಶಿವರತ್ನವನ್ನು ಸೇರಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆದರೆ ನಡುವಾಯಿಲ್ಲ ಕಾಲುಚಾರಿ ಕಳೆ ಗುರುಳಿದನು. ಅವನ ಕಾಲು ಉಳುಕಿತು. ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಲು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸುಳವ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ನೋಡಿಸಿಂದ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅರ್ಧವಾಯಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಅತ್ತಿಕನು ಎದುರಾಗಿ "ಸ್ವಾಮಿ, ಇದರ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳು. ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

"ನನ್ನ ಕಾಲು ಉಳುಕಿದ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ಮೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತು?" ಎಂದು ಇಂದ್ರಸೇನನು ಆ ರಾಹುತನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. "ಆಕೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು" ಎಂದು

ಪತ್ತೆಬರೆದಕೊಟ್ಟು ರಾಹುತ. "ಯಾರು? ಯಾರು?" ಆಕೆಂದು ಹೆಸರೇನು? ಹೇಗಿರುತ್ತಾರೆ? ಎತ್ತರವೋ, ಕುಕ್ಕೋ?" ಎಂದು ಇಂದ್ರಸೇನನು ಅಸೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಆದರೆ ಆ ರಾಹುತನು ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಹೇಳದೆ ಮೌನವಹಿಸಿದನು. **ಅವನೊಬ್ಬ ಹುಂಬ!**

ಇಂದ್ರಸೇನನು ಮನೆ ಸೇರಿದಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ತನ್ನ ಸಮಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಇಂದು ಮುಖ ಎಂಬ ಕಷ್ಟ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮುರುಕತೋರಿಸಿದಂತೆ ತೋರಿತು. ಆಕೆ ತುಂಬಾ ಸುಂದರಿಯೂ ಹೌದು. ಆಕೆ

ಎಂದಳು ಕಂಪಿತಕಂಠದಿಂದ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಂದ್ರಸೇನನು ನಿಶ್ಚಿತ್ತನಾದನು. ತನ್ನ ಊಹಾಸುಂದರಿ ಇಂದುಮುಖಿಯಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಯಾರು? ಆತನಿಗೆ ವಿಶ್ವೇಶೋರಲಿಲ್ಲ. ಆಂದು ರಾತ್ರಿ ಅವನು ನಿದ್ರೆನೂಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಓದಿನಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನಿಟ್ಟರು. ಮಾರನೆಯದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಂಡು ಚಕಿತನಾದನು. ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿತ್ತು: "ನನ್ನಿವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲು ಉಳುಕಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತುಂಡಾ ಮರುಕವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಅಜ್ಜಾ ತವಾಸದಿಂದ ಹೊರಬೀಳಲೂ ಒಮ್ಮೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ನೀವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡುಬಂದರೆ ನಾವು ವಿವಾಹವಾಗುವುದು ನಿಜವೋಗ"

ಇಂದ್ರಸೇನನು ಹತಾಶನಾದ. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕನೆಯರೊಂದಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿದ್ದ. ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದರೂ ಅಲ್ಪವಿಷಯಗಳು ಮಾತ್ರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಉನ್ನತ, ಉದಾತ್ತ ಅಭಿರುಚಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅವನು ತುಂಬಾ ಸಹನೆಯಿಂದ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿದನು. ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ಇಂತಿಷ್ಟಾದರೂ ಅವಕಾಶಸ್ಥಿತರ ತನ್ನ ಊಹಾಸುಂದರಿಯ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ಅತಿ

ಬಂದಾಗ ಸಂಗಡ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ಅವನು ಅಕಿಯೊಂದಿಗೆ "ನನಗೆಲ್ಲ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಪತ್ರಗಳು" ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಇಂದುಮುಖಿಯ ಮುಖ ಭಯದಿಂದ ಬೆಮರಿತು. ಆಕೆ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಡಿದಳು. ತರುವಾಯ ಚಂದ್ರಕಳ ಎಂಬ ತರುಣಿ ಬಂದು, ಇಂದ್ರಸೇನನೊಂದಿಗೆ "ನಮ್ಮ ಇಂದುಮುಖಿಯು ಮಂತ್ರಿಕುಮಾರನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಂತೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಂಚದಿನ ಆ ವಿಷಯ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಡ ಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ"

ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅವರ ಕಾಡುಹರಟೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತನು. ಆದರೆ ಕೊಂಚ ವಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳನಂತರ ಅವನ ಕಾಲು ಗುಣಗೊಂಡಿತು. ತರುವಾಯ ಅವರು ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಸಮಯ ಬಂದಿತು. ಅವನು ಹೊರಟುಸಿಂತ ದಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಪತ್ರ ಬಂದಿತು. ಆದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇತ್ತು:

ನೀವು ಕೊನೆಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾರದೆಹೋದಿರಿ. ನಾನಿದ್ದು ಒಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಯಲ್ಲಾದರೂ ಜಯಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಓಡಾಡಿ ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾಸಿಸಬೇಡಿ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಹರಟೆ ಹೊಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ನನ್ನನ್ನು

ತಿಳಿಯಲು ಆಸಕ್ತವಿರಬಹುದಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿರಾಶೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಆಪ್ತವೇ ಕೊನೆ.

ಇಂದ್ರಸೇನನಿಗೆ ಆಶಾಭಂಗವಾಯಿತು. ಅವನು ಅಂದೇ ಇಂದ್ರಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ತನ್ನ ಊಹಾಸಂದರ್ಭವನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಬೇತಾಳ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿ "ರಾಜನೇ, ನನಗೊಂದು ಸಂದೇಹ. ಇಂದ್ರಸೇನನ ಊಹಾಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತಪಾಸದಿಂದ ಮೊದಲಿಗಿರಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು? ಬೇಡವೆಂದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಇಂದ್ರಸೇನನು ಹಿಂದೂಳಿಸಿದ ಸಂತೋಷವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು

ಪ್ರೇಮವೆಂಬಲ್ಲಿನೇ? ತನ್ನನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಲು
ಅವನು ಬಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿ-
ನೆಯೆಂದು ಆತೆ ಅಕ್ಕನಿವಿರ್ದವಳು. ಆ ಪ್ರಯತ್ನ
ಯಾವದು? ಈ ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ವಿನಯ
ತೋರಿಸುವ ಸಹ ಸೇವಕನೊಬ್ಬರ ನಿನ್ನ ರತಿ
ಸಾವಿರ ಹೋಳಾದೀತು” ಎಂದಿತು.

“ನೀನು ನೋಡಲು ಹೇಳಿದ ಸಂದೇಹಗಳು
ಸುಮಾರಾದವು. ತನ್ನನ್ನು ಅಂಬಾಲಿಸಿದ
ನೆಂದು ಆತೆ ಅಗ್ರಹಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅವನ
ಕಾಲು ಉಗುರಿವಾಗ ಆತೆ ಅವನನ್ನು ವಿಚಾ-
ರಿಸಲು ಬರುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆಗ ಆತೆಯನ್ನು
ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದಿತ್ತು.
ಇಂದ್ರಸೇನನು ತನಗೆ ಗಂಡವಾಗಬೇಕೆಂಬ
ಕೋರಿಕೆ ಆತೆಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವನು
ಅವಿವಾಹ್ಯ ಕಾಲ ಬಿಟ್ಟದ್ದೇನಿಲ್ಲ ಕೋಗುತ್ತಿರ-
ಬಹುದು. ಆಗ ಇಂದ್ರಸೇನನಿಗೆ ವಿರಾಟೆಯೂ
ಆಗುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆ ಕಾಗವದ್ದರಿ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ
ಆತೆಯನ್ನು ಗುರ್ತುಗೊಡಿಯಲು ಒಂದು
ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೆ. ಆ ಪ್ರಯತ್ನವೇನೋ
ನಾವ್ಯ ಸುಲಭವಾಗಿ ಉಳಿಸಬಹುದು. ಪುರು-

ಷರು ಸ್ವಾರ್ಥಪರರೆಂದೂ, ಅಂತಲೇ ಅವರು
ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬುದ್ಧಿಹೀನತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ
ರೆಂದೂ ಆತೆ ಭಾವಿಸಿದ್ದಳು. ಅವನು ಇಂದ್ರ
ವರ್ಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಸೆಯರೊಂದಿಗೆ
ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರ ತಿಳಿಗೇಟು ಸಂಭಾ-
ಷಣೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡನೇ? ಹೊರತು
ಅಪಹ್ನು ಸಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಪರೀ-
ಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದಾಸುಂದರಿ ಸಹ ಇತರ
ರಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದಳು. ಇಂದ್ರಸೇನನು
ಸ್ವಾರ್ಥಪರನಾದುದರಿಂದ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ
ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ತಿಳಿಗೇಟಿನ
ವನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದುವೇಳೆ ಉದಾ-
ಸುಂದರಿಗೆ ಕೋಪ ಬರುವುದೇನೋ ಎಂದು
ಅತನು ಭಯಭೀತನಾದನು. ಇದು ಎಲ್ಲ
ಪುರುಷರೂ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ. ಅದರಿಂದಲೇ
ಅವನು ಉದಾಸುಂದರಿಯನ್ನು ಕಳೆದು
ಕೊಂಡನು” ಎಂದು ತ್ರಿಸಕ್ರಮನು ಹೇಳಿದನು.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮೌನಭಂಗವಾದ
ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ನಾಯಕನಾಗಿ ಶನದೊಂ-
ದಿಗೆ ಮರವೇರಿಕೊಂಡಿತು.

ಮೂರ್ಖರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖರು

ಹಿಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ರಮಣಾರದ್ಡಿ ಗೋಪಾಲರದ್ಡಿ ಎಂಬಿಬ್ಬರು ಕುಂಠರಿದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯದುನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ನಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈಗ ಅಂಗ್ಲೇಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಎಂದೂನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸಪ್ಪು ರೆಡ್ಡಿಗಳೆಬ್ಬರೂ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವಾಗ, ಅಂಗ್ಲ ಮೊರೆಬೊಬ್ಬ ಇದ್ದರಾದ. ಅವರು ಸವಿವರಿಸಿದಾಗ ಈ ಕುಂಠರಿದ್ಡಿಗಳು ಕೂಡಲೇ ಆತನಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದರು. ಆತ ತಮ್ಮ ವದ್ವತಿಯಂತೆ "ಗುಡ್ ಮೋರ್ನಿಂಗ್" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಚೆಗೆಹೋದ.

ರಮಣಾರದ್ಡಿ ಗೋಪಾಲರದ್ಡಿಗಳು ಮಿಕ್ಕಮಿಕ್ಕಿ ಮುಡಿಮುಡಿ ನೋಡಿ ಕೊಂಡು, "ಏನಂದ ಆತ?" ಎಂದುಕೊಂಡರು. "ನಿನಗೆ ಗುಡ್ ವಂಥ ಮೋರೆ ಅವ" ಎಂದ ರಮಣಾರದ್ಡಿ. "ಉಹುಂ, ನಿನಗೇ ಗುಡ್ ವಂಥ ಮೋರೆ ಅವ" ಎಂದ ಗೋಪಾಲರದ್ಡಿ.

"ನಿನಗೆ ಗುಡ್ ವಂಥೋರೆ, ನಿನಗೆ ಗುಡ್ ವಂಥೋರೆ" ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವರನ ರೊಳಗೆ ನಾಂಗ್ಲಾದುದುಮಾಯಿತು. "ಆತ ನಿನಗೇ ಹೇಳಿದ್ದು" "ಆದ್ದು ನಿನಗೇ ಹೇಳಿದ್ದು" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಪರಸ್ಪರ ಗುದ್ದಾಡಿಕೊಂಡರು. ಮೂಗಿಗೂ ಮೋರೆಗೂ ತಲೆಗೂ ಗುಟ್ಟುಕೊಂಡರು, ಬಹಳಹೊತ್ತು ನಡೆಯಿತು ಅವರ ಜಗಳ.

ಜನರು ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ದಿಲಿಸಿ. "ಏನು ವಿಷಯ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. "ಮೊರೆ ಇವನನ್ನು ನೋಡಿ ಗುಡ್ ಮೋರೆಸಿಂಗಿ, ಅವ" ಎಂದ ರಮಣಾರದ್ಡಿ. "ನನಗಲ್ಲ, ಇವನಿಗೆ ಮೊರೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು" ಎಂದ ಗೋಪಾಲರದ್ಡಿ.

ಕೂಡಲೇ ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮುಂದೆಬಂದು, "ಮೊರೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಸಿಗ್ಗಿ; ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಗುಡ್ ಮೋರೆ ನಿಮಗೆ ಅಂದಿದಾನೆ. ಆದು ಒಬ್ಬ ಸಿಗೇ ಅವ ಹಾಗೆ ನಿಮಗೆ ಕಿವಿಗೆಬಿತ್ತು. ಬೇಕಾದರೆ ನಿಮಿಬ್ಬರ ಮೋರೇನೂ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಎಂದು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತೋರಿಸಿದ. ಮೊದಲೇ ಗಂಟು ಮೋರೆಯವರಾದ ಇಬ್ಬರ ಮುಖವೂ, ಗುಡ್ ಬಾಪುಗಳಿಂದ ಈಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಬ್ಬಿ ಕೊಂಡಿತ್ತು! ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಬ್ಬರು ಮೂರ್ಖರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು!

—ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಕೆ. ನ.

ನಿವೇದಿತ ಬುದ್ಧಿ

ಯಾತ್ರಿಕನೊಬ್ಬನು ಒಂದು ಆಡವಿನಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪೋಗುತ್ತಿರಲು ಮಧ್ಯವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ಆಗ ಚಳಿಗಾಲ.

ಆ ಚಳಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾಣುಷ್ಯವಾದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಎಂದುಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರವಾಸಿಗನು ಹೆದರುತ್ತಿರಲು, ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಕುಪ್ಪಿರ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಬದುಕಿವೆಯಾ ಬಡಜೀವ ಎಂದುಕೊಂಡು ಯಾತ್ರಿಕನು ಆ ಕುಪ್ಪಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಕುಪ್ಪಿರದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನವನಾದ ಗೃಹಸ್ಥನೊಬ್ಬನು ಅಡಿಗೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಕುಪ್ಪಿರದಲ್ಲಿ ಅವನಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮೂಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬೆಕ್ಕೊಂದು ಅಲುಗಾಡದೆ ಮಲಗಿತ್ತು.

“ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ಸರಸ್ಥಳದವನು. ಬಹಳ ದೂರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಆರಾಧ್ಯಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದೆ. ಈ ರಾತ್ರಿ ನನಗಿಷ್ಟು ತಿಂಡಿ ಕೊಟ್ಟು, ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಲು

ಸ್ಥಳವಿತ್ತರೆ ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರ ಮರೆಯಲಾರೆ” ಎಂದ ಯಾತ್ರಿಕ.

ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಈ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿರು. ಇಲ್ಲೇ ಮಲಗಿಕೊ. ಆದರೆ ನನ್ನ ದೊಂದು ಪರತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದವರು ನಾನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಸಾಲೆಮೋಕ್ಷವಾಗುವುದು. ಈ ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸುವುದಾದರೆ ಇರಿ. ಇಲ್ಲ ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಹೊರಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆ ಗೃಹಸ್ಥ.

ಈ ಗೃಹಸ್ಥನಲ್ಲೋ ಹುಂಬನಿರಬೇಕೆಂದು ಯಾತ್ರಿಕನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಒಲೆಯನುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆಯೇ ತೀವ್ರವಾಯಿತು. ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಡಲು ಮನಸ್ಸುಬರಲಿಲ್ಲ.

“ಈ ಹುಂಬನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಜವಾಬು ಕೊಡುವುದೊಂದು ಕಷ್ಟವೇ?” ಎಂದುಕೊಂಡು ಅತ್ತವಿರಾಸದಿಂದ ಅವಕ್ಕೆ

ಹನ್ನಿಕೊಂಡ ಯಾತ್ರಿಕ. “ಹಾಗಾದರೆ
ಜಾಗಲು ಮುಟ್ಟಿ ಬಳಗೆ ಬಂದು ಮೈಕಾ
ಯಿಸಿಕೊ. ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಹಿಗಿ
ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬಗೆ ಕುಳಿತು
ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದು ಗೃಹಸ್ಥ.

ಕೊಂಡಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಹಿಗಿ ಮುಗಿಯಿತು.
ಎಲೆ—ಕಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಆಸ್ತು ಬಡಿಸಿದ.
ಇಬ್ಬರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು.
ಉಳಿಸುವಾನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾರನಾದಲು
ಹಿಂದುಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.

ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ಗೃಹಸ್ಥನು ಮೂಲೆ
ಯಲ್ಲಿ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ತನ್ನ ಆತಿಥ್ಯಗೆ ತೋರಿಸಿ
“ಅದೇನದು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಈ
ಗೃಹಸ್ಥನು ಸಣ್ಣನು ಕೈಳು ಕೇಳುವಂತಹ

ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲು, ಯಾತ್ರಿಕನಿಗೆ ಅತ್ಯರ್ಥ
ವಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು “ಅದು
ಬೆಕ್ಕಲ್ಲವೇ?” ಎಂದನು.

“ಅಲ್ಲ. ಶುಚಿತ್ವ” ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಗೃಹಸ್ಥನು ತನ್ನ ಆತಿಥ್ಯ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ
ಮಾರನ ಹಿಂದು ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನ
ಈ ಬಗೆಯ ವಿಚಿತ್ರವರ್ತನೆ ಕಂಡು ಯಾತ್ರಿ
ಕನು ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು.

ನಂತರ ಗೃಹಸ್ಥನು ಸೀಳಿನ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು
ತೋರಿಸಿ “ಅದರಲ್ಲೇನಿದೆ?” ಎಂದನು.

“ಸೀರು” ಎಂದು ತಟ್ಟಿಕ್ಕನೆ ಉತ್ತರ
ಹೇಳಿದ ಯಾತ್ರಿಕ.

“ಅಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಗುಣವಿದೆ” ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಗೃಹಸ್ಥನು ಮತ್ತೆ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದ.

ಯಲ್ಲಿನಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಗೃಹಸ್ಥ.

"ಬಿಂಕಿ" ಯಾತ್ರಿಕನು ಹೇಳಿದ.

"ಅಲ್ಲ, ಸರಿಬಿ!" ಎಂದ ಗೃಹಸ್ಥ. ತನ್ನ ಕೋಲು ಮತ್ತೆ ಅಥವಾ ಕಸಾಳಕ್ಕೆ ಎತ್ತು ಬಿತ್ತು. ಈ ಸಾರಿ ಗೃಹಸ್ಥನು ಮನೆಯ ನಡುವಣ ಯಾತ್ರಿಕನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ "ಅದೇ ನದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಮಾಡು" ಎಂದು ಯಾತ್ರಿಕನು ಸಮಾ ದಾನ ಹೇಳಿದ; ಮತ್ತೆ ಎತ್ತುಬಿಟ್ಟನಾದ್ದು ಖಂಡಿತವೆಂದು ಅರಿತು.

"ಅಲ್ಲ, ಎತ್ತು" ಮತ್ತೆ ಯಾತ್ರಿಕನ ಕಸಾಳಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು ಎತ್ತು.

ಯಾತ್ರಿಕನು ನದು ನಿಂತು "ನನ್ನ ಕಾಲೆ ಸಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊರಗಿ ಆತ್ಮಾತಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿ ವಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಸಾಗಿಗೆ ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊರಗಿ ಹೋದ. ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಬಿಕ್ಕು, ವೈಮೂಲದು ಮೈನ ಆವನ ಹಿಂದೆ ನೋಡ ಟಿತು. ಯಾತ್ರಿಕನು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಹಿಡಿದು

ಕೊಂಡು, ಅದರ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆಸುತ್ತ, ಬಿಂಕಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಮಾಡಿಸಮೇಲಕ್ಕೆ ಅತ್ತಿದ.

ತರುವಾಯ ಅವನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಗೃಹಸ್ಥನೊಂದಿಗೆ "ಅಯ್ಯಾ, ಏಕೆಮೇಲೆ? ನಿನ್ನ ಮಿತಿಕ್ಕೆ ಸಂಜೆ ವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಕಡಮಾದದೆ ಸುಗುಣವೆಂದ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯಿರಿ" ಎಂದ.

ಗೃಹಸ್ಥನು ಸಿರಿಮಿಡಿಕೊಂಡು ಹುಬ್ಬು ಗಂಟು "ಏನಯ್ಯಾ ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿದು? ಆ ಅರ್ಥವರ್ಧವೆಂದೆ ಹರಟಿ. ಸುರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಸಾಯಬಾರದೇ?" ಎಂದ.

"ಬುಟಿ ಗೇಲಿಮೇಲೆ, ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಮಾಡಿಗೆ ಬಿಂಕಿವಿಡುತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹೋಗಿ ಅರಿಸು. ನಿನ್ನ ಆಕಿಲ್ಲ ಸಾಕು. ಕೋಗು ತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಯಾತ್ರಿಕನು ಗೃಹಸ್ಥನ ಕಸಾಳಕ್ಕೆ ಸಾಲ್ಚು ಮು ಬಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮೂಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕೊರಗಲು ಬಿಟ್ಟನು. ಗೃಹಸ್ಥನು ಕಿಕ್ಕಾಪಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಕೊರಗುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಮನೆ ಗುರಿಯಾದವನ್ನು ನೋಡಿ ಲಬಲಬೋ ಕೂಗಿದ.

ದೊಡ್ಡ ವಾದೋಂದು ಕಾಡು. ಅದರದೊಂದು
ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ರಾಜನ ಬಯ
ಪ್ಪದೇ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸೆಂದು
ಸಿಂಹರಾದ್ಯಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ. ಅದಕ್ಕೇನು
ಮಾಡುವುದೆಂದು ಮಂತ್ರಿ ಕತ್ತೆಯೊಡನೆ,
ಸಲಹೆ ಕೇಳಿತು ಸಿಂಹ. ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ರಾಜಪ್ರತಿಭಟೆಯನ್ನು ಸಮಗತಿಸಿ ಕೆಂದು
ಕತ್ತೆ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟಿತು.

ರಾಜ್ಯಪ್ರತಿಭಟನೆಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಕಲಾ ಮಂಡಳಿ
ತೆಳ್ಳುಮೆ. ಆಯಾಕಾಲದ ಮುದ್ರಣದ ವಿಷಯ
ನೀರಿತ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತದೆ.
ಅದನ್ನು ರಾಜ್ಯಪ್ರತಿಭಟನೆಗೆ ಸೇರಿಸುವಾಗ
ಅದಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಬಾಕಿ ಸೇರುತ್ತದೆ:

ಕರಣ, ಸುಜಿಗ, ಕಾಪದತ್ತ ಕರಣ
ಯಾಗದಂತೆ ಸೇವಕನು ವಸಂತ ಸನ್ನಿ
ಹಿತವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ರಕ್ತಸೂತ
ಬೇಕು. ರಕ್ತಸೂತವು ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೊಸದು
ವಸೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪರಿಶ್ರ
ಮಳ ಆರಾಯಕರಾದುದು. ಅವನು

[illegible]

ಕರಣಿ ಹೊರಗುರು. ತಾನು ಕಾಲಿ-ಪಕ್ಕ
ಆದರ ಕಾಂಕನನ್ನು ಸೇರು. ಹೊಸ
ಮುಖದೊಳಗೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವಾಗಿರುವ ಅನಂದ
ವಿಂಡ ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆ ಕುಡಿಯಿತು.
ಮರಣ ಮುಕ್ತಿ ಮರಣಾನಂದವೆ ಏನು
ಕೊಂಡು ನಿರ್ದೋಷಿಯತು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಗುರುತುಗಳು
ಮಂಡಲ. ೧. ಮಂಡಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕುರುತು
ಕೂಡದಂತೆ ಇರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಬಂದಿ, ಇವು
ಮಾನ್ಯವಾದವುಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿವೆ. ಗುರುತಿ

“అయితే నాకు నీవే కరణి బలవంత
 కాగి కనా ఏదో... రాజరాజుగారు పరి
 చయించిన కుర్రాడిని రాజరాజుగారు
 యారాదు?” ಎಂದು గజగిడుతు.

“ఓ! ఈ నురదతుండు మాతాడు
క్రిచ్చియున్నా!” ಎಂದು ఆ గురువు నడుత

ಗುಟ್ಟು ಕರಡಿಯ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕುಣ್ಣುಗೊತ್ತು. ಮುಕುಂದನೇ ಕರಡಿ ಆ ಗುಟ್ಟುಬುನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಲದೊಳಗೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಗುಣ್ಣು ಕೈನೆ ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಿತು!

ಕರಡು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಮರಗಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ಗಲಾಟೆ ನಗುವಿನ ಶಬ್ದ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. "ಎಲೆ! ರಾಜಪ್ರತಿಸಿಧಿ ಗುಟ್ಟುಬುನ್ನು ನುಂಗಿದ!" ಎಂಬುದೊಂದು ಕೊಳ್ಳಿರೆ. "ಬುಟ್ಟುಬುನ್ನು! ಗುಟ್ಟುಬುನ್ನು ನುಂಗಿದ!" ಎಂದಿತು ಕಾಗೆ.

ಕಾಡಿನೊಳಗೆಲ್ಲಾ ನಗುವಿನ ಅಲೆ ಮೂಡಿಸಿತು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟೆಗಳೂ ನುಸಿಗಳೂ, ಕ್ರಮಿ, ಕೀಟಗಳೂ ರಾಜಪ್ರತಿಸಿಧಿ ಗುಟ್ಟುಬುನ್ನು ನುಂಗಿದುದಕ್ಕೆ ನಕ್ಕವು. ಅದು ಅಲ್ಲು ರುಮಾಡುವ ಅಲ್ಲು ಕಾಯಂ.

ಈ ಸುಟ್ಟು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಸಿಂಹರಾಜನಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. "ನೀಚನನ್ನು ರಾಜಪ್ರತಿಸಿಧಿ ಯಾಗಿ ಏಕೆ ಆರಿಸಿದ್ದು? ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿ ಬರಲಿ. ಕ್ರಿಚ್ಛಿಗಳನ್ನು ಭಯಗೊಳಿಸಿ, ಸಿಡಿ ಸಲಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದರೆ ಈ ಕರಡಿ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ

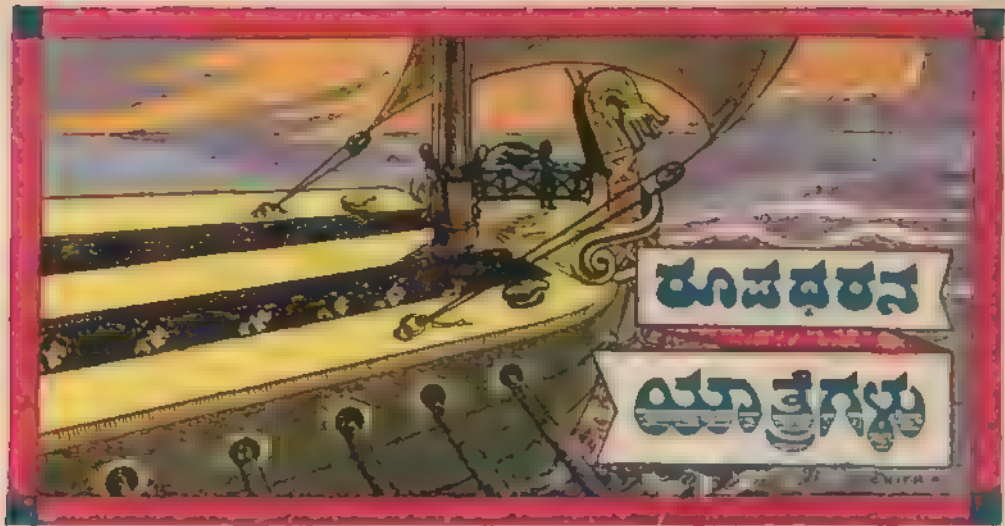
ಅಪಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸಿತು!" ಎಂದು ಸಿಂಹವು ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸಿತು.

ಕರಡಿಯ ಹೊಸಲುಮೇಲೆ ಗಹೋಯಿತು. ಅದು ತನ್ನ ಮನೆ ಸೇರಿತು.

ಅದರ ಪಾಸದಲ್ಲೆ ರಾಜಪ್ರತಿಸಿಧಿಯಾಗಿ ಕಳಿಸಲು, ಕಟ್ಟೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕರಡಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿತು. ಅದು ಏಕೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಕೆ ಯೆಂದ ತನ್ನ ಸಿದ್ಧೋಗವಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಯಿತು. ಸಪ್ತಳಿಲ್ಲದೆ ಕುಳಿತು. ಅದು ತನ್ನ ರಾಜ ಭವನದಾಟು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮರಗಳ ಮೇಲೆಗೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ತಿಂದು ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಲಿಸತಕ್ಕ ರಾಜಪ್ರತಿಸಿಧಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಅಸೂಯಿಸುತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ಆಡವಿಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವನ್ನು ಹೊಗಳಿದುವು. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಿಂಹವು ಒಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು ಆ ಕರಡಿಗೆ 'ರಾಜಮಾನ್ಯ' ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನಿತ್ತು ಗೌರವಿಸಿತು.

10

[ನಾನಾ ಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಿಸಿ, ವಿಶಾಂಗಿಯಾಗಿ ಸಮಸ್ತವ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟು ರೂಪಧರನಿಗೆ ಮಹಾನೀಧಿ ಮಹಾ ರಾಜನು ಅತಿಥಿ ಸ್ವಾಮ್ಯ ಅಭಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ರೂಪಧರನ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ನಡೆದ ಸತ್ಕಾರ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಂಧಗಾಯಿಕನು 'ಮರದ ಅಕ್ಕಿ' ಕಥೆ ಗಾನಮಾಡಲು ರೂಪಧರನು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದನು. ಅವನ್ನು ಕಂಡ ಮಹಾನೀಧಿ ತನ್ನ ಅತಿಥಿಯನ್ನು 'ನೀನು ಯಾರು?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.]

ರೂಪಧರನು ಮಹಾನೀಧಿ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಶನಾದವನಂತರ ತನಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದನು. ಅತನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡೆದಿದ್ದರು.

ಕೊನೆಗೆ ಮಹಾನೀಧಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರೊಂದಿಗೆ "ನನು ಅತಿಥಿಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡೋಣ. ನಾನು ಸ್ವತಃ ಈತನಿಗೆ ಚಿನ್ನ, ಬೀಜಾಂಬರಗಳನ್ನು

ಕೊಡುವವನಿಷ್ಟೇನೆ" ಎಂದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಅತನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಜಿಳಿಗಾಡಕೂಡಲೇ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಮಹಾನೀಧಿ ತಾನೇ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿತಪ್ಪಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಿಸಿದನು. ಅವರು ರೂಪಧರನಿಗೆ ಅವಮಾನೆಯಲ್ಲಿ ಆಧಾರ್ವ ಸಪ್ತಾರಕೊಟ್ಟವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹ

ಒಂದು ಗ್ರೀಕ್ ಪ್ರವಾಣಕಥೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ

*****

ಆತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹರ್ಷಾಘ್ನನಿ ಮಾಡಿದರು. ರೂಪಧರನು ರಾಣಿಯಿಂದ ಹೋಗಲು ಅನುಮತಿಸಿದನು. ಆಕೆ ಆತನಿಗೆ ದಿವ್ಯವಾದ ದಿವಸುಗಳನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ವಾಸಿಯ ರಿಂದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ, ಪ್ರಾಕಾರಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಡಗಿನವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಯುವಕನಾವಿಕರು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಧರನಿಗಾಗಿ ಕಂಪಳಿ ಹರಡಿ, ಹಾಸಿಗೆ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದರು. ರೂಪಧರನು ಹಡಗನ್ನೇರಿ ಹಾಸಿಗೆಯಮೇಲೆ ಕಾಲು ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದನು. ಸಾವಿಕರು ತಮ್ಮ ಸ್ನಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಹಡಗು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸಿತು.

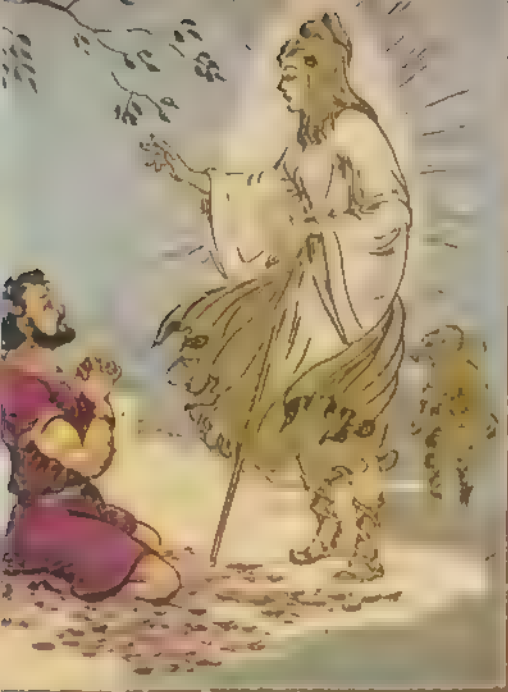
ರೂಪಧರನು ಕೂಡಲೇ ನಿದ್ರಾವೇಶವು ವರನಾದನು. ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳು ಇಂದಿಗೆ ಮುಗಿದವೆಂಬ ಅನಂದದಲ್ಲಿ ಆತನು ಮೈ ಮರೆತು ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ಹಡಗು ಸಾಯುವವೇಳೆವರೆಂದ ಕೊರತು ಮಾರ ಸೇಯದಿನ ಮುಂಬಾಸೆಪೋತ್ತಿಗೆ ಇಥಾಕಾ ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿತು. ಆ ರೇವನ್ನು ಸೇರಿದ ಹಡಗು ಗಳಿಗೆ ಲಂಗರು ಹಾಕಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೇವಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೃಕ್ಷವಿತ್ತು. ಆ ಮರದ ಎಲೆಗಳು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡವು. ಆ ವೃಕ್ಷದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಗುಹೆಯಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀನುಗೂಡುಗಳಿದ್ದವು. ಎತ್ತರವಾದ ಕಲ್ಲುಕಂಭಗಳಿದ್ದ ಆ

ದಿಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ರೂಪಧರನುನಾತ್ರ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಆತುರತೋರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಭೋಜನ ಮುಗಿದನಂತರ ವಾಸೀಯಗಳು ಬಂದುವು. ರೂಪಧರನು ಎದ್ದು ನಿಂತು "ಮಹಾರಾಜನೇ, ಮಹಾರಾಜನೇ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣದಿಂದ ನನ್ನ ಬದುಕಿನಗಳ ಆಫಲಾಪೆ ಈಡೇರಿ, ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವವನೇನೆ. ನೀವು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಆದರಕ್ಕೆ, ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯ, ಕೊಟ್ಟ ಕಾಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಆಜೀವ ಮಯಂತ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಸದಾ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸು ನಂತಾಗಲಿ, ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಷ್ಟ ಸ್ಥಳಗಳಿಲ್ಲದಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೋರು ತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

***** ಚಂದಮಾಮ *****

*****

ಬುದ್ಧಿಮತಿವೇನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಆಕೆ ನಗುತ್ತಾ "ನಿನಗಿಂತ ಯುಕ್ತವಂತರಿರಲಾರರು. ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಥೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಹೇಳುವೆ! ನಿನ್ನ ದೇವನನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರೂ ನಿನಗೆ ಈ ಚಾಕಿಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ!! ನನಗೂ ಸಹ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯಿದೆ. ನನ್ನ ಬಳಿ ನಿನ್ನ ಅಡ್ಡ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಗೋ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ತಂದು ಸೇರಿಸಿದೆ. ಅದರೂ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳು ಮುಗಿದಿಲ್ಲ. ನೀನು, ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯ ಒಂದು ಹುಳುವಿಗಾದರೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಹುಷಾರ್" ಎಂದಳು.

"ತಾಯಿ, ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಇಥಾವಾ ದೇಶವೇ? ಯಾಕೋ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗ್ಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಅಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ?" ಎಂದ ರೂವಧರೆ.

"ನಿನ್ನ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಯಾವನ್ನೂ ನಂಬುವಂತೆ ತೋರದು. ಎತ್ತೊಬ್ಬ ವಾಣಿಜ್ಯಕರ ತನ್ನ ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿದ ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಮಡದಿಯ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನು. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಅಸಹನೆ ಕೆಯುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನಿನಗಾಗಿ ಆಹೋರಾತ್ರಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮೊದಲು ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ತೋರಿಸುವೆನು, ನೋಡು" ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಮತಿ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ತೋಲಿಸಿದಳು. ರೂವಧರನು ಅರಿತಿದ್ದ ಅನೇಕ ಗುರುತುಗಳು

ಫೇಯವಾದ ದೇಶವಲ್ಲ. ಇಥಾವಾ ದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಗದಂದಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ" ಎಂದನು.

ರೂವಧರನಿಗೆ ತಾನು ಇಥಾವಾ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿದನೆಂದು ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಸಹನನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು "ವೇದ, ಕ್ರೀಡಾ ವ್ಯೀರವಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ದುರುಳನನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ತಲೆ ಮರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಓಡಿಬರಬೇಕಾಯಿತು" ಎಂದು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

ಆತನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆ ಯುವಕನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಅವನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ

***** ಚಂದನಾಮಾ *****

[illegible]

ಕೂಳಿಪಲ್ಲು, ಅದು ತನ್ನದೇರ ಕೆಂದು ಆಗ
ನಂಬಿದನು. ತದನಂತರ ಬುದ್ಧಿವಂತನೊಬ್ಬ
ರೂಪಧರನಿಗೆ ಗುಹೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ
“ರೂಪಧರ, ನನ್ನ ಈ ವಸ್ತುವನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಇಲ್ಲಿ ಭವ್ರವಡಿಸು,” ಎಂದನು. ರೂಪಧರನು
ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕೊಡು. ಗುಹೆ
ಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ತದನಂತರ ಗುಹೆಯವನೊಬ್ಬಗೆ
ದಾಸಿ ಕ್ಷುಬ್ಧರೂಪನ್ನು ಅಪ್ಪಳಿಸಿ,
ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಮರವಡೆ ಕೂಳಿತು ಸಂಘಾ
ಟಿಸುತುಂಟುಂಟಿದರು.

" ಈಗಾಗಲೇ, ಕಳೆದ ಮೂರು ವರುಷದ
 ೪೦ನೇ ಕೊನೆಯ ದಿನವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ
 ಬಿಡಲಾರದಾಕೆ, ನಿನ್ನ ನೂತನ ತನ್ನ ತನ್ನ
 ನಿನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ

ಶೋಷಣೆ, ಬಿತ್ತರಣೆ, ಸಂಪಾದನೆ, ಸಂಪತ್ತಿವ್ಯಾಪ್ತಿ.
ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಕೃಷಿಮಾಡುವ ಭಾರವನ್ನು
ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೊಡುವುದೆಂತೆ
ಯೋಗವೋ, ನೆನಪುಮಾಡಿ ಕಾಲವೂ ಕೃತ್ತಿರು
ವಳು. ಅದೇ ನಿನ್ನ ಅಗಮನವನ್ನೂ ಆತುರ
ವೆಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಳು."

“ ಕಾಯೆ, ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದಾಗಿ ನಾನು
ಆ ದುರುಳರನ್ನು ಹೊರಮಾಡಿದ್ದೆ. ಸದೆ
ಬಡಿಯೆನು. ಈಗೀಗ ನಾನು 'ಮೃತ'”
ಕಾತರಸ್ಪರದಿಂದ ಕೇಳಿದ ರೂಪದಾರ.

“ನಿನ್ನ ಗುರುತು ಮಾಡಿದ ತಿಳಿಯದಂತೆ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವೆನು. ನಿನ್ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಮಕ್ಕಳೂ ಗುರುತಿಸಬಾರದು! ಕೂಡಲೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ನಂಬಿ

*****

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಪುಂಡರು ಆತನ ಮನೆ ಸೇರಿ ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಾ, ಬಳಗೆ ಬಾ, ಎಂದಿಷ್ಟು ಉಳಿಸುವಾಡಿ ನಿನ್ನ ವಿಷಯ ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳು" ಎಂದ.

ರೂಪಧರನು ಉಳಿಸುವಾಡುತ್ತಿರಲು ಹಂದಿ ಚೇಕನು ಯಜಮಾನನನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ರಾರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋದನು, ನಾಸತ್ತಿಯಾಗಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ.

ರೂಪಧರನು "ಆಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಬಹಳ ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವೆ. ಯಾರು ಆತ? ನಾನು ಅನೇಕದೊಳಗಲ್ಪೆ ಅಲೆದಾಡಿರುವೆನು. ಬಹುಕಾಲ ನಾನೇನಾದರೂ ಆತನನ್ನು ಕಂಡಿರಲಿ ಆತನ ಸಮಾಚಾರ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು" ಎಂದನು.

ಆದಕೆ ಹಂದಿಚೇಕನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟು: "ನೀನು ಸಾವಿರಹೇಳು. ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಜಮಾನಿಯಾಗಲೇ ಆತನ ಮಗ ನಾಗಲೇ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಅನೇಕರು ಬಂದು ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದರು. ತಿಂಡಿ ಗಾಗಿಯೋ ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿಯೋ ಆಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಳೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಹೇಳಬಹುದು"

"ಅನ್ನ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಡುತ್ತಾಳೆ ಎರನು ನಿರಾಕಾರನು. ನಾನು ಅಂಥನುನುಪ್ಪನ್ನ. ಪ್ರಮಾಣವಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನು ಈ ಆಮಾ ರಾಸ್ಮಿ ಮುಗಿಯುವುದಕ್ಕಾಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರು

ತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಶತ್ರುಗಳು ಪರಾಜಿತರಾಗುವರು. ನನಗೆ ಈಗೇನೂ ಬಹುಮಾನ ಬೇಡ. ನನ್ನ ಮಾತು ನಿಜವಾದರೆ ಆಗ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಿ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಹುಕ್ಕ, ಆತನು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಎಂದೋ ತಿಳಿಯೋದರಬೇಕು. ಆ ಪತಿ ಪ್ರತಾಪಿರೋಮನೆಗೆ ಪತಿಯು ಆಗಮ ಸಕ್ಕಂತಲೂ ಆನಂದವಾದುದೇನಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೇನ ಪದಂತಹ ಹುಡುಗ. ತಂದೆಯಂತೆನೋ ಬಹಳ ಅಂದವಾಗಿರ ತ್ತಾನೆ" ಎಂದ. ನಿಡು ಸುಯ್ಯ ಹಂದಿಚೇಕ.

ತರುವಾಯ ಇಬ್ಬರೂ ತುಂಬಾಹೊತ್ತು ಸಂಘಾಸಿದರು. ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾನು ಕ್ರೀಡಾ ದೇವಸ್ಥ

***** ಚಂದಮಾಮು *****

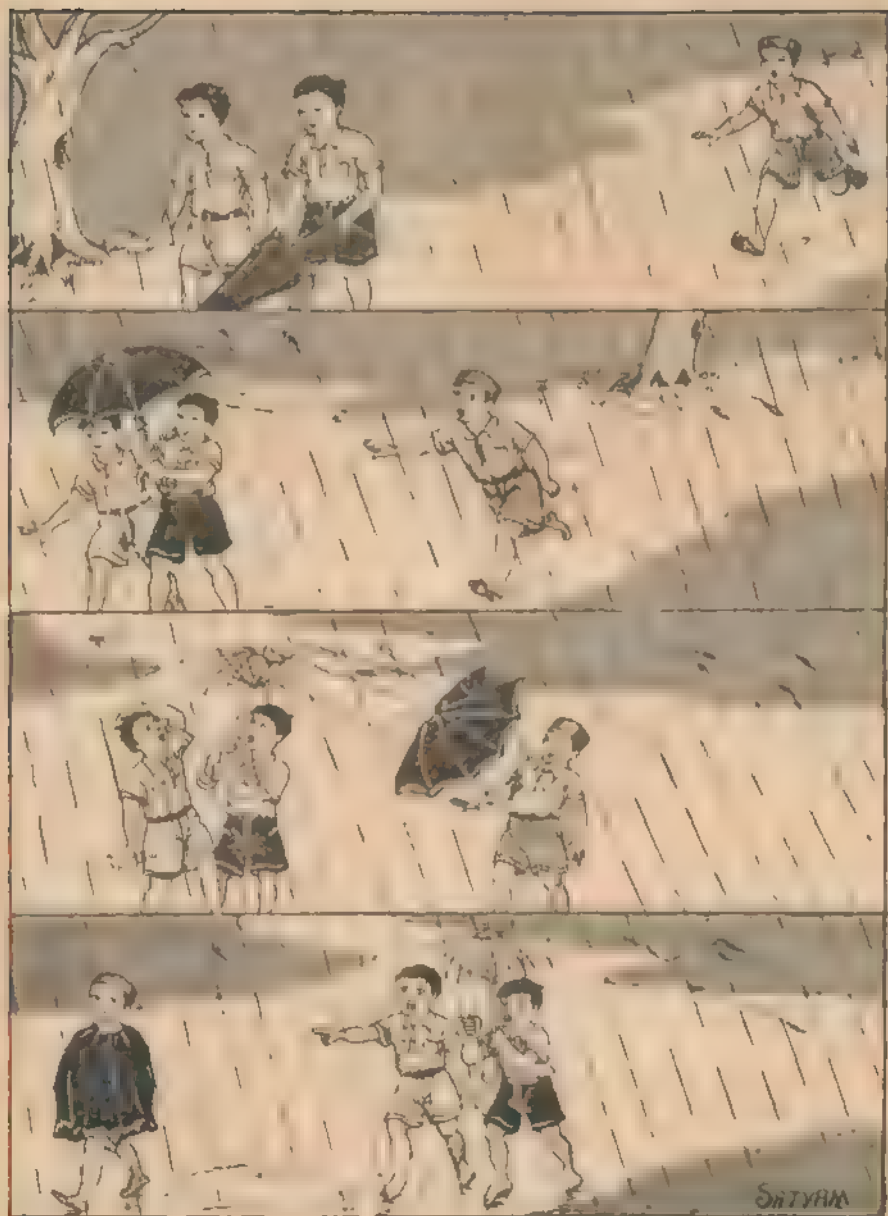
ನೆಂದೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದೆನೆಂದೂ, ರೂಪಧರನನ್ನು ಸ್ವಂತಬಲದಿಂದ ಕೊಲ್ಲದೂ, ಕಾನೂ ಒತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೂ ರಾಗೆ, ರೂಪಧರನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಂಡು ಹಾಕಿದೂ ಕೊಲ್ಲದೂ, ಅವರ ಕುರಿತು ಇನ್ನೂ ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿ ನುಡಿದನು.

ಸಂಜೆಯನ್ನೇಳಿಗೆ ಹುಡುಗನು ನೌಕರನು ಹಂಪಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದನು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ಅತಿಥಿಗೆ ಹಿಂದು ಧೋಷನ ಕೂಗಿಸಿ ಕೊಡಿದನು. ಕೂಗಿಗೆ ಮಲೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಯಿತು. ಚಂಡಮಾರುತ ಬೀಸಿತು. ರೂಪಧರನಿಗೆ ಚೇಯವಾಯಿತು. ಆತನು ಹುಡುಗನೊಂದಿಗೆ "ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ನಡೆಯಿತು ಗೊತ್ತೇ? ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನಾವು ಕೆಲವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೊಡಲಿನಿಂದ ಯಾವುದೂ ಕಾಯಲು ಕೊಲ್ಲಿ ಪ್ರದೇಶದ ಮಲಗಿಕೊಂಡೆವು. ವಿಪರೀತವಾದ ಗಾಳಿ, ಮುಂದು ವೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನೊಬ್ಬ ನಂಬಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತ

ದುಪ್ಪ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ನೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ರೂಪಧರನನ್ನು ಎತ್ತಿ ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಕೊಂಡೆ. ಆತನು ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಯುದ್ಧ ಹೂಡಿದ. ತನಗೆ ಕೆಲವು ಕನಸು ಬಂತೆಂದೂ, ಯಾರಾದರೂ ರಾಜ್ಯದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಶಪಟ್ಟು ಇದ್ದರನ್ನು ಕರೆದು ತರಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಒಬ್ಬ ಯುವನು "ಕಣ್ಣಿನಿಂದ, ತನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಯನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಎಸೆದು, ಹಡಗಿನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಡಿದನು. ಕೂಡಲೇ ನಾನು ಆ ದುಪ್ಪ ಕೊಡೆದೊಡನೆ ಅರಾತ್ರಿ ಕಳೆದ" ಎಂದನು. "ಒಳ್ಳೆ ಕಥೆ ಹೇಳಿದೆ ಕಣ್ಣು. ಈ ರಾತ್ರಿ ನಿನಗೆ ಕೊಡಲಿನಿಂದ ಕಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹೆದರಿಕೆ" ಎಂದ ಹುಡುಗನು ನಗುತ್ತಾ.

ಒಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದವರಾಗಿ ಹರಿದು ರೂಪಧರನನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದರು. ಹುಡುಗನು ಆ ತನಮೇಲೆ ದಪ್ಪವನ್ನು ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹೊದಿಸಿದನು. ಬೆಳಗಿನ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ರೂಪಧರನು ಸುಖ ನಿಶ್ರಿ ಮಾಡಿದನು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಎದ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಳೆ

ಉಗ್ರ ಸೇನನಂಬ ರಾಜನಿಗೆ ಮೂಢವಿ ಎಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಅಮಿತಸುಂದರಿ. ಆಕೆಗೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸಾದಂತೆಲ್ಲಾ ರಾಜನಿಗೆ ಕಳವಳ ಕೆಟ್ಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ವರನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಹುಡುಕುವುದು? ವರನಿಗ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಯಾವ ಕೊಳ್ಳಿಗೆ ತೋಡೆ ಹಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಮೂಢವಿಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು? ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಆತನ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಉಗ್ರ ಸೇನನು ರಾಜನು ಅನೇಕ ದೇಶಗಳ ರಾಜಕುಮಾರರ ತಪವೀರುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಮೂಢವಿಯ ಕಾಲಿನ ಅಂಗುಷ್ಠಕ್ಕೆ ಸರಿದೂಗುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಗೆ ಆತನು ತನ್ನ ಸಚಿವನಾದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಿಗೆ "ಅಮಾತ್ಯರೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ವರನು ಸಿಗುವವರೆಗೆ ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. "ಮಹಾಪ್ರಭು, ರಾಜಕುಮಾರನೇ ಆಗ

ಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವೇಕೆ" ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾದವನು ಯಾರೋ ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡೋಣ" ಎಂದನು.

ಅಂದಿನಿಂದ ರಾಜನು ಸುಂದರತರುಣರಿಗಾಗಿ ಶೋಧಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅಂದಚಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ಯುವಕರು ಅನೇಕರು ಕಾಣಿಸಿದ ರಾದರೂ, ಯಾರೂ ಮೂಢವಿಯ ಸತಿ ಯಾಗಲು ಅರ್ಹರರಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜನ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಆತನು ನೈರಸ್ಯದಿಂದ ಬಂದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕನಸಾಯಿತು. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು "ಎಲೈ ಮುಕ್ತನೇ, ಮಗನ ಮದುವೆಗಾಗಿ ನೀನೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಳವಳ ಪಡುವೆ? ಅವನೋ, ಅವಳ ಭಾರ್ಯನಾಗಿ ಆಗಲೇ ಗಂಡುಹಾಕಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದನು.

"ದೇವಾ, ಆತನು ಯಾರು? ಆತನ ಹೆಸರು ಏನು" ಎಂದು ರಾಜನು ಭಕ್ತಿ ಕಂಪಿತ ವಾದ ಸ್ವರದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. "ಹೆಸರು ಕುರರವರ್ಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ

ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಂತರ್ಧಾನ್ಯನಾದನು. ರಾಜನು
ನಿಜೆಯಿಂದ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂತರ ಕನಸೇನೋ
ಚ್ಛಾಪಕವಿದ್ದರೂ. ಮಾಧವಿಯ ಭಾವಿ
ಪತಿಯ ಹೆಸರುಮಾತ್ರ ಮರೆತುಹೋಯಿತು.
ಅದು ಮಾನವನ ಹೆಸರಿನಂತೆ ಅತನಿಗೆ ತೋರ
ಲಿಲ್ಲ. ಕನಕಾಗಿಯೂಸಹ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ
ವಾಯಿತು. ಕೊಂಚ ದಿನಗಳಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನು
ಪುನ ರಾಜನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ “ನಿನ್ನ
ಅಳಿಯನನ್ನು ಆಗಲೇ ಮದುವೆಯಿಸುವೆ
ನೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನೂ ನೀನು ಹೆಸರು
ಚಿಂತಿಸುವೆ?” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದನು.

“ದೇವನಾ, ಆ ಅಳಿಯನಾಗುವ ಪ್ರಕಾಶನ
ಹೆಸರೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

“ಕುರವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು
ನುಡಿಯಾದನು.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ಸಾರಿ ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ
ಹೆಸರು ಚ್ಛಾಪಕವಿತ್ತು. ಮರುನಿಜೆಯೆಗೆ,
ಅತನು ಸುಬುದಿಯನ್ನು ಕರೆದು “ಮಂತ್ರಿ,
ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಕುರವನು” ಎಂಬಾ
ತನು ಪತಿಯಾಗುವಂತೆ. ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು
ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು. ಅಂತಹ
ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಹೆಸರುಳ್ಳಾತನು ಈ ಪ್ರಪಂಚ
ದ್ವರ ಇರುವುದು ಅಸಂಭವ. ಹಾಗೇನಾದರೂ
ಇದ್ದರೆ ಅತನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಿಸು. ಅತನು
ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ವರನಿರಲೇ
ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದವಶ್ಯಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಇಷ್ಟೊಂದು
ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಲಾರ” ಎಂದನು.

“ಮಹಾಪ್ರಭು, ಈ ಹೆಸರನ್ನು ವಿಶ್ವ
ರಹಸ್ಯವಾಗಿದ್ದರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದವರೆ ಯಾರೋ
ಹಿಬ್ಬಿಸು ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಹಿಡಿದು, ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಾನು”
ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು.

ತರುವಾಯ ಅತನು ಕೆಲವರು ಬುದ್ಧಿ
ವಂತರಾದ ಮೂತರನ್ನು ಕರೆದು “ನೀವು
ದೇವದತ್ತರನ್ನಾ ಸುತ್ತಾಡಿ, ಯಾವುದಾದರೂ
ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಹೆಸರಿನವನಿದ್ದರೆ ಅವರ ಹೆಸರು,
ಇವನ ಸ್ಥಳ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು
ಬರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ” ಎಂದನು.

ಅವರು ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಿತ್ರವಾದ
ಹೆಸರುಗಳ ಪಟ್ಟಿ ತಂದರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ
ಕುರವನು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬರೆದುಕೊಂಡು

ಬಂದಿದ್ದನು. ಆದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಚಿವರು ಸಜ್ಜೆ ರಾಗಿ “ಯಾರನನ್ನು” ಎತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಅವನೊಬ್ಬ ಬೇಡರ ಯುವಕ. ನಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಓಕ್ತನಾದವನು ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕಂಡೆ” ಎಂದ ದೂತ.

ಸುಬುದ್ಧಿ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಮಹಾರಾಜರು, ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹೆಸರಿನ ಯುವಕನೊಬ್ಬನು ಇರುವಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಅವನ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ. ರಾಜನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ಮೂರು ದಿನಗಳನಂತರ ಮಂತ್ರಿ ಹಂತಿರು ಗಿದನು. ಆತನೊಂದಿಗೆ ನರಪೇತಲ ಯುವಕ

ನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನ ಶರೀರಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟ. ತಲೆಗೂದಲು ಗಂಟುಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಮೈಮೇಲೆ ಸುಯಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜನು ಆ ಯುವಕನಕಡೆ ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ. “ಅವನಾ? ರೇ, ವರನನ್ನು ಕರೆತರುವುದಾಗಿ ಕೇಳಿದಿರಿ. ನೋಡಿದರೆ ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅವನು ಒಂದು ದಿನ ನಿಂತು ಹೇಳಿದನೇ? ಇಲ್ಲ ಅವನು ನಾವು ನೆನಸಿದ ನಾಮದಾತನಲ್ಲವೇ? ಆದೇಕೆ ಮೌನವಹಿಸಿರುವಿರಿ?” ಎಂದ ರಾಜ.

ಸುಬುದ್ಧಿ ದೀನಸ್ವರದಲ್ಲಿ “ನನು ಹೇಳಲಿ ಮಹಾರಾಜರು, ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡದು. ನಾವು ನೆನಸಿದ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಯುವಕನೇ ಈತ” ಎಂದು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಬಂದಿದ್ದ ಬೇಡರ ತರುಣನನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.

ರಾಜನ ಮುಖ ತಕ್ಷಣ ಬಿಳುಪಾಯಿತು. ತರುಣನು ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಪಾಯಿತು. “ಇವನು... ಇವನೇ. ಇವನನ್ನು ನಮ್ಮ ತನಕ ಕರೆತಂದುವಾದರೂ ಏಕೆ” ಕೂಡಲೇ ಇವನ ತಲೆ ಹಾರಿಸು. ಬ್ರಹ್ಮವೇನು, ಅವನ ಗಂಟು ಗಳು ಏನಾಗುವುದೋ ನೋಡಬಿಡೋಣ. ಹೂಂ. ಹೋಗು” ಎಂದು ಆಜ್ಞಿಸಿದ ರಾಜ.

ಮಂತ್ರಿ ಬೇಡರ ಯುವಕನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಡವಿಗೆ ಹೋದನು. ರಾಜನು ಕುಸಿತನಾದನೆಂದರೆ ಅರ್ಥವೇನು? ಆತನು ಕಂಡೂ ಕಂಡೂ ಚಿನ್ನದಂತಹ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಗೊಂಬೆಗೆ

ಕೊಟ್ಟು ಹೇಗೆ ನುಡುವೆನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಸುಬುದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಾಧೆಯುಂಟಾಯಿತು. ವಿನಾಕಾರಣ ಈ ಯುವಕನ ಪ್ರಾಣತೆಗೆಯುವುದು ಸುಕಾರಣ ಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವ ಸಾಪವನ್ನೂ ಅರಿಯದ ಮುಗ್ಧ. ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ರಾಜಸತ್ತ ಅಜ್ಜಿಯೂ ಸಹ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅರಣ್ಯದ ಮೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ತಿಳಿಯದು. ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗಲಿಂದ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಅವನಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ತೋರುತು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಅವಲವಿಕೆ ಬಂತು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳನ್ನೇರಿ ಹಗ್ಗು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಾನೂ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಮಂತ್ರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ್ನು ಕಂಡು ಸುಬುದ್ಧಿಗೆ ಅವನಮೇಲೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮರುಕವುಂಟಾಯಿತು.

‘ನನ್ನ ಕೈಯಾರ ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರೆ. ಅತ್ತ ರಾಜನ ಮಾತನ್ನೂ ಮೀರು ಮತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇವನು ಸತ್ತುಹೋಗುವಂತೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಉಪಾಯ ಯೋಚಿಸಬೇಕು’ ಎಂದುಕೊಂಡ ಮಂತ್ರಿ. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಅತನಿಗೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅತನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಲು ಕೊಂಚದೂರದಲ್ಲಿ ವಾಸುಕಿಪರ್ವತ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಪರ್ವತವಮೇಲೆ ಒಂದು ಸರೋವರವಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಾಸುಕಿ ಸರೋವರವೆಂದು

ಕರೆಯುವರು. ಆ ಸರೋವರದಬಳಿಗೆ ಹೋದವರು ಯಾರೂ ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟವರನ್ನು ವಾಸುಕಿ ಎಂಬ ಪರ್ವರಾಜನು ಎಳೆದೊಯ್ದು ವನೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿತ್ತು.

ಸುಬುದ್ಧಿ ಬೇಡರ ಯುವಕನೊಂದಿಗೆ “ಎಲೈ, ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೊಂದು ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ. ಅದರ ಮೇಲಿರುವ ಸರೋವರದಿಂದ ನೀನು ಹೊರುವಷ್ಟು ಮರಳು ಮತ್ತು ಗುಂಡು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ನಿನಗೆ ಭಾರಿಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

“ಅಷ್ಟ ರತನಕ ನೀವಿಲ್ಲೇ ಇರುವಿರಾಸ್ತಾವಿ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಆ ಹುಡುಗ.

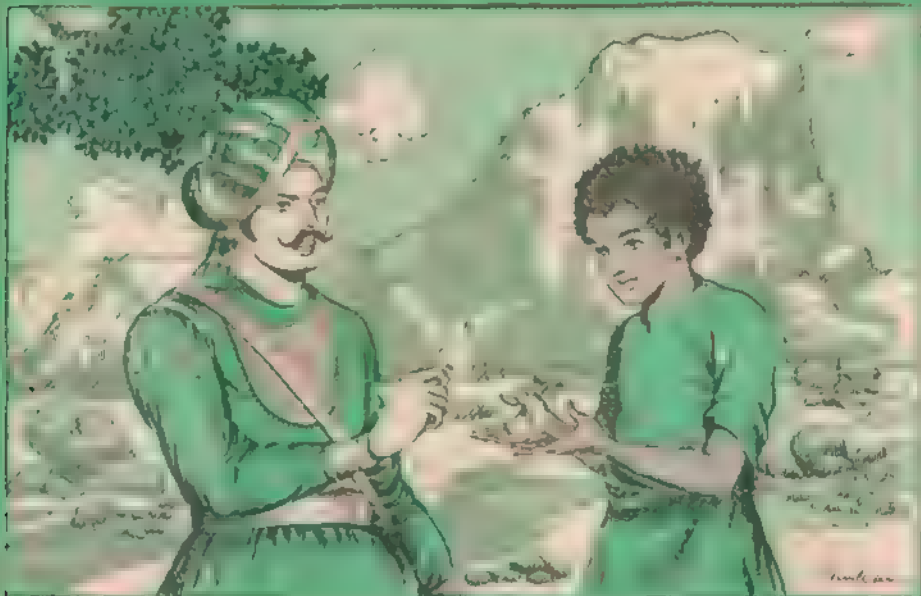
"ನಾವು ಹೋಗಿದ್ದೆವೆಲ್ಲಾ ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಾ. ಇದೋ ನನ್ನ ಉಂಗುರವನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿ
ಯಿಟ್ಟುಕೊ. ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈ ಉಂಗುರ
ತೋರಿಸಿದರೆ ಯಾರಾದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ
ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದೋ,
ಈ ಹಣ ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಿರಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ,
ಸುಮ್ಮನೆ ತನ್ನ ಕಿರುಬೆರಳಲ್ಲಿದ್ದ ಉಂಗುರವನ್ನು
ಕಿಗದು ಅವನ ನಡುಬೆರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಅವನ
ಕೈಯೊಂದು ಚಿನ್ನದನಾಣಿ ವನ್ನಿಟ್ಟನು.

ಅವನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇರೊಬ್ಬ
ಮನುಗನು ಉತ್ತಮವೆಂದ ವಾಸುಕಿ
ಮೂಕಿದಕರೆ ಕೊಂಡನು. ವಸುತನನ್ನು
ಸೇರಲು ಅವನಿಗೆ ಮೂರು ವಿನಗಳಾದುವು.
ಅವರ ವಾರಿಯುಳ್ಳವರು ಅರಣ್ಯವಿಧ್ವಂಸದಿಂದ

ಅವನು ಲೀಲಾಚಾಲವಾಗಿ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟನು.
ವಾಸುಕಿವರ್ವತನನ್ನು ಸೇರಿ, ಸರೋವರವಿದ್ದ
ಸ್ಥಳಕ್ಕೆಹೋದನು.

ಮೂರುವಿನಗಳ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಿಂತ ಅವನಿಗೆ
ವರ್ವತನನ್ನು ಹತ್ತು ಶ್ರಮ ತುಂಬಾ ಶ್ರಮ
ವೆಸಿಸಿತು. ಬಿಸಿಲು ಒಹ್ ಪಿಸುಕಿತವಾಗಿತ್ತು.
ಸರೋವರ ಕಾಣಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಜೀವ
ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಅವನು ಒಮ್ಮೆ ಗೇ ಸೇರಿಗೆ
ಹಾರಿ, ಸುಸಾರಸಮಯ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ವಾಸುಕಿಯಾಗಲೀ, ಇತರೇ
ಸರ್ವಗಲಾಗಲೀ ಅವನನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಷ್ಟು
ಕೊತ್ತು ಕೂಡಿದನು. ಸರೋವರದ ತಳಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮರಳು ಮತ್ತು

ದುಂಡು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಂದು ದಡದಲ್ಲಿ ರಾಶಿ ಹಾಕಿದನು. ನಂತರ ಅವನ್ನು ತನ್ನ ಅಂಗಿ ಯಲ್ಲಿ ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು. ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದುವು. ಸದಾ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಕೈಗಳು ಹಳದಿಬಣ್ಣವನ್ನು ತಾಳಿದ್ದುವು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಲು ತನ್ನ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಹಳದಿಬಣ್ಣ ತಿರುಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಕರನಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಆ ಸರಸ್ವಿನಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡುಬಂದ ಮರಳು ಮತ್ತು ದುಂಡುಗಲ್ಲುಗಳು ಅಪೂರ್ವ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದುವು. "ಅಂತಲ್ಲೇ ಆ ಮುಂದುಕಲ್ಪ ಇವುಗಳನ್ನು ತರುವಂತೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದನು" ಎಂದುಕೊಂಡ ಬೇಡರ ಯುವಕ.

ಇನ್ನು ತಾನು ಆ ಗಣ್ಯಮನುಷ್ಯನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅವನು ಸರೋವರದಡ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂಡೆಯನ್ನೇರಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ವರ್ಷತದ ತಪ್ಪಲ್ಲದೆ ಒಂದು ನಗರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವಮಾನ ದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರುವುದೇ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣ. ಅದು ದಿಂದ ಈ ನಗರವು ಅದೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಗಬಗಬನೆ ವರ್ಷತದಿಂದ ಇಳಿದು ಆ ನಗರ ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ತನ್ನ ಬೆರಗಾದ ಉಂಗುರವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿದರೂ ಯಾರೂ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಹಸಿವು ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ವಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಕೊಟ್ಟ ನಾಣ್ಯದಿಂದ ತಿಂಡಿ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ತರುವಾಯ

ಆವನು ಆ ನಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಾಜಧಾನಿ
ಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡದಾದ
ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಅಲ್ಲಿಯೂ ಆವನು ಬಳಿಯಿದ್ದ ಉಂಗುರ
ವನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆವನಿಗೆ ಹಸಿ
ವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಈ
ದುಂಡುಕಲ್ಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾರಾದರೂ ಹಣ
ಕೊಡುವರೇನೋ ನೋಡೋಣ! ಯಾವಾ
ಗಲೂ ಸ್ಥಿತಿಯಂತರು ಬಿಡಿಯಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳ
ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಲ್ಲುಗಳಿಗೆ
ಬೆಲೆ ಇರಬಹುದು. ಎಂತರೇ ಆ ಮುದುಕನು
ಇದನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು!
ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲನ್ನು ಮಾರಿದರೆ ಅವರಿಗೆ
ಅಗುವ ನಷ್ಟವಾದರೂ ಏನು?" ಎಂದು

ಕೊಂಡು ಬೇಡರ ಯುವಕನು ತನ್ನ ಮೂಟೆ
ಯಿಂದ ಒಂದೇಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕಲ್ಲನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು. ಅಂಗಡಿಗೆಹೋಗಿ, "ಆಯ್ಯಾ
ಇದಕ್ಕೆಷ್ಟು ಕೊಡುವಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅಂಗಡಿಯವನು ಆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಮತ್ತೆ
ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿ, ಒಂದುಸಾರಿ ಆ
ಯುವಕನನ್ನು ಕೂಡಾ ಆಪಾದಮಸ್ತಕ
ಪರ್ಯಂತ ನೋಡಿದನು.

"ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಡವ
ನಂತೆ ಕಾಣಬಂದರೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಒಬ್ಬ
ರಾಜಕುಮಾರನಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ
ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಲೆವಾಳುವ ರತ್ನ ಎಲ್ಲಿಂದ ಸಿಗ
ಬೇಕು?" ಎಂದುಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಯವನು
"ಮುನ್ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.
ಆದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಲು ನನ್ನಿಂದ
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಯುವಕನು ತನ್ನ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ತಾನೇ
ನಂಬಲಾರದಾದನು. "ಏನು ಮುನ್ನೂರು
ವರಹಗಳೇ?" ಎಂದು ಬೆರಗಾಗಿ. ಗಿರಾಕಿ
ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವುದೋ ಎಂದು ಹೆದರಿ
ಅಂಗಡಿಯವನು "ಹೋಗಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು
ನೂರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಲ್ಲು
ಆದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆವಾಳದು" ಎಂದ.

ಅಂಗಡಿಯವನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಮಾಷೆ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಆ ಬೇಡರ ಯುವಕನು
"ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಪರಿಹಾಸವೇಕೆ" ಎಂತಿ
ವಾಗಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಡು" ಎಂದ.

ಚಂದಮಾವು

“ಎಲ ಎಲಾ, ಒಳ್ಳೇ ಪೇಚಾಟವಾಯಿ ತಲ್ಲಾ. ಐನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ. ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಚೀಲ ದಿಂದ ಐನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೇಡರ ಯುವಕನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿದರೆ ಆವಾರ ಧನಗಳಿಸಬಹುದೆಂದು ಯುವಕನು ಅರಿತುಕೊಂಡನು.

ಆ ಮುದುಕನಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಊರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಲಿ? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪಾಡು ಪಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಅತನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಕೋರತು ನನಗೆ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯನೇನು? ಕೆಲವು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಸುವುದು ಉತ್ತಮ” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಆ ಹುಡುಗ.

ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ತನ ಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊದಿಸಿಕೊಂಡನು. ಕ್ರಮೇಣ ಒಂದು ಭಾರಿಭವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡು ರತ್ನರಾಜನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸುಖ ವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ರತ್ನರಾಜನ ಅಂವಚಂದಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕುರಿತು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸುದ್ದಿ ಉಗ್ರಸೇನ ಮಹಾರಾಜನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆತನು ಸುಬುದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೆ “ಮಂತ್ರಿಗಳೇ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಗ್ರಾಮದವರಾದರೂ ರತ್ನ ರಾಜನೆಂಬಾತನಿರುವನಂತೆ. ಆತನು ಒಂದು ನೇಳೆ ಅವಿವಾಹಿತನಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ

ಕುಮಾರಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾಗಿರುವನೇನೋ. ಒಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ ಕಂಡು ಬಸ್ಸು” ಎಂದನು.

ಸುಬುದ್ಧಿ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟು ರತ್ನರಾಜನ ಭೇಟಿಮಾಡಿದನು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಕಂಡರೂ ಈಗ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಾರದಾದರು.

“ನಮ್ಮ ರಾಜರಿಗೆ ಲಾವಣ್ಯವತಿಯಾದ ಮಗಳಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆಗೆ ನೀವೇ ರತ್ನವರನೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಲೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮಂತ್ರಿ.

ರತ್ನರಾಜನು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು. ಸುಬುದ್ಧಿ ಆತನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅರಮನೆಯ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ತಂಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡ

ಸಿದನು. ರಾಜ ಕುಟುಂಬವವರು ರತ್ನರಾಜ
ನನ್ನು ಕಂಡು "ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಈತನ
ಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ವರನು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯೂ
ಸಿಗಲಾರ" ಎಂದರು.

ರಾಜನಿಗೂ ಹಾಗೇ ತೋರಿತು. ರಾಜನು
ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿ, ರಾಜಪ್ರದೀಪಿತರನ್ನು ಕರೆ
ಯಿಸಿ "ಮದುವೆಗನ ಜಾತಕ ನೋಡಿ
ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ರೂಢವಾದ ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು
ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರಿ" ಎಂದನು.

ಸುಬುದ್ಧ ರತ್ನರಾಜನವರಿಗೆ ಮೋಗಿ
"ಆಯ್ಯಾ, ಕಮ ಜಾತಕ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಿ.
ನಮು ತಂದೆಯವರು ಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ವಂಶ
ಯಾವದು? ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯ
ಬೇಕಾದ ಆಗತ್ಯ ಈಗ ಬಂದಿದೆ" ಎಂದನು.

"ಮಂತ್ರಿಗಳೇ, ನಾನೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಧನು.
ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರು ರತ್ನರಾಜನೆಂದು ಕರೆ
ಯುವರೇ ಮೊರತು ನನ್ನ ಆಸಲು ಹೆಸರು
ಕುರರವರ್" ಎಂದ ಆ ಯುವಕ.

ಆ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ತಂಭಿತನಾದನು.
ಆ ಯುವಕನು ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ

ತನ್ನ ಬೆರಳಲ್ಲಿದ್ದ ಉಂಗುರವನ್ನು ತೋರಿ
ಸಿದನು. ಸುಬುದ್ಧಗೆ ಆಗ ಆವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ
ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆತನು ಕೂಡಲೇ
ರಾಜನಬಳಿ ಸಾರಿ "ಮಹಾಪ್ರಭು, ಮನೆ
ಹಾಳಾಯಿತು. ಈ ರತ್ನರಾಜನೇ ಅಂದು
ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತಂದ ವ್ಯಾಧ ಯುವ
ಕನು. ಈಗೇನು ಮಾಡೋಣ?" ಎಂದು
ಆವನ ಹಿಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

ರಾಜನು ಸಾವಧಾನಪಡೆದಿಂದ ಕೇಳಿ
"ಆ ಮುದ್ದಿಬ್ರಹ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ. ಆವನು
ಹಾಕಿದ ಗಂಟನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನಮ್ಮಿಂದ
ಸಾಧ್ಯವೇ" ಮುಹೂರ್ತವಿಡಿಸಿ ಮದುವೆಮಾಡಿ
ಮುಗಿಸೋಣ" ಎಂದ.

ಆದೇಪ್ರಕಾರ ರತ್ನರಾಜ ಮತ್ತು ಮಾಧವಿ
ಯರ ಮದುವೆ ಪೈಥವದಿಂದ ನಡೆಯಿತು.
ಈ ಮದುವೆ ನೋಡಿ ಮುಗಿಸದ ಜನರಿಲ್ಲ.
"ಅಂತೂ ಉಗ್ರಸೇನ ಮಹಾರಾಜನು
ಪ್ರಚಂಡ. ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ
ವರನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದು ಮದುವೆಮಾಡಿ
ದನು" ಎಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10

1958 ಜೂನ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ ಎರಡು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ, ರೂ. 10 ನೇ ತಾರೀಕಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲುಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-28.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಕಾಲ್ಪದೈವರೂ ಎದ್ದುನಿಂತು ಆಡಬಲ್ಲಾಳು !

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಕ್ರೀಡಾಪ್ರಿಯರೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಆಡಬಲ್ಲಾಳು !

ಕಳಸಿದವರು: ಕೆ. ಟಿ. ಅನಂತರೆಡ್ಡಿ,

೧೦ ಕಟ್ಟಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ, ಬಿ. ಸಿ. ಹಳ್ಳಿ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಮೈಸೂರು.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/- ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ವಿಚಿತ್ರ ಪಕ್ಷಿ

ಕೀವೀ ಎಂಬ ವಿಚಿತ್ರ ಪಕ್ಷಿ ನ್ಯೂಜಿಲಾಂಡ್ ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ೧೮೫೨ ರಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಕೇಳಿದರು. ಆಮೊಂದು ಅತೀ ವಿಲಕ್ಷಣ ಪಕ್ಷಿ.

ಕೀವೀಪಕ್ಷಿಗೆ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ಮೊಸೆಯಿದೆ. ಬಾಲವಿಲ್ಲ. ನಾನುಮಾತ್ರ ನಾವ ರೆಕ್ಕೆ. ರೆಕ್ಕೆಯ ನೀಳ ಒಂದೇ ಅಂಗುಲ. ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಈ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಈ ಹಕ್ಕಿ ತನ್ನ ಮೈಮನಾದ ಗರಿಗಳೊಳಗೆ ಅಡಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಪಕ್ಷಿಯ ಕೊಕ್ಕು ಉದ್ದವಾಗಿ ಬಾಳಾಗಿದೆ. ಅದರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನ ಎರಡು ಸೊಳ್ಳೆಗಳಿವೆ!

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ, ಈ ಪಕ್ಷಿ ಇಡುವ ಮೊಟ್ಟೆ, ಪಕ್ಷಿಯ ಭಾರ ದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಮೊದ್ದದು. ಪಕ್ಷಿಯ ಭಾರ ನಾಲ್ಕು ಪೌಂಡಿಗಳಿದ್ದರೆ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಭಾರ ಒಂದು ಪೌಂಡಿರುತ್ತದೆ. (ಕೀವೀ ಉಷ್ಣ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಣಿ. ಕೀವೀಯ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಉಷ್ಣ ಪಕ್ಷಿಕೂಡಾ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟರೆ ಅದರ ಮೊಟ್ಟೆ ೭೫ ಪೌಂಡಿರಬೇಕು.)

ಕೀವೀಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಗಂಡು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕಾವುಕೊಡುತ್ತವೆ. ಮರಿಯ ಆಹಾರ ಮರಿಯೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪಾರಲಾರದ ಈ ಪಕ್ಷಿ ಸ್ವಲ್ಪದೇ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಬಲ್ಲದು. ಕೀವೀಗೆ ಕಣ್ಣು ಮಂದ. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಡಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದೂರ ಕಾಣಸಲಾರದು. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ

ಇವಾರವಿಯಷ್ಟುದೂರ ನೋಡಬಲ್ಲದು. ಅದರೆ ಕೀಳುವ ಶಕ್ತಿಯೂ, ವಾಸನೆಯ ಶಕ್ತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಆದರ ಮೂಗು ಸ್ಪರ್ಶೇಂದ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇದು 'ಕೀ - ಹೀ' ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಈ ಹೆಸರು.

ಕೀಹೀ ಪೊದೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಹಾರ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಹದನಾದ ಉಗುರುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಆಮೆ ಮುಣ್ಣು ತೋಡಿ ಬಿಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಎರೆ ಹುಳುಗಳೆಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಅವನ್ನು ಓಡಿಯಲು ಆಮೆ ಕಾಲಸಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ತಬ್ಬಿ ಸಮಾಹುಡುತ್ತದೆ. ನೆಲವು ಬೊಳ್ಳಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕಿ ಸಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಎರೆ ಹುಳುವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಸತ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಇತರ ಕೀಟಗಳನ್ನೂ, ಪೊದೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಕಾಯಿಗಳನ್ನೂ ತಿನ್ನುತ್ತದೆ.

ನೂ ಬೀಲಾಂಡಿನ ಆಮೆಮಾಸಿಗಳು ಗಂಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಒೀಗೆ ಈ ಪಕ್ಷಿಚಾತಿ ಅಂತರಿಸುವ ದಶೆಬಂತು. ೧೯ ನೇ ಶತಾಬ್ದದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಲಸೆಯಿಂದ ಬೀಳಿಸರೂ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆದನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿದರು.

ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳ ವಂಶವನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅಷ್ಟೇನೂ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ನ್ಯಾಯ!

ಬಿಬ್ಬು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಕೆ ಕೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಗೋವು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅವನಿಗೊಂದು ಹಸು
ವಿತ್ತು. ಆತ ತನ್ನ ಹಸುವನ್ನು ಯಜಮಾನನ ಹಸುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೇಯಿಸಲು
ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಹಸುವೊಂದು ಗೋವುಗಳ ಹಸುವಿನೊಂದಿಗೆ
ಜಗಳಾಡಿತು. ಎರಡೂ ಕೂಸವಾಗಿ ಹಾಯು ಕೊಂಡು. ಕಡೆಗೆ ಗೋವುಗಳ ಹಸು
ಯಜಮಾನನ ಹಸುವನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿತು.

ಗೋವುಗಳ ಕೂಡಲೇ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಅಯ್ಯಾ, ನಮಗೆ
ಹಸು ನನ್ನ ಹಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದರೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ
ಪರಿಹಾರವೇನು ಸ್ವಾಮಿ!" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಕೂಡಲೇ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ, "ಅದಕ್ಕೆ ನೂ ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು. ಎಗಳ
ಮಾಡುವುದೂ ಕೊಲ್ಲುವುದೂ ಸತ್ಯಧರ್ಮ ಕಾಡೇ!" ಅಂದ.

"ಓ! ಬದುಕಿದೆ. ಕೆದರಕೊಂಡ ನಾಲಗೆ ತಡವರಿಸಿತು ಸ್ವಾಮಿ. ನನ್ನ
ಹಸು ನಮ್ಮ ಹಸುವನ್ನು ಕೊಂದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಹಾರ ಕೇಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು
ನೆದರಿದೆ. ಕಾಪಾಡಿಸಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ!" ಅಂದ ಗೋವು.

ಒಗಟುಗಳು

೧. ಜೇಡಿ ಗುಡ್ಡೆಯಮೇಲೆ ಜಡೆಬಿಡುಗಿ
ಕುಣಿಯುತ್ತಾನೆ.
  ೨. ಕೆಂಪನೆ ಹುಡುಗಿ ಸಣ ನೆ ಪೆಣ್ಣು ದರೂ
ರಾಜನನ್ನೇ ಅಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಾಳು!
  ೩. ಒಳಗಿನ ಹೊರಗಿನ ವೈಯಲಗ್ಗಿನ
ನಮ್ಮ ಬೆಳ್ಳಪ್ಪಂದು.
  ೪. ಎಲೆಯಿಲ್ಲ ಕೊಂಬೆಯಿಲ್ಲ, ಮರಮಾತ್ರ
ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.
  ೫. ಗಿಡಿಯನ್ನು ಜಂಜಿರದ ಮನೆತುಂಬಾ
ಮುತ್ತು ಹರಡಿತು.
  ೬. ಜಿಲ್ಲೆಲಿಂಗದ ಸೂಂದರಿಗೆ ವೈಯಲಗೆ
ತುಂಬಾ ಚಿನ್ನ.
  ೭. ಗೂಟದಮೇಲೆ ಗುಮ್ಮಡ ಕೂತು
ಕೊಂಡು ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೊದಿಸಿದ
ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡ್ತಾನೆ.
  ೮. ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗಿ ಹಿಡಿದರೆ
ಜಾರುತ್ತಾಳೆ.
- ಎ. ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಸೆಟ್ಟಿ
೧. ಮೂದೆ ನೋಡು ಅಂಗಾತ ಬಿಟ್ಟಾನೆ
ಲೋಮನಪ್ಪ, ಬಂದವರ ಹೋದವರ
ಅಂಗಾಲು ನೆಕ್ಕುತ್ತಾನೆ ಈತನಾಕಪ್ಪ
  ೧೦. ಅರಳು ಹುರಿದೇ, ಅರಳು ಚಿಲ್ಲಿದೆ,
ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಮಕಮಾಯ!
  ೧೧. ನೂಟಿದರೆ ಮುಸ್ಸಿ ತುಂಬಾ, ಬಟ್ಟೆ
ಮನೆತುಂಬ.

—ఎం. విశాలాక్షి.

೧. ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ
 ೨. ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ
 ೩. ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ
 ೪. ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ
 ೫. ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ
 ೬. ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ
 ೭. ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ
 ೮. ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ
 ೯. ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ
 ೧೦. ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ

ದೂರದೃಷ್ಟಿ

ಬಿಡಿದೆ ನೋಟೊಂದು ಶಕದ
ಸಪ್ತಮಿ ಮಧ್ಯದಲಿ ಪಥದ
ಅದೃಷ್ಟಕಾಲಿಗಳ ಕರೆಯುವಿದೆ
ಅದು ಬಿಸಿನಲಿ ರೋದಿಸುತ್ತಿದೆ

ಚರ್ಮ ಎಲುವಿಗೆ ಅಂಟಿದೆ
ಅವನ ಅಕ್ಷಿಗೂಡನು ಸೇರಿದೆ
ಸರ್ವ ವೈಫಲ ಕುಂದಿದೆ
ಗರ್ವ ಯೌನನನ ಮುಂದಿದೆ

ಅಯ್ಯಾ ಧರ್ಮ ಎನ್ನುತ್ತಿರುವನು
 ಕೈಯ ಕ್ಷೋಲಿಸಿ ಉದ್ಧಾರವನು
 ವೇಗ ಬೆಚ್ಚೆಯ ಇಡಲಸಾಧ್ಯವು
 ದೋಗ ಹುಂಬಿದ ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನು . || ೩ ||

ಮೂರದಲಿ ಬರುವನು ಧನಿಕ
ಆರು ಹೋರ್ದಿಲುಗಳ ಮಾಲಿಕ
ಅವನಿಗಿಲ್ಲ ದೀನರಲಿ ಮರುಕ
ಅವನ ಬರವ ಕಂಡನು ತಿರುಕ || ೪ ||

నోటన్న ప్రథమ కండన తిరుక
 నోటన్న కండన తిరుకన ధనిక
 వేగ జేజ్జయ ఇట్టను ధనిక
 జగద్రుక్త కృతాను ఆ జగద్రుక్త ॥ ౫ ॥

ಅಯ್ಯಾ ! ಅದಕೊಡಿ ಎಂದನಾಟುಕ
 ಕೈಯಲ ಸವಿಸ್ತಂದ ಕೊಟ್ಟನಾಟುಕ
 ಪಡೆದು ಬಂದಿರಬೇಕು ಅದೃಷ್ಟ
 ಪಡೆದಿರುವನು ತಿರುಕ ದಾರದೃಷ್ಟ || ೬ ||

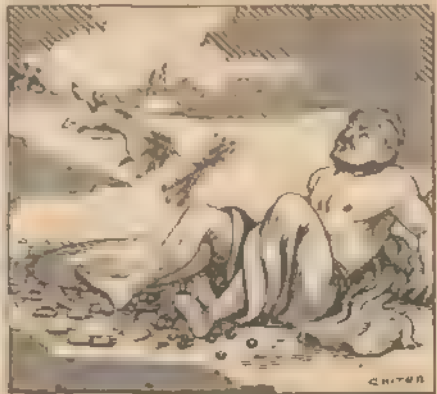
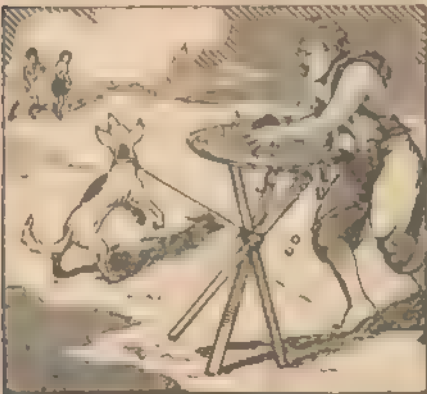
—ಯಸ್ತಿ ಕೋಟೆಯಾನ್.

ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ಹಿಂದುದಿನ ವಾಸು ಮತ್ತು ಗೋಪಿ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗೊಬ್ಬ ಮಿಡಾಯಿ ಮಾರುವವನು 'ಬೈಗರ'ನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮುಕ್ಕಲಿಗೆಯ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟನು. ವಾಸು ಗೋಪಿಯರು ತಮ್ಮ ಸಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ "ಈ ನಾಯಿ ಸಾಲ್ಕಾಣೆಯ ಮಿಡಾಯಿ ತಂದಿದೆ; ಆ ಮಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆನ್ನೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಅಂದ ಮಿಡಾಯಿಗಾರ. ವಾಸು ಗೋಪಿಯರು ಮಾತಾಡದೆ ದೂರವೋಗಿ ಬೈಗರನ್ನು ಕರೆದರು. ಕೂಡಲೇ ಅದು ಹಾಲಿ ಮುಕ್ಕಲಿಗೆಯೊಂದಿಗೇ ಅನಂಬಲಿಗೆಗೆ ಬಿಡಿತು. ಮಿಡಾಯಿ ಹಲಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಿಡಾಯಿಗಾರನೂ ಬಿಟ್ಟ!

బేరే యావ టుపాయపూ
ఫలినదిద్దరే....

...మ్యానస్
గ్రేప్ మిక్చర్
కుటునోడి

అదు పున: సంకూడదింద
నగుపుదన్ను నోడిరి

నమ్మ 40 - పుటగర "మదరక్వాప్స్ అండ్ డిల్స్
కోర్" ఎంబ పుస్తకవన్ను పడియిరి. నిమ్మ విలాస
వన్ను మత్తు పుతి సీసేయిడనే సిగువ ఒండు
కూపనన్ను 40 నయూ ప్లేసగళ స్వాంపినిందిగి
ఫోన్స్ ఆఫీస్ బాల్స్ 976, ముంబయి - 1,
విలాసక్కి కళుపిసిరి.

అబ్బ దిలేయ 40 బడ్డెయన్ను
నోడిరికొల్లిరి

అదు 'మ్యానస్'
రవర తయారిక

GEOFFREY MANNERS & CO. PRIVATE LTD., BOMBAY • DELHI • CALCUTTA • MADRAS,

ASP/GM6

ಹೂವಿನಂತೆ
ಸ್ವಚ್ಛರಾಗಿರಲು
ಹೂವಿನಂತೆ
ಸುಂದರವಾಗಿರಲು

ಟಾಟಾರನರ

ಹೆಮಾಮ್

ಸ್ನಾನದ ಸಾಬೂನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ

ದಿ ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್

SISTA'S-TOM-38-KAN

ದಿ ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಸೇಲ್ಸ್ ಆಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1.

ವಂಡಿತ ಡಿ. ಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯರವರ

ಅರಣ

ಗರ್ಭಾಶಯ ಬಾನಿಕ್

Diamond

1898

1958

Jubilee

ಆಯುರ್ವೇದಾಶ್ರಮಂ (ಪ್ರಿವೇಟ್) ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಮೆದ್ರಾನ್-17

ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರಿನ್ ಕನ್ಫೆಕ್ಷನರಿ
ಕಂಪೆನಿ ಲಿಟ್., ಚಿತ್ತೂರು (ಆಂಧ್ರಾ)

ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಬಿಡುಗಡೆ!

ವಿಜಯಾ ರವರ.

ಕಡನ್‌ವಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಂ

(ತಮಿಳು)

ನಿರ್ದೇಶನ : ಪ್ರಸಾದ್

ನಿರ್ಮಾಪಕರು : ನಾಗರತ್ನ • ಚಕ್ರಪಾಣಿ . . .

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶಿರೋಕೆ

ಕೈಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ತಿನ್ನ ಬಲ್ಲವು!

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಕೆ. ಟಿ. ಅನಂತರಾಜ್

